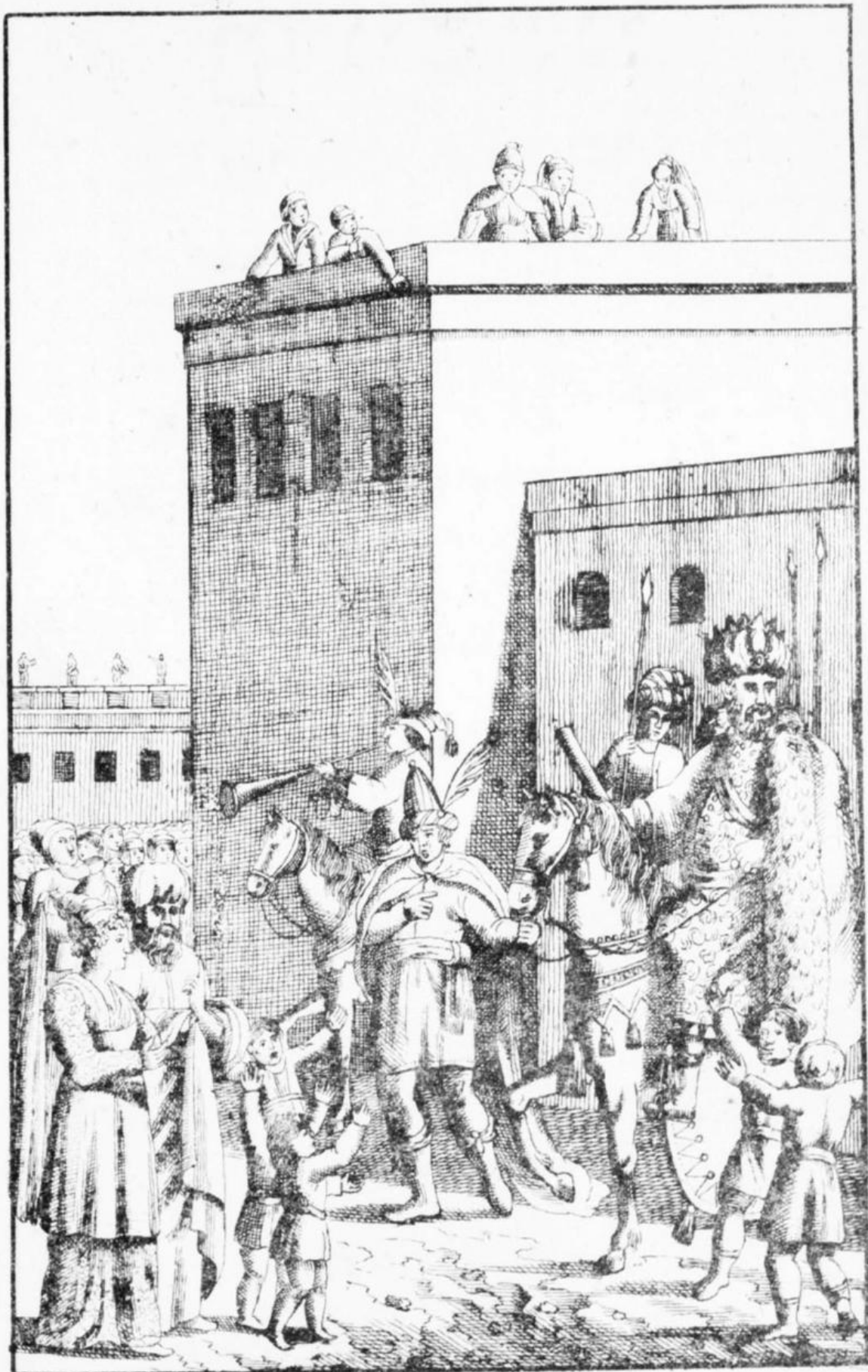

Joseph Henry del.

ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו!

תרגום שני

על מנלת אסתר

אינס דייטשע איבערזעצט,
צוגעכט פיר פרויענצימער.

פאן

דוד אַטשענזאָסער.

איט איינעם קופער.

געדרוקט בייא

S. Arnstein und Söhne in Sulzbach

Ind. Gorn

714

פארווארט

דער אונטער אונזער נאָלמן זא בעליבטע תרגום שני על מגלת
אסתר מיין ווירקליך וועהר אנליהער. דיא טעמען, גייסטרייכען און
לעגנאָנען פֿערטידנער טריפטטעלען, דיא אבועכסעלדען, אנגעגעה
מען ערלעהאָנען אַלען דיען תרגום דער מגלת אסתר וועהר
אונטערהאַלטער, אונד דיא הייליג אַיינגעטרייעטען וויזען ויטטען,
טפריכע פֿעראיטען דאז אנגענעהאט אַיט דעם נייליכען, אונד
ווירקען סטארק לור פֿערערלונג דעם הערלעכס אונד לור בעסערונג
דער ויטטען. אבער וועניגע לעזער וויל דער כאַלדעאיטען טפרא
זע, אין וועלכער דיע טריפט געטריבען אַיט, קונדיג, אונד
זיא בלייב ביהער אַיט אַלגעמיינען אונברויכבאר.

אין וועטע דאָהער, זא ווייט איר אַעליך וואר, דיעס ווערל
זען, דורך אַינע דייטטע איבערזעלונג דעסועלבען, דעם לעזער
דען פובליקוס, בעזאנדערס דעם ווייבליכען געסלעכטע, ברויכ
זאָר לו אַלען. אַעכטע אַיך זא גליקליך זיין, אַינען וואהלגע
אַינטען לועק, דיא בעפֿערדערונג דעם פֿערלנגענס אונד דעם
נולענס אַינער לעזער אונד לעזערונג, אַיניגערמאסען לו
פֿריריכען!

פירד, באַהודש אייר, ה' תק"פ לב"ע

דוד אַטטענואַסער

תרגום שני על מגלת אסתר א

ויהי בימי אחשורוש

עם וואס אין דעם טאגן דעם אחשורוש . דינער אחשורוש וואס איין
נער דער לעהן קעניג , דיא רעגירטען . אונד אין דער וועלט רע
גירען ווערדען . פארגענדע זינד דיא לעהן קעניג : דאס ערשטע
דיין איז דאס דיין דעם קעניגס איבער דיא קעניג , דעם עוויגען
לכח , דעם דעם רעגירונג זיך אונד באלד , אין איהרער גרעסע ,
אפגעכערען אעגע ; דאס לויטע איז דאס דיין דעם נארום ; דאס
דריטע איז דאס דיין דעם פרעה , קעניגס אין אלזיס ; דאס פירטע
איז דאס דיין יסראלס ; דאס פינפטע איז דאס דיין דעם נבוכדנצר ,
קעניגס פאן בבל ; דאס זעכסטע איז דאס דיין דעם אחשורוש ; דאס
זיבענטע איז דאס גריכטע דיין ; דאס אכטע איז דאס רעאטע ;
דאס נינטע איז דאס דיין דעם אסיה , דעם יסאקס דודס ; דאס
לעהנטע איז דאס דיין דעם קעניגס איבער דיא קעניג , דעם עווי
גען לכח , דעם דעם רעגירונג זיך באלד אונד אונד אלען בע יאה
נער דער ערדע אפגעכערען אעגע ! — אלס דאס דיין בבלס דאס
געטיק טראץ , דער העררשעפט בערויבט לו ווערדען , פאן דער
ערדע לו פערטווינדען , דא וואס טען דיא בעוואהנער דעם זאכ
דעם ניכט , ווען יא זאכ קעניג איבער זיך זעלען זאלען . נבוכד
נצר , קעניג פאן בבל , וואס טאדט , אונד אונד אונד זיין יאה ,
וואלעט דעם דעם טעלע איינעהאטן ; אכר דיא בעוואהנער דעם
זאכעס וואלען איהן ניכט לזכ רעגענטען איבער זיך ערהעבען .
יא בעאנטווארטעטען זינען אנטראג , אונד טפראכען לו איהם :
„נבוכדנצר , דיין פאטער , וואהנטע איינע זיט זאכ ניכט אונטער
דעם אענטען , (אונד דאן בעשטיג ער ווידער זינען טהראן .)
וואס קענען וויר דין קון לזכ קעניג איבער אונד זעלען ? דיין
פאטער נבוכדנצר קענטע זיך יא ווענדען , אונד איבערפאלען ,
אונד אונד טערטען . „אונד אונד הערטע דיא ווארטע , וועלכע
דיא בעוואהנער זינעט זאכעס לו איהם טפראכען , אונד ער
ווידערטע איהנען : נבוכדנצר , איין פאטער , איז טאדט , אכ
געטידען פאן דער וועלט ; אונד נאך וואלט איהר עו ניכט גאויבען ?
יא אנטווארטעטען איהם : נבוכדנצר , דיין פאטער , בעטטיראטע
דיא גאנצע ערדע , דיא קעניג אע , וואס דיא טריפט פאן איהם
זאגט : „איט דעם דער אמן , דער דיא ערד , ערטיטערטע ,
קעניגרייכע בעטטיראטע ? „וואס טהאט היראון אונד אונד ?
ער גינג אין דיא קעניגליכע פאררשטהאמקאמער , בראכטע

תרגום שני על מגלת אסתר

חייבנא חונד עהערנע קעטטען, טאמס יא חן דיא פערנען נבולר.
 פלר'ס, זיינעם פאטערס, 'מוי' לאג איהן מוי זיינעם גראבע, וויא
 דיא טריפט פאן נבולרנלר זאגט: „דאס ווארדסט מוי זיינעם
 גראבע געטליידערט, וויא פערנען ארבעט ליי: „דיא בעוואהנער
 דעם לאנדעם זאגען, דאס מוי ארודך דען ווילען זיינעם פאטערס
 אים היאמען פאליהרטע, ערהאבען זיך אלע און גראסער
 פריידע, בעקליידעטען מוי ארודך אים דעם ערשטן, קעניגליכען
 פורפור, חונד גאבען איהם דיא העכסטע ווירדע, דיא חבערסטע
 אכט. דאס נאכק דניאל, דער טרעפליכע און, דאס ווארט,
 חונד טפראך לו מוי ארודך: „יא לאגע נבולרנלר, דיין פאטער,
 רעגירטע, פערליס מין זיינס רייכע קיין געפאנגנער דאס גע-
 פאנגניס, וויא דיא טריפט פאן איהם זאגט: „דען געפאנגנען
 עפענטע ער נאס דאס געפאנגניס. „חונד דא דיא יהודים וינדיג-
 טען, ווארד נבולרנלר, דיין פאטער, אעכטיג, לאג געגען יא,
 פערנען טעטע דאס לאנד יסראל'ס, פליידערטע דיא טאטע ירושלים,
 פערבראכטע דען הייליגען טעמפל, חונד פיהרטע דאס פאלק
 יסראל געפאנגען נאך בבל. דאס נאכק ער מייך יהויכין, דען
 קעניג דעם הויזם יהודה, געפאנגען, חונד אים איהן זיבען חונד
 דרייסיג יאהרע אים קערקער טאכטען, וויא ער זיך דעם וויל-
 לען זיינעם פאטערס אים היאמען ניכט מולטרווארף. חבער
 מייך נבולרנלר ווארד טטאלן מין זיינעם הערלען, חונד טפראך:
 „מויסער איר מוי קיין קעניג, קיין אכטהאבער! „וויא ער,
 מין דער טריפט, פאן איהם הייסט: „מייך בעשטייגע דיא העהע
 דער וואקען, גלייכע דעם אלערהעכסט. „דאס האט מוי ארודך
 דען ווילען זיינעם פאטערס אים היאמען, גינג מין דען קערקער,
 פיהרטע יהויכין, זאגן דעם יהויקים, דען קעניג פאס טאמאס
 יהודה, העראויס, חונד אים אים איהם אלע געפאנגען לאס.
 וואס טהאט היראיף מוי ארודך? ער פערפליגט זיך מין דיא
 קעניגליכע פאררטהעם קאמאער, בראכטע אלעס יא וואהליכענער
 אלע, אלעס זאגן געווארע, אים יהויכין באדען זאלבען חונד
 „בעקליידען אים דעם קעניגליכען געוואנדע. יא טפיינטע יהויכין
 טעטעס בייס קעניגע, יא לאג ער לעבטע. — דריט, דער
 אענדער, ערהילט דאס באב לאסטע רייך, חונד אהטורט, דער
 פערניטע קעניג. וואר דער זאגן דעם דריט, דעם אעדיטען
 קעניג, דיער אהטורט וואר ער, דער בעפאהל, וויין לו

תרגום שני על מגלת אסתר

ב

ברינגען אזוי הונדערט אונד זיבען אונד לואאליג פראפילנען פיר
 הונדערט אונד זיבען אונד לואאליג קעניגע, דיא דאזי געלאנגע
 ביא מיהא הילטען, דאס יעדער דען וויין זיינעם לאנדעס טרינקע,
 אונד דער וויין איהא ניכט טאדע; דינער אחטורוס וואר דער
 פערקעהרטע קעניג; דינער אחטורוס וואר דער טהערניכטע
 קעניג, דער טפראך: "אין רייך געהע אונטער, אונד זיינע
 בעפעהלע ווערדען גיכט לוריק געמאכען!" דיס וואר אחטורוס,
 דעססען ראטהעליסכע טיף, דעססען בעפעהלע ווידערייניג
 ווארען; דינער אחטורוס בעפאהל, דיא קעניגין וסתי נאקט פאר
 איהן לו ברינגען, אונד זיא ערטין ניכט; דיס וואר אחטורוס,
 אין דעססען טאגן דאזי הויז יסראל אומאכסט, אהנע אנגעלד,
 פערקויפט וואורדע, וויא עז הייסט: "אומאכסט וואורדעט איהר
 פערקויפט; דיס וואר אחטורוס, אין דעססען טאגן דאזי
 אנטליין דער איזראעליטען טווארן, וויא דער באדען איינס קאכ,
 טאפפעס, וואורדע; דיס וואר אחטורוס, דער פערקוינדעטע,
 לעדערן פאסן אונד גאלד אזוי אופיר לו ברינגען, אונד ניכט
 בראכטע; דינער אחטורוס וואר עז, אין דעססען טאגן דעס
 הויזע יסראל בעטטעטיגט ווארד, וואס איס בוכע דער לעהרע
 אטה'ס געטריבען אייט: "אמרגענס וירסט דא אומירופען;
 "ווערע נור טאן אבענד!" דיס וואר אחטורוס. פאן פינפען
 הייסט עז אין דער טריפט: "הוא (ער), אונד זיא היסען;
 "בעוועוויכטע, אונד פאן פייף אנדערן הייסט עז אין דער
 טריפט: "היא (ער), אונד זיא היסען; גערעכטע."
 "אברם, וועלכער אברהם וואר; דיס ווארען אהרן
 אונד משה; דיס ווארען משה אונד אהרן; דיס וואר
 חזקיה; דיס וואר עזרא; דיא עכען געמאכטען ווארען
 פייף גערעכטע. אונד אנדערע פייף ווארען בעוועוויכטע; נמרוד,
 דער ערסטע, פאן יעלכעס עז הייסט; ער וואר איין גע ואלט גער
 יעגער; "דינער עשו וואר דער טטאמאפאטער אדוק'ס; "דיס
 ווארען דתן אונד אבירם; דיס וואר דער קעניג אחז; "דיס
 וואר אחשורוש. אונד ווייל אחטורוס ניכט טהאט, וואס
 ער פערטפראך, וואורדען זיינע טאגע פערקירלט; דאך רע,
 גירטע ער פאן הודו ביו כוס, פאן הודו איס אמרגענלאנדע ביו
 כוס איס אבענדלאנדע, איבער הונדערט אונד זיבען אונד לואאליג
 פראפילנען. דינער אחטורוס וואר עז, דער זיינע געמאהלן וסתי,

תרגום שני של מגלת אסתר

אזכר וינעם פריינדעם (דניאל) וויללען, דער זינען פריינד (האן),
 אזכר וינעם געמאחהין (אסתר) וויללען, אהרדעטע. דינער אהטורוס
 רעגירטע פֿאן הודו בײַ כּוּט. הודו אונד כּוּט אָגען יא. נאָהע
 איינאנדער? אבער וויא אהטורוס איבער הודו אונד כּוּט רעגירט,
 טע, דיא איהם'נאָהע וואָרען; זא העררטע ער איבער הונדערט
 אונד זיבען אונד לואלליג פראַפֿילען אונד איהרע רעגירונגען. זא
 פֿינדעט אהן אין דער טריפֿט, דאס דער קעניג טלאה אים גאָלען
 אונדע, יענזיטס דעם טטראַמעס, העררטע, פֿאן תפסח בײַ
 עזה. תפסח אונד עזה אָגען יא איינאנדער נאָהע? אבער וויא
 טלאה תפסח אונד עזה, דיא איינאנדער נאָהע אָגען בעהעררט,
 טע, זא העררטע ער יענזיטס דעם טטראַמעס אונד איבער
 דיא גאָלע וועלט. פֿיר אהלארען העררטען פֿאן איינעם ענדע
 דער וועלט לוס אנדערן; לויא אים יטראל, אונד לויא אונטער
 אנדערן נאליאנען דער ערדע. טלאה אונד אהאב אים יטראל;
 פֿאן טלאה פֿינדען וויר עז, וויא געוואָלט, אים דער טריפֿט אונד
 פֿאן אהאב הייסט עז: „עז גיבט קיין פֿאלק, קיין רייך, וואהין
 איין הער ניכט זאנדעט, דרך לו ווען. " דאן נבֿודללר אונד
 אהטורוס; אבער דאז רייך דעם אהטורוס וואָרדע איינגעטאָנקט,
 אונד ער רעגירטע ענדליך נור איבער הונדערט אונד זיבען אונד
 לואלליג פראַפֿילען. וואס וואר אבער זיין פֿערדינסט, דאס ער
 איבער הונדערט אונד זיבען אונד לואלליג פראַפֿילען רעגירטע?
 דער אַלערהייליגסטע, געלאבט זיא ער, טפראך: „ער (אהטורוס)
 איזט בעטטיאט, אסתר לו נעהאען, דיא פֿאן דען ענקעלינגען
 טרה'ס אב טטראַמעס, דיא הונדערט אונד זיבען אונד לואלליג
 יאהרע לעבטע; זא קאמאט דיא ענקעלין טרה'ס, דיא הונדערט
 אונד זיבען אונד לואלליג יאהרע לעבטע, אונד העררטע איבער
 הונדערט אונד זיבען אונד לואלליג פראַפֿילען. "

בימים ההם

„אין יענען טאָגען דא דער קעניג אהטורוס אויף זינעם טהראָנע
 זאס, דער איהם בערייטעט וואר אים דער הויפטטאָרט טוטן. "
 דינער טהראן וואר ניכט זיין אייגענטהום, אונד ניכט דאז אייגענ,
 טהום זינער עלטערן; זאנדערן עז וואר דער טהראן דעם קעניגס
 טלאה, דען חירק, זאהן איינער וויטטווע אויף לור, איט גראל.

הדרגות שני על מנהלת אסתר

סער געטיקלייט בוישטע . דינען סאזה , דען גראסען קעניג ,
 דען דער אלערהייגסטע . געלובט זיין ער , לוק העררער
 פאן איינעם ענדע דער וואלט לוק הערערן איינזלסט , דינען ער ,
 וועהלט דער עוויגע עה' ער נאך דעם אויטערלייב ענטקאם ;
 ער ליבטע איהן . ענטדעקטע איהם דיא פארבארגענטען גע ,
 היינטיגע , לייגטע איהם דיא טייטסטען ערקענטניסטע ; ער
 פערליה איהם ערקענטניס אינד ווייהייט , דאס זיינע פערמאכט
 דיא ווערקע דער טעפפונג ערגרינדע . סאזה בעטראכטעטע
 דיא מענטשן , דיא לו געריכט פאר איהן קאמען , אונד זיין קאנע ,
 טען קינע פאלטען ווארטע פאר איהם ספרעכען ; דען ער
 ווארטע , דורך דיא געטייטליגע , ווער גערעכט , ווער אונד ,
 גערעכט וואר . גאלפן אונד איינשטעט וואר איבער איהם גע ,
 ג'סען , אונד דיא קעניגליכע קראנע סטראהלטע אויף זיינעם
 הויפטע ; איט מאכטע אינד הוילד בעקליידעטע איהן דער עוויגע ,
 וויא ער עהרדעם דוד , זיינען פארטער אין זיינער גאלטען לע ,
 בענטלייט בעקליידעטע . אין זיינעם דריילעהנטען יאהרע וואר ער
 אפ ערסטען טאג זיינער עגירונג . ידידיה ווארדע ער געמאכט ,
 וויין איהן דער קעניג דעם וואלטלעם , דער עוויגע לכמות ,
 ליבטע . וויא דיא טריפט ווארט : דער עוויגע ווארטע דורך נתן ,
 דען פראפאטען . אונד ליט אהו ידידיה (דען געליבטען גאטעס)
 זענען ; שלמה היט ער , ווייל פרידע אין זיינען טאגן העררע ,
 טע , וויא דיא טריפט ווארט : " יהודה אונד יואל וואהנטען
 זיכער ; בין היט ער , ווייל ער דען טעאפאל דעם עוויגע לכמות
 ביישטע וויא ער הייסט : " איינע וואהנטען ערבויעטע איך דיר ; "
 איהן ווארדע ער געמאכט , ווייל גאטען זיין בייטמאנד ווי ,
 וויא ער הייסט : " ער וואר וויינער , אלז אלזע מענטשן ; "יקה
 ווארד ער געמאכט , ווייל ער הערר אונד רעגענט איבער אלזע
 קעניגע דער ערדע . דעם אהרגען אונד דעם אבערלאנעם
 וואר , וויא ער הייסט : " שלמה וואס אויף דעם טהרמא דורס ,
 זיינעם פארטערס . " דיא קעניגע אלזע פירטעטען איהן , איינע
 טיילאויג געהארטעטען איהם דיא נאליאנען אלזער ספראכען ;
 אונד ברייגענדע טייפעל אונטערבליכע , בעיע גייסטער
 ווארדען : ער געוואלט איבערגעבען . ליכטער ווארען איהם דיא
 פייטע דעם מערעס , דיא פאגעל דער אפטע אלזע ; לאהאע ,
 אונד ווילדע טהירע למאן הערמאן , קאמען אין דאס טאכטהוי ,
 געטאכטעט

תרגום שני על מגלת אסתר

געטלאכטעט לוי ווערדן לויט אטטאגסאמאלע טאה'ס . רייך אונד
 אעכטיג וואר ער , ערווארב גיטער , זילבער אונד גאלד אין גרא
 סער מענגע ; ער ערקלערטע ווייזע ספר'ע , אפפערבארטע
 פערבאדגנע דינגע , אפפערט געהייאמיססע קונד אהנע ענדע .
 זיינע פיינדע , זיינע האטטער ווארדען איהם פריינדע , דיא
 רייכע אלע געהארטען איהם ; אלע ערהאבען זיך , זיין אנטליין
 לוי טויען , זעהנטען זיך , דיא ספר'ע זיינער ערקענטניס לוי
 הערען . דער האלערהאבע ערהאב איהן , אום זיינע דינערס
 דוד ווילען , דער טאה'ס פאטער וואר ; זיין נאמע פערברייטע ,
 טע זיך אין אלען רייכען , אונד דער רוהק זיינער האלט אונטער
 אלען ווייזע . פראם וואר ער אונד וואהרהאפט ; ער איד דאס
 אטטער , וואוסטע דיא געהייאמיססע דעם האמעלס , אונד וואר
 איין ווייזער אין געטטליכען דינגען . זיין רייך וואר אעכטיגער ,
 און אלע רייכע , זינע פערמאכט איבערטראף דיא פערמאכט
 אלער אריטען דיכטער ; דיא זיינען רוף , דען רוהק זיינער
 ערקענטניסליכען אויספריכע הערטען קאמען אלע , איהן
 עהרפארטסלא לוי גריסען . איהן ליבטען אלע קעניג , דיא
 הערטער אלע בעכטען פאר איהם ; זיין פיהרטען איהם איהרע
 זכאע , איהרע טעכטער לוי , דאס זיין איהם אעגדע , קנעכטע
 זיינע , דיא פאר איהם הער איהען . אלע ווינטען , אין זיינער
 נעהע לוי זיין , זעהנטען זיך , דיא ווארטע זיינער ווייזהייט לוי
 הערען ; אונד עפפערטע ער דען אונד , לוי רעדען , דיא קניעטען
 זיין נידער , ביקטען זיך פאר איהם . אלע , דיא זיך
 בערייטעטען , פאר איהם לוי ערזיינען , געטעכטע לוי בעטרייבען
 פערלאכטעטען איהרע טעכטער , פערטאעהטען איהרען
 וואהנארט , איהר לאנד , אונד קאמען , דיא ווארטע זיינער
 ווייזהייט , דיא ליבליכקייט זיינעם אונדעם לוי פערנעהמען , וויא
 ער דאנקטע , אומאנג דעם העררן דער קעניג , וויא ער דען
 אונד עפפערטע , אונד איס פארווינענטאן דען ערהאבענטען
 קעניג ערהאב אונד פרוי . איהם ווארדע דער גראסע טויססעל
 געגעבען , דער אלע טהארע דער ווייזהייט עפפערט ; ער
 ערגרינדעטע דיא דעקענדע פערמאכט . ער פערטאמנד
 דיא ווארטע דער פאגעל , דיא ספר'ע אלער לאהמען , אל
 לער ווילדען טהירע ; הירטע אונד רעהע איהען פאר איהם
 דער , לעווען אונד טיגער ערגריפפען דיא וואפפען אין

תרגום שני על מגילת אסתר

ד

זיינען דינאט, ער וואר בערעדזאגער אין זיינעם פארטראג,
 אזוי דיא רעדנער אלער נאליאנען; ער ערפארטטע דיא מיסטעאט
 אלער האהען טיילען. פאר א האק ליטטערטען אלע קעניגע,
 אלע רייכע, אלע העררעכער בעבטען פאר איהם; מיהם ווארדע
 דיא קראנע דעם ערסטען דער זיגער פערליהען דער דיא אענטען
 אלע אונטערוארף. ער וואר דאז הויפט אלער קעניגע, אונטער
 זיינער רעגירונג טרוג קיין רייך וואפפען געגען דאז אנדרע;
 אלע קעניגע, אלע לענדער בעבטען פאר איהם. מיהם
 ווארדען געהייאניססע ענטדעקט, אונד ער וואוסטע דיא גע
 הייאניססע אלער אענטען, ווייל ער, פאם אנפאנג זיינער דע,
 גירונג אן, הולדפאל גערעכטיגקייט אונד וואהלטהעטיגקייט
 איבטע. ער ווארד אין דיער וועלט געוויירדיגט, קעניג לו זיין,
 אונד ווירד עז אויך געוויירדיגט ווארדען אין דער קינעטיגען וועלט.
 דיער קעניג טאה וואר עז, דער דען גראסען קעניגליכען
 טהראן פערטיגען זיס. ער זיס מיהן איט אופיר'ס פיינעם גאלד
 בעלעגען, איך טיאאערנדען אמראאר גרינדען, אונד איט מניכ,
 טיין, איט יאמראגדען, קריסטאלען, פערלען אונד אלעזאייט
 געטאמקפאלען פערלירונגען בעיעלען. קיין קעניג בעזאם זא
 מיין קונסטווערק, אונד אלע רייכע קאניטען קיינען עהנליכען
 טהראן הערפארבריינגען. אונד פאלגענדער געטטאלס וואר
 דער טהראן גבויעט: אויך דעם טהראנע טטאנדען יע
 לועלף אונד לועלף לעווען פאן גאלד, אונד געגען מיהנען איבער
 יע לועלף אונד לועלף אדלער פאן גאלד; מיהאער מיין לעווע
 געגען מיינען אדלער, אונד מיין אדלער געגען מיינען לעווען.
 זיא טטאנדען מיינאדער גראדע געגענמייבער; דיא רעכטע
 פפאטע דעם גאלדען לעווען געגען דען זינקען פליגעל דעם
 גאלדען אדלערס, אונד דער זינקע פליגעל דעם גאלדען אדלערס
 געגען דיא רעכטע פפאטע דעם גאלדען לעווען. דיא
 למהל דער לעווען וואר לוייט אונד זיבנליג, אונד דיא למהל דער
 אדלער עבענפאלס לוייט אונד זיבנליג. אבען האטטע דער
 טהראן מיינען רונדען זיין, ווא דער קעניג זאם. אן דעם טהראן
 נע ווארען זעכס גאלדנע טטופען, וויא עז הייסט: "דער קעניג
 זיס מיינען טהראן אזוי עלענביין פערטיגען, דער: כס טטופען
 האטטע." אויך דער ערסטען טטפע רהטע מיין גאלדנער
 אנס, אונד מיהם געגענמייבר מיין גאלדנער לעווע; אויך דער
 לוייטען

דרגות שני על מגילת אסתר

לווייטען סטופע ריהטע מיין גאלדנער וואלץ, מונד איהם געגען
 איבער מיין גאלדנעם לאס; מיין דער דריטטע סטופע מיין
 גאלדנער חלזער, מונד איהם געגענאיבער מיין אינקא (מיין באגער)
 פֿאן גאלד; מיין דער פֿירטע סטופע מיין גאלדנער חלזער;
 מונד איהם געגענאיבער מיין גאלדנער פֿילץ; מיין דער פינפטע
 טען סטופע איינע גאלדנע קאלזע, מונד איהם געגענאיבער מיין
 גאלדנער האהן; מיין דער זעכסטע סטופע מיין גאלדנער טפער,
 בער, מונד איהם געגענאיבער איינע גאלדנע טויבע. אבען
 מיין דעם טהראנע סטאנד איינע גאלדנע טויבע, דיא איינען
 טפערבער פֿעכט לווייטען דען לעהען מיהרנע פֿוסעס הילט.
 איבער דעם טהראנע סטאנד מיין גאלדנער לייכטע, טען לו,
 גער כֿטשט אים זיינען לאמפען, קנעפֿען, לווענגלען, אטגמ,
 פֿעמלען, קעלען אונד בלווען. מיין דער זיבעטע ווארען
 זיבען אראפ אן דעם לייכטער, מיין וועלכען דיא זיבען פֿעמער
 דער וועלט אבגעבילדעט ווארען, וועלכע היסען: מרס, דער
 ערסטע מענט, נח, סם, דער גראמע, מברקס, ילחק,
 יעקב מונד אייז, דער אויך אונטער יא געלעהט ווארד;
 מיין דער מנדערן זיבעט ווארען אנדערע אראפ אן דעם לייכטער,
 מיין וועלכען דיא זיבען פֿראממען דער וועלט אבגעבילדעט ווארען,
 וועלכע היסען: לוי, קהת, עאדס, אטה, אהרן, מלך, אידד
 מונד חור, (הגי), דער פֿרומעט, אונטער איהנען. איבער
 דעם לייכטער וואר מיין טעגער, גאלדנער קרוג בעלעסטיגט,
 אנגעפֿילט אים ריינעם בויאעהל, פֿאן וועלכעם לייכטער אן דעם
 טעמפל אנגעבילדעט ווארדע; מונד אונטער דעם קרוגע וואר
 איינע גראמע גאלדנע טאנע אנגעבראכט, אנגעפֿילט אים ריי
 נעם בויאעהל, וועלכעם אהן דארטווי לו דען לאמפען דעם לייכטער
 טערס נאהק. מיין דער גראמען טאנע וואר עזי, דער האהע
 פֿריסטער, אב געבילדעט, מונד לווייט גאלדנע אליפעלווייגע
 גינגען דארטווי, מיין וועלכען דיא לווייט זעהנע דעם עזי,
 חפני מונד פֿנחס, אבגעבילדעט ווארען; אונד דען גאלדנען
 אליפעלווייגען גינגען לווייט גאלדנע לאמפען הערפֿאר, מיין וועל
 כֿען דיא לווייט זעהנע דעם אהרן, נדב מונד אכיהוא, אבגעביל
 דעט ווארען, מונד אן דער טאנע ווארען לווייט גאלדנע זילע,
 מייער פֿיר דען האהענפֿריסטער, מונד מייער פֿיר זיינען טעמפל
 פֿערטרעטער. אבען זעכען דעם טהראנע ווארען זיבליג גאלדנע
 טהיהלם

תרגום שני על מגילת אסתר

טט. וְאֵלֶּיךָ אֶבְרָחָם, אֲמַרְתָּ וְעַלֵּיךָ דִּיאַ וְיַבְלִיגְ מִנְהַדְרִין (רַחֲמֵהֶם
הַעֲרֵדֵנּוּ) וְאִם־עַן, אֲמַרְתָּ גְעֵרִיכֶם הַיִּלְטֵנָה פֶּאֶר דַּעַם קַעֲנִיגְ טֹאֵה -
לֹא יִיחַ יַעֲבֹדִי וְאִם־עַן נִעְבְּדֵנָה דַּעַם אֶהְרֵעַן דַּעַם קַעֲנִיגְ בַּעֲפֵעַם,
טִיגְט, דֹּאם עַר אִיִּם יִלְלֵנָה נִיכֵט וְאִם־קַע; אֲמַרְתָּ אִיכְעַר דַּעַם
טַהֲרֵנָה טַהֲרֵנָה פֶּר אֲמַרְתָּ לְוַאֲנִיגְ גְּמֹלְדֵנָה וְיִינְטֵטֶקֶק, דִּיאַ
דַּעַן קַעֲנִיגְ אִיכְעַר טַהֲרֵנָה טַהֲרֵנָה. וְאִם־עַן יִיךְ דַּעַר קַעֲנִיגְ טֹאֵה
נֶאֱמַר אִינְעַם בַּעֲלִיבִיגְעַן אֲרַטֵעַ פֶּעֶר־פִּיגְעַן. דֹּאן גִּיגְ דַּעַר טַהֲרֵנָה
דֹּרֶךְ אֲמַרְתָּ עֲכִיפֶרֶק אֲמַרְתָּ אִיהֶם הֵן; עַר וְעַלֵּיךָ יִינְעַן פִּיִּם וְיִיךְ
דִּיאַ עֲרַטֵעַ טַהֲרֵנָה, דֹּאן לֹא־אִיהֶן דַּעַר גְּמֹלְדֵנָה טַהֲרֵנָה יִיךְ דִּיאַ לְוַאֲנִיגְ
טַהֲרֵנָה, פֶּאֶר דַּעַר לְוַאֲנִיגְעַן אִיךְ דִּיאַ דְּרִיטֵטֵעַ, פֶּאֶר דַּעַר דְּרִיטֵטֵעַ אִיךְ
דִּיאַ פִּירֵטֵעַ, פֶּאֶר דַּעַר פִּירֵטֵעַ אִיךְ דִּיאַ פִּינְפֵטֵעַ, פֶּאֶר דַּעַר פִּינְפֵטֵעַ
אִיךְ דִּיאַ וְעַכְשָׁנָה, פֶּאֶר דַּעַר וְעַכְשָׁנָה וְיִינְטֵטֶקֶק, בִּיז דִּיאַ אֲרַטֵעַ
הַעֲרֵדֵנּוּ פֶּלֶאֱגֵנָה, דַּעַן קַעֲנִיגְ פֶּאֱסֵטֵעַ, אִיהֶן עֲאֶפֶרֶק אֲמַרְתָּ, אֲמַרְתָּ
אִיךְ דַּעַן טַהֲרֵנָה וְעַלֵּיךָ. אִיךְ דַּעַם אֲמַרְתָּ וְעַלֵּיךָ וְאִם־עַן יִיכְעַר
נֶאֱמַר גְּרַמְסֵם יַעֲבֹדִי. אֲמַרְתָּ דֹּאן דִּיאַ קַעֲנִיגְ דִּיאַ וְאִם־עַן פֶּאֶר טֹאֵה־ס
קַעֲנִיגְ לִיכְעַם טַהֲרֵנָה הַעֲרֵטֵעַ, פֶּעֶר־טַהֲרֵנָה יִיךְ אִיךְ מֹלֵעַ,
קֶאֱמַרְתָּ מֹלֵעַ וְאִם־עַן, בִּיקֵטֵעַ יִיךְ פֶּאֶר דַּעַם קַעֲנִיגְ, אֲמַרְתָּ טַהֲרֵנָה
לֵעַן: "אִיךְ טַהֲרֵנָה, וְיִיךְ דִּיאַ, אִיךְ נֶאֱמַר קִי עַם קַעֲנִיגְ גְּעֵפֶר"
טִיגְט וְאִם־עַן, אֲמַרְתָּ קִינְעַם נֶאֱמַרְתָּ קֶאֱמַרְתָּ אִינְעַן עֲהֵלִיכֵן הַעֲרֵפֶר
בְּרִיגְעַן. "דִּיאַ קַעֲנִיגְ וְאִם־עַן דִּיאַ פֶּר־כֵּט דִּיאַ טַהֲרֵנָה
וְאִם־עַן יִיךְ נִידֵעַר אֲמַרְתָּ פֶּר־עַן דַּעַן טַהֲרֵנָה דַּעַם וְעַלֵּיךָ.
טִיגְט דַּעַר קַעֲנִיגְ טֹאֵה הִיכְאִיךְ, אֲמַרְתָּ וְעַלֵּיךָ יִיךְ אִיךְ דַּעַן קַעֲנִיגְ
לִיכְעַן טַהֲרֵנָה עַר אֲמַרְתָּ יִיךְ דַּעַר גְּרַמְסֵם אֲרַטֵעַ נֶאֱמַר דִּיאַ קַעֲנִיגְ
לִיכְעַן קַרְמֵעַ, אֲמַרְתָּ וְעַלֵּיךָ יִיךְ אִיהֶם אִיךְ דֹּאן הִיפֵט. דֹּאן טִרִיב
דֹּאן גְּרַמְסֵם יַעֲבֹדִי דֹּאן רַעֲדֵעַר וְעַרְק; וְעַלֵּיךָ אֲמַרְתָּ אֲרַטֵעַ
טִיגְט דֹּרֶךְ דֹּאן רַעֲדֵעַר וְעַרְק עֲאֶפֶרֶק, אֲמַרְתָּ דֹּאן הִיפֵט
דַּעַם קַעֲנִיגְ, אֲמַרְתָּ דִּיאַ גְּמֹלְדֵנָה טִיבֵעַ פֶּאֶר הַעֲרֵטֵעַ פֶּאֶר דַּעַם
גְּעֵטֵטֵעַ, עֲפֵטֵעַ דִּיאַ אֲמַרְתָּ, נֶאֱמַרְתָּ דֹּאן בֹּךְ דַּעַר אֲמַרְתָּ
(סֶפֶר תּוֹרָה) הַעֲרֵטֵעַ, אֲמַרְתָּ גְּמֹלְדֵנָה עַר דַּעַם קַעֲנִיגְ אִיךְ דִּיאַ אֲמַרְתָּ
לֹא בַעֲטֵטֵעַ, וְאִם־עַן אֲמַרְתָּ: "דֹּאן אֲמַרְתָּ בֹּךְ בֹּךְ בִּיחַ
אִיהֶם, (בִּיחַ דַּעַם קַעֲנִיגְ) אֲמַרְתָּ עַר אֲמַרְתָּ אֲמַרְתָּ אֲמַרְתָּ אֲמַרְתָּ,
אִיךְ דֹּאן עַר אֲמַרְתָּ יִיכְעַר וְעַלֵּיךָ אֲמַרְתָּ אִיךְ יִיכְעַר".
אֲמַרְתָּ עַרְטִין דַּעַר אֲמַרְתָּ פֶּר־טֵטֵעַ, דַּעַן קַעֲנִיגְ לֹא גְרִימֵעַ, דֹּאן
דִּיאַ עֲטֵטֵעַ אֲמַרְתָּ לֹא רַעֲדֵעַר אֲמַרְתָּ לֹא לִיכְעַר דֹּאן טַהֲרֵנָה
וְאִם־עַן, אֲמַרְתָּ רַעֲדֵעַר דַּעַם פֶּאֱלֵקֶע טַהֲרֵנָה. עַרְטִין לִיגְעַן,

דרגות שני על מגילת אסתר

לווייטען סטופע ריהטע מיין גאלדנער וואלץ, מונד איהם געגען
 איבער מיין גאלדנעם לאס; מיין דער דריטטען סטופע מיין
 גאלדנער אדער, מונד איהם געגענאיבער מיין אינקא (מיין פאנעל)
 פאן גאלד; מיין דער פירטען סטופע מיין גאלדנער אדער;
 מונד איהם געגענאיבער מיין גאלדנער פאנעל; מיין דער פינפטע
 טען סטופע איינע גאלדנע קאללע, מונד איהם געגענאיבער מיין
 גאלדנער האהן; מיין דער זעכסטען סטופע מיין גאלדנער טפער
 בער, מונד איהם געגענאיבער איינע גאלדנע טויבע, מיין
 מיין דעם טהראנע טמנד איינע גאלדנע טויבע, דיא איינע
 טפערבער פעכט לווייטען דען לעהען מיהרעם פוסעם הייל.
 איבער דעם טהראנע טמנד מיין גאלדנער לייכטע, טען לו
 גער כטעט אים זיינען לאפען, קנעפצען, לווענגלען, אטגע
 פעכטען, קעלען איד בלואען. מיין דער זיינען זייטע ווארען
 זיבען אראפ אן דעם לייכטער, מיין וועלכען דיא זיבען פעטער
 דער וועלט אבגעבילדעט ווארען, וועלכע היסען: מוס, דער
 ערסטע מענט, נח, סם, דער גראסע, מבראש, ילחק,
 יעקב, מונד אייב, דער מיין אונטער יא געלעהט ווארד;
 מיין דער מנדערן זייטע ווארען אנדערע אראפ אן דעם לייכטער,
 מיין וועלכען דיא זיבען פראמאען דער וועלט אבגעבילדעט ווארען,
 וועלכע היסען: לוי, קהת, עארם, אטה, אהרן, ארד, איד
 מונד חור, (הגי), דער פראמאעט, אונטער איהנען. איבער
 דעם לייכטער וואר מיין טענער, גאלדנער קרוג בעפעסטעט,
 אנגעפילט אים ריינעם בויאעהל, פאן וועלכעם לייכטער מיין דעם
 טמאפעל אנגעבילדעט ווארדע; מונד אונטער דעם קרוגע וואר
 איינע גראסע גאלדנע טמאנע אנגעבראכט, אנגעפילט אים ריי
 נעם בויאעהל, וועלכעם אהן דמראווי לו דען לאפען דעם לייכט
 טערם נאהם. מיין דער גראסען טמאנע וואר עזי, דער האהע
 פריסטער, אב געבילדעט, מונד לווייט גאלדנע אליפע לווייגע
 גינגען דמראווי, מיין וועלכען דיא לווייט זעהנע דעם עזי,
 חפני מונד פנחס, אבגעבילדעט ווארען; אהן דען גאלדנען
 אליפעלווייגען גינגען לווייט גאלדנע לאפען הערפאר, מיין וועל
 כען דיא לווייט זעהנע דעם אהרן, נדב מונד איהווא, אבגעביל
 דעט ווארען, מונד אן דער טמאנע ווארען לווייט גאלדנע זילע
 מיינער פיר דען האהענפריסטער, מונד איינער פיר זיינען טמאנע
 פערטרעטער. זיבען נעבען דעם טהראנע ווארען זיבליג גאלדנע
 טהראנע

ה תרגום שני על מגילת אסתר

[illegible]

תרגום שני על מגלת אסתר

פאסטעם לייגנים לו געבען פאר דעם קעניג טאה, דאן טריב דא
 רעדערווערק, דיא רעדער בעגאנגען איהרען מאלויף ; דיא
 טיירע מונד לעווען ברילטען, דיא וועלכע היילטען, דיא טיגער
 ברוואטען, דיא חנקין (פעגעל) פיסטען, דיא קאללען אימיוטען,
 פאיומען טריען, דיא העהנט קרעהטען, דיא ספערבער קרעכלטען,
 דיא איבריגען פעגעל גירטען מונד אלעס נאחס דען לייגען
 איהרען אוטה, דאס וואס ניכט פאסטעם לייגנים געבען וואלען .
 דאן בעטלמסען דיא לייגען : „אמסט מונד וואהרהאפטעם לייגנים
 געבען ! אמסט געהט, אמסט מונד ווילען, דיא וועלט מונטער .“
 זאמלט דער קעניג טאה הימאליף טיג, זיך מויף דען קעניג,
 לייגען טהראן לו וועלען, ספרענגטען דיא לעווען וואהרענענדע
 וואסער מואהער . מיינען טהראן, וואס דיען, בעמאס קיין קעניג
 מעהר . דא טראל זינדעטע, ווארד דער בענעוויכט נבולדנלר,
 קעניג פאן בבל, מעכטיג, לאג גע עדיא מירמעלעטען פערוויסטעטע
 דאן אמד יטראלס, גאב דיא סטארט ירוטלס דער פלינדערונג
 היין, פערבראנטע דען הייליגען טעאפעל פיהרטע דיא מירמעלעטען
 לייטען סין געפאנגענטאפט, מונד בראכטע וואס נאך רבואה מיס
 למדע חאה . ער פיהרטע מויך דען טהראן דעם קעניגס טאה
 מיט זיך ; מונד דא קעניג נבולדנלר, דער בענעוויכט, הימאליף
 טטיגע, מונד זיך מויף דיען טהראן וועלען וואלטע : זא וואס טע
 ער ניכט, דאס און דורך רעדערווערק דיען טהראן בעטטיג .
 ער וועלטע ווינען פאס מויף דיא ערסטע טטופע ; דא טטרעקטע
 דער גאלדנע לעווע ווינען רעכטען פאס היין מונד פאג איהם מויף
 דיא ליקע היפטע, דאס ער וועבענסלענגליך הינקענד ווארדע .
 נאך נבולדנלר, קעניג פאן בבל, קאמס מאכסדרום אוקרון, נאחס
 דען טהראן דעם קעניגס טאה, מונד פיהרטע איהן נאך אלרים .
 מונד מויך טיטק, קעניג פאן אלרים, זאה מיינסט דיא פראכט
 דיעם טהראנעס, דער הערליכער, אלז אלע טהראנען, וואר,
 זעהנטע זיך, איהן לו בעטטיגען מונד זיך דארויף לו וועלען,
 מונד וואססטע ניכט, דאס און איהן דורך רעדערווערק בעטטיג .
 ער וועלטע ווינען פאס מויף דיא ערסטע טטופע ; דא טטרעקטע
 דער גאלדנע לעווע ווינען רעכטען פאס מויף, מונד פאג איהם מויף דיא
 ליקע היפטע מונד ער היס וועבענסלענגליך : „פרעה, דער הינקענע,
 דע .“ מיפונים, זאהן דעם קעניגס מנטיכום, קאמס, לאג געגען
 דאן אמד אלרים, פערוויסטעטע ען, עראבערטע דען טהראן

הרגום שני על מגלת אסתר

ו

דעם קעניגס טאה, אינד פֿיהרטע מיהן איס טיפֿע וועג. דאָ צוטע
 זיך איין פֿוס דעם טהראַנעם פֿאן זייער גאָרנען קעטטע אַב 3
 און פֿיהרטע אַלע האַנדווערקער אונד קינסטלער הערביי, דען
 פֿוס דעם טהראַנעם וויעדער הער לו טטעלען, אונד עס בלייב, ביי
 אויף דייען טאג, אונטעגליך. דיא רעגירונג דעם גרייטען קעניגס
 גינג אונטער, אונד כורט, דער פערזער, טוואנג זיך ענדליך אויף
 דען טהראַן. דייער קעניג האַטט דאָ פֿערדינסט, זיך איט דעם
 בויא דעם טעאפעלס (ביי האַקדט) לו בעטעפֿעלען, אונד ער
 וואַרד געווירדיגט, דען טהראַן דעם קעניגס טאה, דעם גלייכען
 נאָמער אונטער דען קעניגען בעזאם, לו בעטטיגען אונד דאָרויף
 לו זילנען.

בשנת שלוש למלכו

איס דריטען רעגירונגס יאהרע דעם נבֿודלר וויינטען דיא זעהנע
 יטראַלס, עכלטען, אונד ריפֿען, אין איהרער בעט יבונג, אויז :
 „וועהע אונז ! וויא איבערוועלטֿיגטע אונז דער פֿייד, וויא פֿלייכ,
 דערטע ער דאָלמנד פֿערהעערטע אונזער פֿראַפֿילען, פֿיהרטע
 אונז אין דיא געפֿאנגענשאַפֿט, איבטע אונזערע גלייט אן אונז !
 אונזער גרייטע טאָג ער אין פֿעססעלן פֿיהרטע אונזער גראַסען
 אינס ענענד ; אונזער יאָגענד טערטעטע ער איט דעם טווערטע,
 טלעפֿטע אונזער קינדער אין דיא געפֿאנגענשאַפֿט. אַך וויא
 וואַרדע דיא קראַנע דער העררֿליכקייט אונז גערויבט ! — דאָ
 דיא קעניגע אויז דעם הויזע ד'ס זיך אויף דען טהראַן טוואנגען,
 רעגירטען זיא איבער דיא וועלט. נאָך דוד ערהאב זיך זיין זאהן
 טאה, אונד דער עוויגע וועלטע איהן לוס רעגענטען איבער דיא
 טהירע דעם פֿעלדעם, איבער דאָ געפֿליגעל דעם הימאעלס,
 איבער דאָ געווירק דער ערדע אונד איבער טיפֿעל אונד בעזע
 גייסטער. ער פֿערטטאנד דיא ספֿראַכע אַלל דייער וועזען אונד
 זיא פֿערטטאנדען זייע טפֿראַכע, וויא פֿו הייסט : „ער טפֿראַך
 איבער דאָ געהעלן, „אוי' ו' ו' — איינסט וואַרד דער קעניג טאה
 וואַהלגעאווט בייס וויינע, אונד ער זאנדטע הין לויס אַלע קעניגע
 דעם אַרבעט, אַנד אַבענדלעכעם, דיא וויינע רייט, דעם
 אַנדע יטראַלס, בענאכבאָרט וואַרען, איינלעדען לוס געלאגע אין
 זייעם קעניגליכען פֿאל אַסטע. דער קעניג וואַר וויעדער איינמאהל
 וואַהלגעאווט בייס וויינע, אַנד בעפֿאהל, דיא פֿאָלגער, זיאכען
 פֿויקען

תרגום שני על מגילת אסתר

פויקען מונד הארבען צו ברינגען, אויף דעמען דוד, זיין פלאטער,
 טפילטע. ער וואר פערנער איינמאהל וואהאגמאטה ביים וויינע,
 מונד בעפאהל דיא טהירע דעם פעלדעם, דאז געפליגעל דעם
 דיאמאטום, דאז געוויקס דער ערדע, דיא טייפעל מונד דיא בע,
 זען גייסטער צו האלט, דאס יא פאר מיהם טמלען, מונד אלע
 קעניגע, דיא בייא מיהם געלאג היילען, זיינע גרעסע טויען.
 דיא געהיאטרייבער דעם קעניגס ריפערן אלע ריזע וועזען
 כאמענטליך אויף, מונד יא זאמאעלטען זיך אלע צו קעניג; יא
 ווארען ניכט געפעסעלט, ניכט געבוידען, מונד נאמנד פיהרטע
 יא. צו דייער לייט ווארדע דער אויערהאן מאטער דען פעגערן
 געוואלט, מונד ניכט געפוינדען; דער קעניג בעפאהל לארניג, מיהן
 צו ברינגען, מונד וואלטע זיינע הינריכטונג. דא בעריכטעטע
 דער אויערהאן דעם קעניג טואה, מונד ספראך צו מיהם:
 „העירע, הערר, קעניג דער ערדע! לייגע דיין מהר פערניס
 איינע ווארטע! דרייזא מאמאטע טאן פאסטע מיך דען ענטטאוס
 אין איינעם הערלען, ספראך וואהרהאפטע רחטהטליטסע מוי;
 מיך מוט קינע טפיינע, טראנק קיין געזרענק. מיך בליקטע ווייט
 מואהער, דורכפלאג דיא וועלט, מונד דאכטע: „ווא מויט וואהל
 דיא פראפלין, דיא רעגירונג, דיא דעם קעניג, איינעם העררן,
 ניכט געהארטע? „מיך טויעטע הין, זאה איינע פראפלין,
 „דאז לאנד קיטור „גענאנט, מיס אמרגענלאנדע. דא מויט דער
 טטויב עדלער, דען גאלד, דאז זילבער ליגט וויא קאטה אין דען
 טטראסען; בייאט זינד דארט פאס אנבעגין דער דינגע אן
 געפלאמלט, טרינקען וואססער מוי דעם גארטען עדן. גראסע
 פעלקר וואהנען דארט, דאז הויפט מאקערעלט. דאהין פער
 פלאמלט מוי דעם גארטען עדן. יא וויססען ניכט, קעאפפע
 צו בעטטעהטן, קעננען איט דעם באגטן ניכט טרעפפען. מיך
 זאה אבער וואהרליך איינע פרוי, דיא איבער יא אלע העררטע;
 יא היסט: „קעניגין פאן טבא. * געפעלט עס מן דעם קעניג,
 איינעם העררן: יא אומגירטע מיך איינע לענדען, וויא מין
 העלד, מאכע מיך אויף, מונד ליהע מין דאז לאנד קיטור, מין דיא
 פראפלין טבא. מיהרע קעניגע בינדע מיך איט קעטטען, מיהרע
 מעכטיגען איט איינערנען פעססעלן, מונד ברינגע יא דעם קע,
 זיגע, איינעם העררן. „דיס געפיל דעם קעניגע; דיא גע,
 איינערנען דעם קעניגס ווארדען בערופען, דיא טריבען איינען

תרגום שני על מגלת אסתר

ז

ברוך, מוכר במהרה מיהן אן דען פליגעל דעם אויערהאלהנס . דער
 אויערהאלהנס ערהאב זיך, טטיג אין דיא האהען ליפטע, אפלטע
 ווענדונגען, פלאג געוואלטיג מונטער דיא פעגעל הין, דיא מיהק
 נאכפלאגען ; מוכר דער לוג גינג נאך דעם אונדע קיטור, אין דיא
 פרחפלין טבח . דעם אהרגענט גינג דיא קעניגין פאן טבח הער,
 אוי, דאז אהער מלובעטען ; דא פערפלינטערטען דיא פעגעל
 דיא : מונע . דיא קעניגין ערגריץ מיהר געוואנד, לערריס עו,
 מוכר פלין אין איינע גראסע בעטייבונג . אין מיהרער בעטייבונג
 פלאג דער אויערהאלהנס לוג מיהר הערמב ; זיא זאה איינען בריך אן
 זיינעם פליגעל געבונדען, ליפטע מיהן אב, טפלינטע מיהן, מוכר
 און פאליגענדעם : "זיך קעניג טלאה, ענטביטע דיר, זיינען
 גראסען איינען גרום . דאז וויסט, דאס איך דער אללער,
 הייליגסטע געלאבט ווייז ער, איבער דיא טהירע דעם פעלדעם,
 איבער דאז געפליגעל דעם האמעלס, איבער דיא טייפעל מוכר
 בעיען גייסטער לוס רעגענטען יעלטע, דאס אללע קעניגע, פאן
 אהרגען מוכר אבער פאן איטטאלא מוכר פאן איטטערנאלט, איך לוג
 גריסען קאממען . ווילאסט זא נון איין, מוכר קאממעס, איך
 לוג גריסען : זא ערלייג איך דיר גרעסערע עהרע, און אללע
 קעניגען, דיא דאז געלאג פאר איר האלטען . ווילאסט דאז
 אבער ניכט איין, מוכר קאממעס ניכט איך לוג גריסען : זא
 זענדע איך געגען זיך קעניגע, קריגספעלקער מוכר זייטערייא .
 פראגסט דאז : "זאט פיר קעניגע, קריגספעלקער מוכר זייטע,
 דיא זענען דעם קעניג טלאה ? " דיא טהירע דעם פעלדעס מוכר
 דיא קעניגע דיא קריגספעלקער מוכר דיא זייטערייא . פראגסט
 דאז : "זאט פיר זייטערייא ? " דאז געפליגעל דעם האמעלס
 אויט דיא זייטערייא . איינע העצערע זינד דיא טייפעל מוכר בעיען
 גייסטער, דיא קריגספעלקער, דיא איך אויך מירען בעטטען,
 אין מירען הייזערן ערוויירגען ; דיא טהירע דעם פעלדעס טהירען
 איך אויך דעם פעלדע, דיא פעגעל מונטער דעם האמעלס פראססען
 אייער פלייט פאן איך אב . " דא דיא קעניגין פאן טבח דיא
 ווארטע דעם בריפעס געלעזען האטטע, ערגריץ זיא דאז לויפטע
 אמהל מיהר געוואנד, לערריס עו, זאנדטע הין, זיא דיא על,
 טעסטען מוכר גראסען רופען, מוכר ספראך לוג מיהנען
 "וויסטעט מיהר ניכט, וואט איר היר דער קעניג טלאה לוגאנד
 טע ? " זיא ערוויירערטען : "ווי קאממען זיא דעם קעניג טלאה

תסגום שני על מגלת אסתר

חונד מלכטען ניכט זיין רייך . " דיא קעניגין אבער זעלטע קיין
 לוטרען אין זיא, פלאגטע איהרען ווארטען ניכט . זיא זאגטע
 הין, בעריף אלע זעעפאהרער, חונד זיא זאל געטעקע אלער
 ארט, פערזען חונד עדלשטיכע פיר דען קעניג טאזא לאדען .
 זיא זאגטע איהם אויך זעכס טויזנד קנאכען חונד אערדען,
 אלע אין איינעם יאהרע, אין איינעם אכאטע, אין איינעם טא,
 גע, אין איינער טויזנד געבארען; אלע פאן איינעם וואכעס,
 פאן איינער פארק חונד אלע אין פורפור געקלדעט . זיא טריב
 איינען בריף, חונד זאגטע איהן, דורך דיא זעעפאהרער, דעם
 קעניג טאזא . דער בריף ענטהילט פאלגענדע ערקלערונג: "פאן
 דעם זאנדע קיטור נאך דעם זאנדע יטראל'ס דויערט דיא גע,
 וועהל'נע רייזע זיבען יאהר; דא איך אבער זיינע פריינדשאפט,
 איין קעניג, לו ערביטטען האבע: זא ערטיינע איך, טאן נאך
 פערפאום פאן דריי יאהרען, פאר דיר . " נאך פערלויף דרייער
 יאהרע קאם דיא קעניגין פאן טבא לו דעם קעניג טאזא . דעם
 קעניג טאזא וואנדע דיא אנקונפט דער קעניגין פאן טבא בע,
 ריכטעט, חונד ער זאגטע איהר בניהו: זאהן יהודע'ס,
 ענטגעגען דער דעם הערפארברעכענדען אהרגערמטה, דעם
 אבענדטערנע, דער אונטער דען טערנען טטראהוט, דער
 בליהענדען רחיצע אס פלומע דעם וואסערס גלייך . דיא קעניגין
 פאן טבא זאה בניהו, דען זאהן יהודע'ס, חונד זייגט זיך פאס
 וואגען הערמב . בניהו טפראך לו איהר: "ווארום זייגסט דא
 זיך פאן דיינעם וואגען הערמב ? " זיא ערוידערטע איהם:
 "ביסט דא ניכט קעניג טאזא ? " ער אנטווארטעטע איהר:
 "איך בין ניכט קעניג טאזא, זאגערן איינער דער דינער, דיא
 איהם דינען . " זיא ווענדעטע דאז געזיכט אום, חונד טפראך
 לו איהרען גראמען אין איינעם גלייכניססע: "זאהט איהר דען
 לעווען ניכט, זעהט זיין לאגער ! זאהט איהר דען קעניג טאזא
 ניכט, זעהט דיא טענהייט דעם אהנעם, דער איהם דינט ! "
 בניהו זאהן יהודע'ס, פיהרטע דיא קעניגין לום קעניגע . דער
 קעניג פערנאהק, דאס דיא קעניגין לו איהם קעזאט, ערהאב
 חונד פערפליגטע זיך אין דען גלעזערנען זאמל . דיא קעניגין פאן
 טבא זאה דען קעניג אין דעם גלעזערנען זאמל זילנען, חונד דאכ,
 טע, דער קעניג זעטע אים וואסער . זיא האב איהר געוואנד
 אויף, איבער דא וואסער לו געהען, חונד דער קעניג בעהערקטע

הרגום שני על מנלת אסתר

ח

האחר אן איהרעם פֿוסע • ער שפראך לז איהר : " דינע טענהייט
 איז טענהייט דער ווייבער, אונד דין האמר איז אענליכעס
 האמר ; האמר איזט פֿען אס אמנע, אונד אס ווייבע העסליך •
 די קעניגין פֿאן טבא ערווינדערטע : "איך זעגע דיר דרייז
 רעטהעל פֿאר ; זענעסט דאס וואו איך, דאן ווייס איך, דאס דאס
 איין ווייבער אסן ביסט ; וואו ניכט, גלייכעסט דאס אדערן אענטען •
 זיא פֿוהר פֿארט : "וואס איזט איין העללערנער בראנען אונד
 איין מיינערנער איינער, דער טיין טעפֿט, אונד איזט וואססער
 טרענקט ? " ער אנטווארטעטע איהר : "אינע טאנקביקסע •
 זיא פֿראגטע ווער : "וואס איזט עו, דאס וואו דעס, טטויבע
 דער ערדע הערפֿארעהט, זיך פֿאן דעס טטויבע ווער ערדע
 נעהרט, וואו וואססער פֿערגאססען ווירד, אונד מיס הויזע אואו
 הער בליקט ? " ער אנטווארטעטע : " ערדהארן • " זיא
 פֿראגטע : "וואס איזט עו, דאס, וואו איין שטוראווינד ברויזט,
 פֿאר אלען געטטרייכען איין לויטעס, ביטערעס געטרייט ערהעבט,
 דען קאפֿל וואו בינענראהר ביגט ? עס עהרעט די גראסען,
 בעטעאט די אראען ; לאבט די טארטען טענדעט די לעבעק,
 דען • עס איזט די פֿריידע דער פֿעגעל, די טרויער דער
 פֿיטע • " ער גרווינדערטע : "פֿאלאס • " דא שפראך די
 קעניגין לז קעניג : "איך גלייבטע די דינגע ניכט, די איך
 פֿאן דר הערטע, ביי איך נון קאס, אונד אינע אויגען וואפען,
 דאס איר ניכט די העלפֿטע געוואלט ווארדע • דאס בעיזלעסט
 ווייט אעהר ווייזהייט אונד גיטע, אלז איך פֿאן דיר הערטע •
 הייל דיר ! הייל דינען לייטען דינען דינערן היר ! "דער קעניג
 פֿיהרטע זיא אין דען קעניגליכען פאלאסט • די קעניגין פֿאן
 טבא זאה די גרעסע, די העררליכקייט דעס קעניגס טאה,
 אונד זיא פֿריי דען, דער דינען גראסען קעניג טויף • זיא שפראך :
 "געלאבט וואו דער עוויגע, דין גאט, דער וואהלגעפֿאלען אן
 דיר האטטע דיק אויף דען קעניגליכען טהראן לז זעלען, דאס
 דא גערעכטיגקייט אונד רעכט איבעסט • " זיא גאב דעס
 קעניגע זעהר פֿיל פֿיינעס זילבער אונד גאלד, אונד דער קעניג
 גאב איהר וואס זיא פֿערלאנגטע • די קעניגע פֿאן אהרען
 אונד חבענד, פֿאן איטטאג אונד איטטערנאלט הערטען דען רויף
 דעס קעניגס, בעכטען אלע פֿאר איהס, לאגען וואו איהרען
 וואהנעלען, קאמען לז איהס אין גראסער פראכט אונד העררליכ.

קייט

חרונם שני על מגלת אכתר

קייט, אונד בראכטען מיהם געטעניקע פֿאן זילבער, גאלד,
ערדעגעטטיין אונד פערלען. — דאס איז איראמאנט זיכריג,
טען, ווייזאגטע יראה, דער פראפעט, פֿילע ווייזאגונגען איבער זיך,
אונד זיך נאממען קיינע לעהרע פֿאן מיהם אן. דא איבער,
רעדעטע מיהן דער גייסט דער הייליגקייט, אונד פֿיהרטע מיהן
אין דאס לאנד דעם טאמאמעם בניאן, זיך צו הייסט ו „יראיהו
גיג איו ירושלים, אין דאס לאנד בניאן צו רייזען. " זיך לאנגע
דער פראפעט יראה אין ירושלים וואר, ערפֿלעהטע ער ערבארמען
פֿאן זיינעם פֿאטער איס היאמען, אונד זיך טאמט ירושלים
ווארדע ניכט אין זיך הענדע דער כסדים געגעבען אונד זיך
פֿערהערטען זיך ניכט; דא זיך אבער יראה אין דעם לאנד
דעם טאמאמעם בניאן בעפֿאנד, ווארד נבֿודלנר, קעניג פֿאן בבל,
אעכטיג, לאנג געגען יסראל, פֿערוויסטעטע דאס לאנד יסראלס,
פֿאנדערטע זיך טאמט ירושלים, אונד פֿערהערטעטע דען הייליג
גען טעמפל. וועהרענד דער בעזעוויכט נבֿודלנר אין אנטוויכט
רבֿותה רעזידירטע, זאנדטע ער נאך ירושלים דורך נבֿודלנר,
דען אבערטטען דער ליבואלע, אונד ליס זיך אויערן דער טאמט
ירושלים גידעררייסען דער פראפעט יראה קאס, אונד
זאך זיך טאמט ירושלים פֿערוויסטעטע, אונד זיך העערע דער
כסדים רינגס אונד זיך טאמט געלאגערט. דא טרייב דער
פראפעט יראה אים ליטער טיאמע, אונד וויינטע העפֿטיג
אונד ביטטערויך. „דא איבעררעדטעסט איך, גאטט, ריך
ער, אונד איך ווארד איבעררעדטע; דא ביסט אעכטיגער, און
איך, אונד קאמסט איר בייך. " דא דער בעזעוויכט נבֿודלנר, קיינע
פֿאן בבל, הערטע דאס זיך טאמט ירושלים ערבארמע ווארדע,
זאממעלטע ער אלע העערע דער כסדים, אונד נאמם איינע
טעמפלונג בייך דעם טעמפל. ער טיטעלטע דאס הויפט, בעזעג,
טע זיך הענדע הין אונד הער, ווייל ער וואוסטע, וואס דאס
ענדע דער העערע דעם סנחריב וואר, אלץ איין ענגעל פֿאס
היאמען געגען זיך געזאנדט ווארדע, אונד אכטלעהן מיהרער
פֿירסטען אונד טויזענד אונד פֿינף רייטער ערסלונג, דאס פֿאן
דעם גאנצען העערע דעם סנחריב נאר ער אלץ איבעריג בלייב.
דא ערטאלץ איינע טיאמע, זיך דעם באבילאניסטען קעניגע לוריק;
„נבֿודלנר, קעניג פֿאן בבל, זאכע דרך אויף, קעהרע לוריק נאך
רבֿוה, מים לאנדע חמה! " ער טוואנג זיך פֿעילע בעפֿראג.

הרגום שני על מגלת אסתר

ט

טע דיא געלענדיגער . " ער טאט מיינען פֿעיל געגען אבער,
 ער פֿיל מין ירושלים העראב ; ער טאט מיינען פֿעיל געגען
 אהרגען, אונד ער פֿיל וועדער מין ירושלים העראב . דא אהלטע
 זיך נבֿודלר אויף, אונד זאנדטע זיינע גראסען געגען ירושלים,
 נאמענטליך : נרגל, טראלר, מאגר, נבו, טרפֿים, רב סרים
 אונד רב אג . דער קעניג זעלבסט לאג זיינען גראסען נאך, אונד
 קאם אין דעם טעאפעל אן, ווא ער אויזיף : "דא
 ביסט נון דער גראסע גאט דער דא איך בעסטיראטעסט, איך
 געגען זיינע טאדט, געגען זיינען טעאפעל פֿיהרטעסט !"
 דאז טהאר דעם טעאפעלס ווא דאז אונריינע פֿאלק זיך געגען,
 מיבער טטעהען, אונד טטעאטע זיך, וואללטע זיך ניכט עפֿע
 נען . נון ריקטען אלע העערע דער כמדים העראן, אונד פֿיהר
 טען דריי הונדערט אונד זעכציג קאמעעז איט זיך, דיא אל
 זע איט מיינערנען עקסטען בעלדען ווארען . דאז מייסערע
 טהאר דעם טעאפעלס פֿערטלאנג אלדזיע עקסטע, אונד וואללטע
 זיך נאך מיהער ניכט עפֿענען . ענדליך קאם פֿרניטוס, טאלטע
 טע מין טוויין, ספרענגטע פֿאן דעססען בלוט מיבער דען טעא
 פעל, פֿערמאנריינגטע מיהן ; אונד דא דער טעאפעל פֿערמאנ
 ריינגט וואר, עפֿענעטע ער זיך פֿאן זעלבסט . דער בעזעוויכט
 נבֿודלר גינג נון מין דאז הייליגטהוס, אונד זעלטע זיך מין דיא
 האלע דעם האהענפֿריסערס זכֿריה, זאהן דעם יהודע . נבֿוד
 לר זאה דאז בלוט דיעם האהענפֿריסערס אויף דעם באדען
 הינטערטעאען . ער פֿראגטע דיא עלטעסטען יטראלס : "וועס
 סען איט דיעם בלוט ?" זיא אנטווארטעטען מיהן : "מין
 פֿראפֿעט וואר אונטער אונד, דער אונד אונטער אונדענט פֿער
 ווי ; וויר נאהאען זיינע זעהרע ניכט אן, אהלטען אונד אויף,
 אונד ערטלוגען מיהן מין דעם טעאפעל . " נבֿודלר הערטע
 דיעם, אונד בעפֿאהל : "געהט, האלעט איר פֿיר טויער ער
 זענענע פֿריסטע" ! " ער לים זיא אויף יענעם בלוט הינטלאטען,
 אונד נאך פֿערטלאנג עז דער ערדבאדען ניכט . ענדליך גאב מיהן
 נבֿודלר מיינען פֿערוויי, אונד טפֿראך לו מיהן : "דיינע גאנ
 זע נאליאן געהט אוק דיינעטוויילען אונטער ! " דא פֿערטלאנד
 דאז בלוט . דא דער האהענפֿריסטער דיא הינגעריכטעטען
 פֿריסטער זאה, לאג ער זיין אונטערקלייד אן, באנד זיך דען
 אהנטעל אוק, נאהק דיא טליסטעל דעם הייליגטהאוס מין דיא

הרגום שני על מגלת אסתר

האמר, אומר סטיג אויף דאס דעם טעאפעלס : „דאס הויז, ריף ער, זיין גאנץ ווייניגס העררן איבערגעבען ! איך בין ניכט אעהר דער פערזאנלעכער . " ער טיירלעכע זיך אין דאס פייער, אונד פערבראנטע . דיא איבערגען פריסטער וואהען דען האהענ, פריסטער איס פייער ברענגען ; דא נא האען אויך זיין אייהרע פאמלעך, אייהרע הארפען אונד אלץ אייהרע אוויקאליטען אינסטרו, אענטע, טיירלעכע זיך אינס פייער אונד פערבראנטען . נבילדלר וואללע כן אין דאס אלץ ערהייליגסטע געהען ; אבער דא טהארע דעם אלץ ערהייליגסטען טעאפעלס זיך וואלל, צען זיך ניכט עפפנען . דא ערטאלל איינע טייהאע פאס היאאעל, טפראך א דעם טעאפעל : „עפפנע, לבנון, זיינע טהארע ! " אונד דיא טהארע עפפנעטען זיך . נבילדלר דער אונדזיינע, דער בעוועזיכט, גינג אין דאס אלץ ערהייליגסטע, אונד וואה דיא הערליכקייט דעם קעניגס איבער דיא קעניגע דעם עוויגען לבאות . ער וואה דיא הייליגען געפעסטע, דערען זיך דיא פריס, טער אונד דיא קעניגע איינעם הויז דאס בעדינטען, וויא זיין פאר אייהם פערטוואנדען . ער געריטה אין גראטע וואוטה, איינע אויז דעם טעאפעל, זיין פאנע חירמעליטען הינריכטען, פאנע אינס עלענד טרייבען . דאס פאנע ישראל ווארד אין דיא געפאנעלעט געפיהרט, געפעסטעל אים איינערענען קעט, טען ; נאקט ווארדען דיא אונגליקליכען הינגעטריבען, דען נאקט קען אים אונד בענאסטעט . דער פראפעט יראה גינג אים דען געפאנגען . דא ער אלן דיא גרעכער דער ערלפעטער קאס, טרייט ער אויט, וויינטע, אונד ריף : „אונדע געליכטען פנע, טער, אברהם יצחק אונד יעקב ! טענהט אויף אויז איינען גרעבערן, זעהט איירע קינדער, דאס פאנע ישראל, געפאנגען אינס עלענד ווארדען ! " אונד דער גייסט דער הייליגקייט אנטווארטעטע איהם : „זיך זאגטע דיר טאן, פאפעט יראה ! איך נאחם איינען פרידען היינעג . " ער טאמט אויף פאן דען גרעבערן דער פערטע, גינג היין, טיירלעכע זיך אויף דיא גרעכער דער פראמאען איטטער, אונד ריף : „טרייטע איטטער, טרה, רבקה, רחל, אונד לאה ! טענהט אויף אויז איירען גרעבערן, זעהט דאס פאנע ישראל, איירע זעהנע, איירע טעכטער, דיא אייהר טרייט ערלגעט, געפאנגען אהנע טוהע, אינס עלענד ווארדען ! " דער גייסט דער הייליגקייט ערוודערטע : דיא

חרגום שני על מגילת אהר

סט'אמע ווארד געהערט אין דעם העהען . " דער פֿאַלעט
 שטאנד אויף פֿאַן דעם גרעכערן דע-איסטער, גינג ה'ן שטירלעכע
 זיך אויף דיא גרעכער דער פֿרעכעטען, אונד ריף : "פֿרעכע
 טען, געליכטע פֿרעכעטען, אסא אונד טאונא ! שטעהט אויף
 אויז איירען גרעכערן, זעהט דאז פֿאזק, דיא זעהנע ישרא'ס,
 דיא איהר אט טרייע לייטעטעט, געפֿאנגען, אהנע טוהע, מינס
 עלענד וואנדערן ! " דער גייסט דער הייליגקייט אנטווארטעטע ;
 "איך זאגטע דיר טאן, פֿרעכעט יראה ; אונד ווען אויך אסא
 אונד טאונא פֿלעגטענד פֿאר אר שטעהען " — דער פֿרעכעטע
 שטאנד אויף פֿאַן דעם גרעכערן דער פֿרעכעטען, גינג ה'ן,
 שטירלעכע זיך אויף דיא גרעכער דער טרויערדען, אונד ריף :
 "שפייטעט איך אים דעם ברודע דער טרויערדען, טרענקט איך
 פֿון דעם קעלכע דער טרומטבערדעטען ! איך טרויערע
 איבר דאז פֿאזק ישרא', דאז געפֿאנגען מינס עלענד וואנדערט . "
 דער גייסט דער הייליגקייט אנטווארטעטע : קאממע ניכט אין
 דאז הויז דער טרויער ! " זא קאגטע יראה, ווייטע לייט
 איבער דיא איירמעליטען, דיא געפֿאנגען מינס עלענד וואנדערט,
 טען . זא וואנדערטען ה'ן נאקט, דען נאקקען אים יאנד בעל
 דען, זא איהרע קעניגע, איהרע גרמסען אונד מעכטיגען, ביז
 זא אן מיינען ארט, כאמענס בית כורו קאמען, ווא אמן
 קליידונגען ברעכטע, אונד זא קליידעטע . דא שפראך דער פֿרא
 פֿעט יראה לו דעם בעזעוויכט נבוכדנלזר אונד לו אלען העערען
 דער כסדים, דיא אים איהם לאגען : "איהר זעגעט נון עטווא
 איירען געלעגן נאכהענען, זא פֿרייען : זא וויסעטע : איהר
 טעדטעט אים טאדטעם פֿאזק, פֿיהרט אים געפֿאנגעם פֿאזק, אין
 דיא געפֿאנגענטאטט . " דיא געפֿאנגען וואנדערן ווייטער געטריבען,
 אונד קאמען אין איינע באבילאנישע פֿראפֿיין . דא זייפֿיטע דער
 פֿרעכעט יראה, אונד ווייטע ; אונד זיינען אויגען ענטפֿילען
 לוייט טה-ענען, דיא לוייט וואסערקוועלען וואנדערן אונד נאך
 הייטיגען טאגעס אין יענער זעגענד פֿליסען . דער לוג עררייכטע
 בכל'ס פֿליסעט . דא שפראך קעניג נבוכדנלזר, דער בעזעוויכט,
 לו דען איירמעליטען : "ינגעט פֿאר איר דיא געזעגעט, דיא
 איהר, פֿאר איירעם גרמסען הערדן, אין ירוסלים זאגען ! "
 דיא לויט הערטען דים, אונד ווארפען איהרע הארפען אין דיא
 וויידען, דיא אן דען פֿליסען בכל'ס שטאנדען, ווייטע זיי הייסט :

תרגום שני על מגלת אסתר

"אן דען פליססען בבל'ס "אז' : "ו' ; "אן ווידענטרייכען
דארט "אז' : "ו' . דיא לויס ספראכען לו דעס בעזעוויכט
נבאדנלז : "העטטען וויר דען ווילען אונזערס פאטערס אים
היאמען געטהאן, אונד איהן אין ירושלים געפרייען : ווערען
וויר ניכט דיינער געוואלט הינגעגעבען ווארדען . וואו אאלען
וויר נון פאר דיר דען געוואנד אונזערס הערן זינגען ? " זא הייסט
עז אין דער טריפט : "קענען וויר דען געזאג דעם הערן זיג
גען ? " דער בעזעוויכט נבאדנלז הערטע דיא אנטווארט דער
לויס, אונד ריף : "ריכטעט זיא הין ! זיא מיבערטעטען דען
בעפעהל דעם קעניגס . " דא ספראך פלטיא, זאהן יהודע'ס,
אין אמן אזוי יטראל : "איינע העערדע ווארד פון איהרעס הערן
דעם הירטען מיבערגעבען . אין וואלף קאס, אונד רויטע פאן
דען טאמפען . פאן וועס ווערדען דיא טאמפע פערלאנגט ? "
דער קעניג ערוועדערטע : "פאן דעם הירטען ווערדען זיא פער
לאנגט . " יענער פערזעלטע : "אעגען דיינע אהרען הערען,
וואס דיין אונד טפריכט ! " אונד דער קעניג בעפאהל, דען קע
ניג לדיקה לו האלען ; ער לויט איהם דיא עהערנען אונד איינער
נען פערסען אב נעהמען, אונד זיינע קערקערקליידונג איט איי
נער אנטטענדיגען פערזעכטען .

בשנת שלש

אז' דריטען יאהרע ויינער רעגירונג גאב אחסורוס אין גאסט
אאהל אלז זיינען דינערן אונד גראסען, דען בעפעלטהבערן דער
העערע פאן פרם אונד אדי, דען קריגסהויפטלייטען אונד פאר
טטהערן דער פראפילען . זיא ווארען אין זיינען פראכטגווע
דערן, אין פורפור געהילט ; אסטן, טראנקן, אונד ווארען
פארהילך פאר דעם קעניגע .

בהראותו את עושר

עז הייסט ניכט : "דא ער זיינען רייכטהוק לייגטע, " זאנדערן :
"דא ער דען רייכטהוק אונד דיא הערליכקייט זיינעם רייכעם לייג
טע : " דער רייכטהוק, דען אחסורוס לייגטע, וואר אזוי דעם
טעאפעל (בית האקוד) . פלייט אונד בלוט האט נא רייכטהוק ;
דען אללער רייכטהוק איז דעם אלערהייליגסטען, געלאכט זיא
ער, וויא עז הייסט : "אין איז דאז זילבער, אין דאז גאלד,
טפריכט

תרנום שני על מגלת אכתר

יא

טפריכט דער עוויגע, דער הערר דער הערערטארען. "זעכס
טאלקאמערן לייגטע איהנען דער קעניג טעגליך, הונדערט אונד
אכטליג טאגט לאנג; זא הייסט ער אין זעכס בעכענונגען: עוטר
כבוד אלזולו ואל יקר תפארת גדולתו (דען רייכטהוק, דיא
העררליכקייט זיינעט רייכעס אונד זיינעט זעלטענע פראכט אונד גרע,
מע). דיא איהרעליטען יאהען ביזא דיעסן אמהלע דיא געפעסע
דעס טעאפעלס, אונד וואלזטען דעסן געלאגע ניכט בייוואהנען.
אמן בערסטעטע דעסן קעניגע: "דיא יהודים וואלזען דעסן געלאג
גע ניכט בייוואהנען, ווייל זיא דיא געפעסע איהרעס טעאפעלס
זעהען. "אונד דער קעניג בעפאהל: "בערייטעט איהנען איין
בעיאנדערעס געלאג!"

ובמלואות הימים

אלו דיעס טאגט צו ענדע ווארען, טפראך דער קעניג: "זון געבע
איך איין גאטמאחל דען בעוואהנערן איינער רעזידענץ, אלזעס
פאלקע, דאזי זיך אין טושן בעפידעט, פאן קליין ביי גראס, איין
יבענטעגיאטעס אלז. "אמן פיהרטע דיא געסטען אין איינען
טענען גארטען, איט פרוכט, אונד געוירלבייאען בעפפאלט.
וואס געטאה? אמן באג בויסן צו בויס, אונד אכטע לויבען;
עס ווארדען געוירלבייאע צו זילנען געברחטען, אונד ערעלטטיי,
נע אונד פערלען דען געמטען פאר געלעגט, דיא בעטמטעט פאן
בייאען זאמען.

והשקות בכלי זהב

זיא טראנקען אזוי גאלדנען געפעסען אונד גאלדנען בעכערן. ווער
איינמאהן אזוי איינעס בעכער געטרונקען האטטע, טראנק ניא,
אער דארמזוי; זאנדערן אמן רייאטע יענען בעכער וועג, אונד
בראכטע איינען אנדערן אונד נייען. עס ווארען טאמלען אונד
בעכער דא, דיא ניכט גלייך איינאנדער ווארען, אונד דארום
הייסט ער: "דער געפעסע ווארען אכטערלייז; "אלז אמן א,
בער דיא געפעסע דעס טעאפעלס בראכטע, אונד אענטען, דיא
ניכט פאן יטראל אבטטאמאטען, דארין וויין סענקטע, דא
פערענדערטע זיך דיא פראכט דיער הייליגען געפעסע, אונד
דארום הייסט ער: "זאליס אכלים טויסן (איין טהייל) דער געפעסע
פערענדערטע

תרגום שני על מגילת אסתר

פערענדערטע זיך) : דער ווין דעם קעניגס וואר אימאצד עלטער;
אלו דעריעניג, דער איהן טראנק : דא הער פראגטע דער
טענקע יעדען : „וויא פיל יאהרע האסט דא ?“ אנטווארטעטע
דער אמן : „פירליג יאהרע“ : „זא גאב ער איהם פירליגעהריגען
ווין לו טרינקען ; דיס געטאה יעדעס גאסטע, אונד דארום
הייסט ער : ווין אלעוה רב כיד האוך (דער קעניגליכע ווין וואר
זא אלט, אלו איהן נור דער קעניג געבען קאנטע) :

והשתיה כדת

זא טראנקען נאך איהרער וויינע, אונד נאמנדען ווארד טאדען
לוגעפֿיגט : וויא ווארד נאמנדען טאדען לוגעפֿיגט ? דען פער
זערן בראכטע אמן געוועהנליך איינען גראסטען בעכער, דער פֿיר
פֿינף טאשפען אהם, אונד „דער ווערשענדע“ היס ; יעדער בע
קאס איינען זאלען בעכער, אונד אמן זא איהן ניכט עהער
רוהיג, ביז ער איהן אויטראנק : דער טענק, דער דען פער
זערן טענקטע, ווארדע עהר רייך ; וויא ווארדע ער רייך ?
ער טענקטע יעדעס איינען בעכער, אונד ווין נאמנד דען
בעכער אויטרינקען קאנטע : זא ווינקטע אמן דעם טענקען :
„ניס דען בעכער וועג ! דא ורטט יאט באמערדע אינלע בעלמחלס :“
„אחשורוס אבער בעמחל :“ אמן ברייטע יענע בעכער ניכט לוס
טרינקען ; זאדערן יעדער טרינקע וויא ער וויל : „אונד דארום
הייסט ער : „יעדער טראנק נאך ווינער וויינע :“

גם ושתיה המלכה

אבער דיא קעניגין וסתי גאב איין גאסטאמהל דען ווייבערן, אונד
זיס איהנען דונקעלן ווין טענקען : זא וויא איהנען איהרע פלעג
זע אין דעם פאלאסטע אן, אויף דאס זא איהנען דען רייכטהום
דעם קעניגס לייגען קאנטע : זא פראגטען דיא קעניגין, ווא
דער קעניג טאכע, אונד זא זאגטע ער איהנען : „ווייבער וואלען
אימאצד אלעס וויסען, אונד זא לייגטע איהנען דיא וואהנונג
דעם קעניגס, ווא ער איסט, ווא ער טרינקט, ווא ער טלעפט,
אונד דארום הייסט ער : „אין דעם קעניגליכען פאלאסטע :“

ביום השביעי

אס יבענטען טאגע, דא דער קעניג אונד דיא הונדערט אונד
לואמליג

חרגום שני על מגלת אסתר

יב

לואמליג קעניג, דיא, איט דער קעניגליכען קראנע געטאיקט,
בייא איהם טפייטען, וואהאגאווטה בייס וויינע ווארען, ענט,
טטאנד אין זעבהאפער טטרייט אונטער איהנען. פאס וויין
ערהילט, אונטערהילטען יא זיך פאן דעם גענוסע דער ליבע.
דיא קעניג דעם אבערס ואגטען: „אונזער ווייבער זינד טען;
"אונד אלע א בריווען ואגטען: „דיא אונזריגען זינד טען. "אויך
דער קעניג אהטורט טפראך, פאס וויין ערהילט: „עס גיבט
אין דער וועלט קינע טענערן ווייבער, און דיא באבילאנישען.
וואלט איהר איר ניכט גלייבען? איך האבע איינע באבילאניערין,
דיא אין דעם קעניגליכען פאלאסטע רעזידירט. איך זעהע היין,
אונד אדע יא פאר מוני; איהר וואלט יא זעהען, דאס יא
טענער, אלע אלע אייערע ווייבער איז. "אונד דער קעניג
אחטורט ואנדטע לור קעניגין דיא זיבען האפבעדינטען, דיא דען
קעניג בעדינטען.

להביא את ושתי המלכה

דער קעניג ואגטע לו דען האפבעדינטען: „געהט, ואגט דער
קעניגין וטתי דען בעפעהל דעם קעניגס: „צרהעבע דין פאן
דעם קעניגליכען טהראנע, ליהע דין כאקט מוני; זעלנע איינע
קראנע אויף דיין הויפט, אונד ניס איינען גאלדען בעלער אין
דיא רעכטע האנד אונד איינען אין דיא לינקע האנד; אונד זא
ערטיינע פאר איר אונד פאר דען הונדערט אונד לואמליג געקרענע
טען קעניגען, אויף דאס יא דין זעהען, דאס דאס דאס טענע
שטע אלער ווייבער ביסט. "

ותמאן המלכה ושתי

דיא קעניגין וטתי אנטווארטעטע דען זיבען האפבעדינטען אין
טיאפאווארטען: „געהט, ואגט אייערעם טהעריכטען העררן,
דער צבען זא טהעריכטע דינער האט: איך בין דיא קעניגין וטתי,
קעניגליכע טאכטער דער אלטען קעניגע בב'ס. באלד, איין
פאטער, טראנק איינסט וויין פיר טויזנטר מאן, אונד דער וויין
בעטהערטע איהן ניכט, אונגערייאטע דינגע לו זאגן, וויא דא,
א קעניג! „יא גינגען ואגלייך, אונד בעריכטעטען דעם קעניגע,
"וואס דיא קעניגין וטתי ואגטע. דער קעניג הערטע דאס
ווארטע

תרגום שני על מגילת אסתר

ווארטע, געריטה אין גראמען לארן, אונד דער גריס ענטש
בראכטע אין ווינעס געמיטהע. ער זאגטע נאכאמאלס לו איהר,
דורך דיא ויבען קעניגליכען האפבעדינטען, דיא דען קעניג בע,
דינטען, אונד טפראך: "געהט נון, אונד ברינגט דער קעניגין
וסתי דען בעפעהל דעס קעניגס: בעפאלגעסט דאס איינע ווארטע
ניכט, אונד ערשטיינעסט ניכט פאר איר אונד פאר דיען קעניגען;
זא לאס' איך דיינע טענהייט לערסטערען, דרך הינריכטען." •
דיא גראמען דעס קעניגס גינגען, אונד זאגטען דיעס דער קעניגין:
אבער דיא קעניגין אכטעטע איהרער ניכט, אונד טפראך לו איהר,
נען: "געהט, זאגט דעס טוהעריכטען קעניג, דעססען ראטה,
טויסמע טיף, דעססען בעפעהלע אונגערייאט זינד: איך בין
דיא קעניגין וסתי, טאכטער מויל ארוך ס, ענקטלין נבוכדנאסר
קעניגס פאן בבלי; אונד זא לאנג איך מויל דער וועלט בין, יאה
ניאמנד איינען בלאסען קערפער, אלז דאס אללין, א קעניג!
ערשטיינע איך נון פאר דיר אונד פאר דען הונדערט אונד לואאלניג
געקרענטען קעניגען, זא עראמנדען זא דך, אונד איך ווערדע
איינעם אנדערן קעניגס געמאהלין." • דאס טפראך דיא ערסטע
דער פערזינען פירשטיינען לור קעניגין וסתי: "פערניכטעט דער
קעניג דיינע טענהייט, לעסט דך הינריכטען: דאן אכסט דאס
ניאמער דיינען נאמען, דען נאמען דיינער עלטערן בעקאנט,
אונד לייגסט דיינען בלאסען קערפער ניאמנדען, אלז דעס קעניג
אללין." • דיא פירסטען בעריכטעטען דעס קעניג, דאס דיא קע
ניגין וסתי זיך ווייגערע, אז ערשטיינען נאך דעס בעפעהלע דעס קע
ניגס, דען ער דורך דיא האפבעדינטען איבערזאנדטע; דער
קעניג לירנטע זעהר, אונד דער גריס איבערוועלטונגטע איהן.

וויאמר המלך להכבדים

דער קעניג טפראך לו דען וויינען, דען סטאמטערעטהען, דאס
דינע קעניגליכע זאלע פאר דיא געוועל, אונד רעכטסקונדיגען
געהערע.

והקדוב אליו

אונד דען קעניג ווארען, איס ראטהע, אעננער מויל נאהען אונד
פערנען לאנדען: כרסנא מויל אפריקא, סיחר מויל אינדיען;
מראתא מויל מרוס, תרטיש מויל אלריס; ארס אונד ארסנא מויל

תרגום שני על מגלת אסתר

אדם, איינעם פֿערקען לאנדע, אונד אוואָן אויז ירושלים.
 דייען זייען פֿירסטען פֿאן פרס אונד אדי, דיא פֿרייען לוטריטע
 לוס קעניגע אונד דען ערסטע ראנג איס רייכע האטטען, ווארדע
 דיא פֿראגע פֿארגעלאזט, וויא און געזעלשאפט געגען דיא קע,
 ליגן וסתי פֿערפֿאהרע, דא זיא דען בעפֿעהל דעם קעניגס
 מחסורט ניכט בעפֿאלגטע, דען ער דורך דיא האלבערדיקטען
 איבערזאנדטע.

זיאמר ממזבין

נון ספראך אוואָן. אוואָן וואר דיאל; ווארום הייסט ער אוואָן?
 דא דער טאטא דעם הויזעם יהודה אין דיא געפֿאנגעטאפט נאך
 בבל געפֿיהרט ווארדע, גינגען חנניה איטאל אונד עזריה
 איט אין דיא געפֿאנגעטאפט; אונד אויך דיאל וואר איט
 איס עלענדע, אונד עס געטאהען דורך איהן וואונדער דער אלץ.
 האלט. זא ווארד אויך איס היאמעל בעטלאסטע, דאס דורך
 דיאל דיא קעניגין וסתי הינגעריכטעט ווערדע; אונד דארום
 הייסט ער ממזבין: „דער לוס גוטען בערייטעטע. “ אוואָן
 ספראך פֿאר דעם קעניג אונד דען פֿירסטען. נאך דער פֿער
 ארדונג דעם קעניגס גאבען, איס טאמאסרמטהע, מיאמער
 דיא יונערן פֿירסטען לערטט איהרען ראטה, דען אין, ווען
 ער געפֿיל, בעפֿאלגטע; געפֿיל אבער דער פֿארטלאג דער ייט
 גערן רעטהע ניכט, דאן ריטהען דיא עלטערן פֿירסטען. אוואָן
 וואר דער יינגסטע מונטער דען זייען פֿירסטען, אונד האלטע
 דאזער דעם קעניגע דען ערסטען פֿארטלאג. אוואָן האטטע
 איינע פֿערזיטע געמאלין דיא רייכער, אלץ ער וואר אונד
 נור אין איהרער אוטטערטאכע איט איהם רעדען וואלטע.
 דא האלטע ער נון ביא ייך: „עלט איט געלעגעהייט געפֿינע
 ען, דיא ווייבער לו לוינגען, דאס זיא איהרען אענערן עהרער
 ביטונג בעליגען. “ אונד ער ספראך יעלט פֿאר דעם קעניג
 אונד דען פֿירסטען: „ניכט דען קעניג אלליין בעלידיגטע דיא
 קעניגין וסתי, ווארדען אלע מונטערטהאנען אונד פֿירסטען אין
 אלען פֿראפֿינלען דעם קעניגס מחסורט. “

בי יצא

דיא געטיכטע דער קעניגין ווארד אלען ווייבערן בעקאנט ווער.

תרגום שני על מגילת אסתר

דען , אונד איהרע מענער אין איהרען אויגען העראבווירדיגען .
יעדע פֿרויח זאָגט דאָן איהרעם אמנע : „האסט דא אײנע
גרעסערע ווירדע , און דער קעניג אַחטזונד ? דער קעניג בע ,
פֿאהל , דאס דיא קעניגין וטתי פֿאר איהם ערטיינע , אונד זיא
ווייגערטע זיך לו קאממען .“

והיום הזה

„אונד נאך הייטע פֿיהרען דיא פֿירסטײנען פֿאן פרס אונד אדי
דיוע טפֿראכע דער קעניגין , דיא זיא הערטען , געגען אלע
גראמען דעם קעניגס ; וועלכע טאעהונג ! וועלכע ערגערניס !“

אם על המלך טוב

דא האוּכֿן דיוען ראהטטאָם פֿאסטע , פֿירכטעטע ער זיך אונד
דאכטע : „פֿאַלײכט בעפֿאלגט דער קעניג דיוען פֿארטלאַג ניכט ;
אונד דאן ערטיינט וטתי , הערט דען אויטפֿרוך , דען איך זיא ,
בער זיא טהאט , לעסט איך פֿייליך ריכטען אונד אומבריינגען .
ניין ! איך אום דאהין יעהען , דאס וטתי ניאמער פֿאר דעם
קעניג אַחטזונד ערטיינע , אונד דאס דער קעניג דיועם איט
דעם איידע דער פֿערווער אונד אעדער בעטווערע , דען זיא
זעהר פֿירכטען .“ דאהער טפֿראך האוּכֿן : „ווען ער דעם
קעניג געפֿעלט , זיא ערגעהע דאז קעניגליכע ווארט , וועלכעס
אאן אין דאז געזעלבוך דער פֿערווער אונד אעדער איט דעם
אונפֿערברייכלעךן איידע איינטראַגע , דאס וטתי ניאמער פֿאר
דעם קעניג אַחטזונד ערטיינט , אונד דער קעניג איהרע
ווירדע אינער איהרער פֿריינדינען פֿערליהעט , דיא בעסטער
איט , און זיא .“

ונשמע פתגם

דיא פֿאַלפֿיהרונג דיועם קעניגליכען אויטפֿרוכעס ווירד איס
גאנצען רייכע , זא גראס עס אויך איט בעקאנט , אונד אלע
ווייבער בעלייגען איהרען מענערן עהרערביטונג , פֿאן גראס
ביו קליין .“

ויטב הדבר

דער פֿארטלאַג געפֿיל דעם קעניג אונד דען פֿירסטען , אונד דער
קעניג

תרגום שני על מגילת אסתר

יד

קעניג טהאט, וואו אאווען ריטה .

וישלח ספרים

דער קעניג זאנדטע ברייף נאך אלע קעניגליכען פראנצילען
אין אלען טרייט"אנד אונדארטען דער פערטירנען לענדער
אונד פערטערטען, דאס יעדער אמן אין זיינעם הויזע הערר
טע, אונד דיא טפראכע זיינעם פאלקעס טפרעכע .

אחר הדברים האלה

נאך דינער בעגעבענהייט, דא דער לארן דעם קעניגס אחרטורס
געטיללט וואר, טיקטע ער הין, לויט אלע זיינע גראסען רוי
פֿען, אונד טפראכט לוי איהנען: „איבער וואו לינדע מיך נאמער,
איבער אייך לינדע מיך נון . זאגטע איך עטוואו: אין דער הייליגער
דעם זיינעם, ווארום בעטטיראטעט איהר איך, דיא קעניגין
וטתי אונדבריינגען, אונד איהרען נאמען דער קעניגליכען ווירדע
לוי בערויבען? אויך אייך לאס איך נון הינריכטען, אונד איירע
נאמען איהרער ווירדע בערויבען .” דיא גראסען דעם קעניגס
ווארדען הינגעריכטעט, אונד דאן ווארדע וטתי געדאכט,
אונד וואס איבער זיא אויגעטפראכען ווארדע . זיא פֿערדינטע
ווירקליך דאז טאדעסמאורטהייל ניכט, זאנדערן עס וואר מיין
היאמעל בעטלאסען, דאס דיא נאכקאממענשאפט נבֿאָדנלר'ס,
קעניגס פֿאן בכל, אונטערגעהע .

ויאמרו נערי המלך

דיא דינער דעם קעניגס אונד זיינע גראסען טפראכען: „אמן
זוכע דעם קעניגע טענע, וואהלגעזכילדעטע יונגפֿרויען אויז .”

ויפקד המלך פקידים

„דער קעניג זעלנע טרייע בפֿעעהלסמאכער אין אלע פראנצילען
זיינעם רייכעם, דיא אלע טענען יונגפֿרויען נאך דער הויפט
טטאדט טוטן, אין דאז קעניגליכע הארעם זאממען, אין דיא האנד
דעם קעניגליכען בעדינטען הא, דער דיא אויפֿזיכט איבער
דיא וויבער האט, טטעלען, אונד איהנען דיא געהעריגע זאל
בונג רייכען לאסען .”

והנערה

הרגום שני על מגלת אסתר

והנערה אשר היטב

„דיא יונגפֿרויח , דיא דעם קעניגע געפֿעלט , ווירד קעניגין
טאטט דער וסתי . "דעם קעניגע געפֿיל דיא זאלע , אונד ער
טהאט זא .

איש יהודי

אין און ייִדענער נאָליאן וואָר אין דער הויפטטאָדט טוטן
דער היס אַרדכי . וואָרום היס דינער און יהודי ? ווייל ער
דיא זינדע פֿירטעטע . אויף מיה ווייזאָגטע דוד , אונד טפֿראַך :
„הייטע זאל אין און מין יסראָל טעגרבֿען ? " ווער וואָר
דינער און ? דיס וואָר דער און : אַרדכי זאהן דעם יאָר
זאהן דעם טאָטי , זאהן דעם טאָדע , זאהן דעם בענה , זאהן
דעם מילא , זאהן דעם איכא , זאהן דעם אפֿיבוסא , זאהן דעם
יהונתן , זאהן דעם טאָל , זאהן דעם קיט , זאהן דעם לרור ,
זאהן דעם בכורא , זאהן דעם מפֿיח , זאהן דעם טפֿריס , זאהן
דעם עוניה , זאהן דעם טיטק , זאהן דעם איכאָל , זאהן דעם
אליאָל , זאהן דעם עמיהוד , זאהן דעם טפֿטיה , זאהן דעם
פֿתאָל , זאהן דעם פֿילון , זאהן דעם אליך , זאהן דעם ירובעל ,
זאהן דעם ירוחם , זאהן דעם חנניה , זאהן דעם זבדי , זאהן
דעם אַלפֿעל , זאהן דעם טאָרי , זאהן דעם זכריה , זאהן דעם
אריאָל , זאהן דעם חוסיס , זאהן דעם טחורה , זאהן דעם
גזה , זאהן דעם עיה , זאהן דעם גרא , זאהן דעם בלע ,
זאהן דעם בניאן , ענקעל יעקבֿס , דער דיא ערסטגעבורט
ערוואָרב , אונד יסראָל גענאָנט וואָרדע . אונד וואָס וואָר איט
אַרדכי , דאָס ער זאהן דעם טאָטי היס ? טאָטי טאָהעטע דוד ,
דען קעניג יסראָלס , אונד טפֿראַך לו מיהם : „זיהע הין , בעזיט
וויכט , דער דעם טאָדעם טאָלדיג מיט ! "דאָ ריך מביטי , זאהן
לרויהיס , אונד טפֿראַך לו דוד : „איך מילע , סאָמגע דעם טאָטי
דען קאָפֿל אָב . " אבער קעניג דוד טויעטע מיס פֿראַפֿעטיטען
גייסטע , אונד זאה , דאָס אַרדכי פֿאָן טאָטי הערטטאָהען
ווירד . קעניג דוד זאה דיס , בעפֿאהל וויינעס זאהנע טאָה ,
אונד טפֿראַך לו מיהם : „וואָן טאָטי מויעהערט , קינדער לו
לייגען , טערטע מיהן , אויף דאָס ער דער קינפֿטיגען וועלט
געווירדיגט ווערדע , ווייל מין פֿראַהאָער ענקעל פֿאָן מיהם
הערטטאָהאט

הרגום שני על מגלת אסתר

טו

הערטטאמאט , דורך דען יסראל וואונדער דער אללאמאט גע-
טעהען אין דעם אמדע איהרער געפאנגענטאפט . " דים וואר
ארדכי , דים פיינע איררהע , זאהן יאיר'ס , זאהן טאע'ס ,
זאהן ק'ט , אזוי דעם טאמאטע בניהן . טאעי וואר , נאך דעם
דעכטע , דעם טאדעם טאליג ; דען עו הייסט אין דער איהרע
אטה'ס : „דען גערעכטען ריכטער זאלסט דאס ניכט פאלטען ,
דעם פירסטען דיינעם פאלקעס ניכט פאלטען ; " אונד ער טאעה
טע דוד , דען קעניג יסראל'ס . דוד אבער טאמטע זינער ,
א'ס איהן דאמאט ניכט הינריכטען , ווייל ער זאה , דאס לוייט
פראמאט פאן איהם הערטטאמאטען , דורך דים דאס ווייט יסראל
גערעכטעט ווירד .

אשר הגלה מירושלים

ארדכי אונד אסתר גינגען אזוי ירוסליס אין דים געפאנגענטאפט
אונטער דענען , דים איט יכניה , קעניג דעם הוינעם יהודה ,
געפאנגען וועגגעפיהרט וואונדען . ארדכי גינג ווערער הינאויף
אין דאס אמדע יסראל איט דעם פאלקע , דאס פ' ירוסליס הינאויף
לאך , דען לוייטע טאמפאל'ס בויען . נאכדנלר , קעניג פאן
בבל , א'ס איהן לוייט אמהל אין דים געפאנגענטאפט פיהרען ,
אונד איהרער געטאמאטען דעם פראמאטען , א'ס אמדע דער גע-
פאנגענטאפט , וואונדער דער אללאמאט .

ויהי אומן

ארדכי ערלאך היסה , דים אזוי אסתר היס . היסה היס זיא ,
ווייל זיא דער אירטע גליך ; וויס דים אירטע וואונדערליך אונד זיך
הער פערברייטעט , זא איבעט אסתר גוטע טאמטען אין דער
וועלט . אסתר וואר איהר נאמע , אונד וועגטן איהרער טאגטען
דען היס זיא היסה אין דער העברעאישען טערמאטע . ווארום
היס זיא היסה ? דים פראמאטען גלייכען דער אירטע , וויס דער
פראפעט יטעיה ווייזאמאטע , אונד טפראך : תחת העלולין עלה
ברוט ' ותחת המרפד יעלה הדם . וואס מיט נעלולין ? דאדנ ,
טטרויך ; טטאטט דעם דארנטטרויכעס וועכטט דים פ'טעט ,
טטאטט דעם פראמאטען ארדכי בעטטייגט דער בעינאליכט האן
דען גאלגען . סרפד מיט האגערמאן ! טטאטט דעם היגע
דארנס וועכטט דים אירטע , טטאטט וסתי ווירד אסתר קעניגין .
וועגטן

תרגום שני על מגילת אסתר

וועגן אסתר גינג ארדכי אין דיא געפאנגענטאפט ; ער זאגט : „בעטער , איך געהע אין דיא געפאנגענטאפט , אונד ערליהע אסתר , אלז דאס איך איס לאנדע יטראל'ס בלייבע .“

זיז היט אסתר נאך דעם אבענדטערנע , דער גרייכט מיטתירא (אסטער טטערן) הייטט ; הדסה היט זיז נאך דער בענענונג דער פראמאטן . זיז הייטט עז פאן חנניה , איסאל אונד עזריה ; „ער טטאנד לויטען דען אירטען אין דער טיפע (געפאנגענטאפט) . דיא טיפע איז בבא , וויז עז הייטט : „ער טפריכט לור טיפע דעם וואסערס : „פערטראקע ! „אסתר היט הדסה , איז דעם נאמען דער אירטע ; דען וויז דיא אירטע : וואסער אונד ווינטער ניש פערדארטע , זיז האבען דיא פראמאטן איהרען מנטהייל אן דיער אונד יענער וועלט . אסתר וואר דיא טאכטער דעם אהייאס דעם ארדכי ; זיז בלייב אסתר אין מיה , דער יוגענד , אין איהרעם אלטער ; הערטע ניכט מויץ , גוטעם לז ווירקען . זיז האטטע , טאן אין איהרער קינדהייט , וועדער פאטער , נאך אונטער ; זיז וואר איין טענעם ; אטאטעהיגעס אערדען פאן בילדונג אונד פארבע , אונד ארדכי נאהס זיז , נאך דעם טאדע איהרער עלטערן , מנטטאטט איינער טאכטער אן .

זיזי בהשמע

דער בעפעהל דעם קעניגס ווארד בעקאנט , אונד פילע יונג , פרויען ווארדען אין דיא הויפטטאדט טוטן , אין דיא האנד האג'ס געוואהעלט , דער בעדינטער דעם קעניגס וואר , אונד דיא מויפליכט איבער דיא ווייבער האטטע . ארדכי הערטע , דאס דיא יונג פרויען מויגעוולט ווארדען ; דא פערבארג ער אסתר פאר דען גראמען , דען אבגעארדנעטען דעם קעניגס אחטורט , דיא מוזהערייטען , יונג פרויען מויגעוולטען , מויץ דאס זיז ניכט קאמאטן , אונד זיז וועגפיהרען . ער פערבארג זיז איס טלאפגאמלע , דאס זיז דיא אבגעארדנעטען דעם קעניגס ניכט יעהען . דיא טעכטער אנדער נאליאנען טאלטען , דא דיא אבגעארדנעטען בייז איהנען פאר איבער גינגען , אונד לייגט טען איהרע טענהייט מויז דען פענסערן . זיז רייטען דיא קעניגליכען אבגעארדנעטען , אונד בראכטען פילע יונג , פרויען מויז אלען פראפילען לואאמען . דיא קעניגליכען געזאנדט טען קאמטען אסתר , אונד דא יז דיא וועלכע ניכט אונטער דען יונג פרויען

תרגום שני על מגלת אסתר

טז

פרויען זאָהען, ספרמלען זיט אונטער איינאנדער: „פֿערגעבליך
איהעטען וויר אונז אין דען פרמפֿינלען; היר האבען וויר אין
אונזער (אנדטאפֿט, איין אעדלען, פֿאן בילדונג אונד
פֿארבע אונד אטאטהיגער, אלז אַלע יונגפֿרויען, דיט וויר לז
זאאטעבראכטען. “ אסתר ווארד געוואלט אונד ניכט געפֿונדען
אונד אמן אפֿטע עז דעס קעניג קונד. דער קעניג הערטע
דיט, אונד לזט איין עדיקט ערגעהן, דאס יעדעס אעדלען,
דאז זיך פֿאר דען געזאנדטען דעס קעניגס פֿערברגט, לזט
טאטע פֿערמארהילט ווערדע. ארדלי הערטע דען קעניגליכען
בעפֿעהל, פֿרעטעט זיך, אונד פֿיהרטע אסתר, דיט טאטע
טער זינעט אהייאט, אויף דיט סטראסע הערמוז. כון ווארד
אסתר אין דען קעניגליכען פֿאלאסט געפֿיהרט, אונד אונטער
דיט אויפֿזיכט דעס הגי, דעס אויפֿוועהערס איבער דיט וויבער,
געטעפֿולט.

והיטב הנערה

דאז אעדלען געפֿיל דעס הגי, אונד ערהילט זינע גומט;
ער פֿערדערטע איהרע זאלבונגען אונד זאנסטיגען גאבען, אונד
לזט איהר באזד דיט זיבען אעדלען לוקאמען, דיט איהר אויז
דעס קעניגליכען הויזע געביהרטען. דיט טפֿייען, דיט אסתר
אלז גאבען ערהילט, גאט זיט דען יונגפֿרויען אויז אנדערן נאלי,
אזען, דא זיט דיט טפֿייען אונד דען ווין דער קעניגליכען טא,
פֿעל ניכט קאסטע ע. הגי לייכטעט זיט. אונד איהרע יונג
פֿרויען, דורך דאז בעסטע, אונטער אללען וויבערן אויז.

לא הגידה אסתר

אסתר אפֿטע איהרע נאליאן אונד איהרע געבורט ניכט בע,
קאנט; דען ארדלי בעפֿעהל איהר, דאס זיט ניכטס דאפֿאן
בעקאנט אפֿטען זאל.

ובכל יום ויום

טעגליך גינג ארדלי פֿאר דעס האפֿע דעס הארעאט אויף אונד
אב, דאז וואהלבעפֿנדען אסתר'ס לז ערפֿאהרען אונד וואס פֿיר
וואונדער דורך זיט געטעהן.

ובהגיע

תרגום שני על מגלת אסתר

ובהגיע תור נערה

אלאעליך קאם אינאמער דיא בעשטיאמטע לייט, דאס איין
אעדלען פֿאָר דעם קעניג אַחטורט ערשיינען יאָלדע, נאָכדעם
זיך לונגען אַמאָסטע אָמאָ, נאָך מרט דער ווייבער, הינבראָכטע;
דען זאָל אָנגע דויערטע דיא לייט איהרער יאָלדען, יעכס אַמאָ,
נאָטע איט דעם געברויכטע דעם איררהעכענאָט, אַנד יעכס אַמאָ,
נאָטע איט דעם געברויכטע אַנדערער טפּעלערייטן אָנאָ יאָלדען
דער פֿרויענאמער.

ובזה הנערה באה

אויף פֿאָלגענדע ווייז וואָרד דאָ אַעדלען דעם קעניגע לונגע,
פֿיהרט: וואָס זיך פֿערלאָנגטע וואָרד איהר געגעבען, דאָ אַמאָ
זיך אַזוי דעם האַרעם אין דעם קעניגליכעם פֿאַללאַסט בעגלייטעט.

בערב היא באה

אַבערס גאָ יאָ היין, אָנאָ אַמאָנעס קעהרטע זיך לוריקאין
דאָ: לונגיטע האַרעם, אָנאָער דיא אַויפֿוילט דעם טעגלי, דעם
קעניגליכעם בעדינטען, דער אַויפֿוועהער דער ווייבער וואָר.
איהר נאָטע וואָרד אַויפֿגעלייכעט; אָנאָ זיך ערשין ליכט וויעדער
פֿאַר דעם קעניג, דער קעניג אָוסטע דעם פֿערלאָנגען נאָך איהר
אייסערן, אָנאָ זיך נאָמענטליך בערוכען ווערדען.

ובהגיע תור אסתר

דיא רייע, פֿאַר דעם קעניג לונגענען, קאָם אויך אַן אַסתר,
טאָכטער דעם מביחיל, דעם אַהייאס דעם אַרדלי, דיא ער אַמאָ,
נאָהם, אָנאָ טרייט אָלן טאָכטער ערלונג. זיך פֿערלאָנגטע
ניכטע, אָלן וואָס זיך אַזוי דעם הענדען הַגִּיט, דעם קעניגליכעם
בעדינטען אָנאָ אַויפֿוועהרס דער ווייבער, ערהילט; אָנאָ אַסתר
פֿאַר גאָסט אָנאָ וואָהאָגעפֿאַלען ביי אַמאָ, דיא זיך זאָהען.

ותלקח אסתר

אַ וואָרד אַסתר לונגע דעם קעניג אַחטורט, אַין דעם קעניגליכעם
פֿאַללאַסט געפֿיהרט אַיך לעהנטען אַמאָסטע, אַיך אַמאָסטע טבֿת.

תרגום שני על מגלת אסתר

יד

מין זיינעם זיבענטען רמג'רוגס'מהרע .

ויאהב המלך

דער קעניג ליבטע כון אסתר אעהר , אלז אלע ווייבער , אונד
 זי ארהיט זיינע גונסט אונד געוואגענהייט פאר אלען יונג
 פרויען . ער זעלטע איהר דיא קעניגליכע קראנע אויף דאז הויפט
 אונד ערקלערטע זיח לור קעניגין טאטט דער זינדי .

ויעש המלך

דער קעניג גאב אלז זיינען גראסען אונד דינערן מין גראסעס
 גאטטאמהל דאז האלציגאמהל אסתר'ס , אונד פערטהיילטע
 געטענקע מין דיא פראפילען . דער קעניג טפראך לו אסתר :
 „אמאט איר דינע נאליאן אונד דינע פאמיליע בקאנט ! “ זיח
 ערוידערטע : „איך קענע אײנע נאליאן אונד אײנע פאמיליע
 ניכט ; דען אײנע עלטערן טטארבען מין אײנער קינדעײט , אונד
 ליסען איך אויף דער וועלט לוריק . “ דער קעניג אחטורט
 הערטע דיא ווארטע דער קעניגין , ערליס זיינעם גאנלען רייכע
 פאן דעם טולדיגען טריבוטע , אונד פערליה אבעראמאס געטענקע
 מין דיא פראפילען . דער קעניג דאלטע בייח זיך : „איך ער
 לייגע גיטע אלען נאליאן אונד רייכען , אונד מונטער איהנען מיט
 אסתר'ס נאליאן בעגריפען . “

ובהקבץ בתולות

אמן זאמאעלטע דאז לוייטע אמהל יונגפרויען . דיא יונגפרויען
 וואורדען כור דארום דאז לוייטע אמהל געזאמאעלט , ווייל אסתר
 דען קעניגליכען פאלאסט בעוואהנטע , ווייל דער קעניג זיח
 אעהר , אלז אלע ווייבער , ליבטע , אונד איהר דיא קעניגליכע
 קראנע אויף דאז הויפט זעלטע . אונד ווארום וואורדען דיא יונג
 פרויען דאז לוייטע אמהל געזאמאעלט ? דיא פירסטען זאגטען דעם
 קעניגע : „וילסט דא , דאס אסתר דיר איהרע נאליאן
 אונד איהרע געבורט ענטדעקקע : זי ערדענע איהרע אײפער
 זאלט אויף אנדרע פרויעליאנער , אונד זיח ענטדעקקעט דיר
 איהרע נאליאן אונד איהרע געבורט . “ דארום הייסטע : אמן
 זאמאעלטע דאז לוייטע אמהל יונגפרויען , אונד אנדכי קאם מן
 דען

תרגום שני על מגלת אסתר

דען קעניגליכען האץ . "

אין אסתר מגדת

נאך איאזער פֿערטוויג אסתר איהר פֿאלק אונד איהרע געבורט,
וויא איהר ארדכי בעפֿעהל . אויך דא און דאז לוייטע אמהל יונג,
פֿרויען זאמאעלטע , ענטדעקטע זיא ניכטס , זאנדערן בעפֿאלגטע
ארדכיס בעפֿעהל . אסתר בעפֿאלגטע איאזער ארדכיס ווארט .
זיא וואר בעטיידען אין איהרער יוגענד ; זיא ערהילט דיא קעניג
ליכע ווירדע , אונד בלייב אין איהרער בעטיידענהייט . דארום
זאגט דיא טריפט : „דאז ווארט ארדכיס בעפֿאלגטע אסתר
נאך עבען זא , אלז דא זיא ביא איהם ערלאנגען ווארט . "

בימים ההם ומרדכי יושב

אזא דיע לייט , דא ארדכי אס קעניגליכען האפע וואר , ווארען
בגלל אונד דער , לוייט דינער דעם קעניגס פֿאן דען אויפֿ
זעהערן דער קעניגליכען געפעסטע , אז פֿאגעבראכט ווירדע דען
קעניג , אונד וואלטען , האנד אן דען קעניג לז לעגען , אונד
איהן לז עראמירען . זיא בערמטהאלגטען איט איינמאנדע , אונד
לעגטען איינע גיפֿטיגע טלאנגע אין דען גאלדען בעכער , אזוי
וועלכעס אהסורוס טראנק . זיא בעמבייכטיגטען , דעם קעניגע ,
אויך דעםסען פֿערלאנגען לז טרינקען , דען בעכער לז רייכען .
אויך דאס דיא טלאנגע איהן בייסע , אונד טעדטע .

ווידע הדבר

דינעס ווארד ארדכי , דורך דען גייסט דער הייליגקייט , בעקאנט
געמאכט ; ער גינג אין , אונד לייגטע עז דער קעניגין אסתר
אן . דיא קעניגין בעריכטעטע עז דעם קעניג איס נאמען ארדכיס .

ויבקש הדבר

דיא זאכע ווארד אונטערוואלט , אונד וואהר בעפֿאנדען ; זיא ווארט
דען ביידע אן איינען פֿפֿעהל געהענגט , אונד דיא בעגעבענע
הייט אין דיא קראמיק איינגעטראגען לוס געברויכע דעם קעניגס .

אחר הדברים האלה

נאך דיער בעגעבנהייט ערהאב דער קעניג אהסורוס דען האן ,
זא

תרגום שני על מגילת אסתר

יה

ואהן האדמ'ס, דעם אג'י, ואהן דעם סרח, ואהן דעם בונה;
 ואהן דעם מפל'ס, ואהן דעם דיוסף, ואהן דעם דיוס'ס,
 ואהן דעם מדוק, ואהן דעם מעדי, ואהן דעם בלעקן, ואהן
 דעם אכתיארוס, ואהן דעם הרידוק, ואהן דעם סג'ר, ואהן
 דעם נג'ר, ואהן דעם פראטתא, ואהן דעם ויהל'א, ואהן דעם
 אג'י, ואהן דעם מואקי, ואהן דעם עזל'ק, ואהן דעם קעבס,
 וויבעס דעם אלי'פו, דעם ערסטגעבארענען עט'ס - דער קעניג
 ערהאב איהן לו חיינר גראסען ווירדע, אונד זעלטע זיינען ראנג
 איבער אלע גראסען אונד דינער דעם קעניג'ס.

וכל עבדי המלך

אלע קעניגליכען בעדינטען אס האפע בייגטען דאז קניא, אונד
 פילען ניד'ר פאר האן; דען יא פערארדנעטע דער קעניג ויינעט,
 וועגן - נור ארדכי בייגטע דאז קניא ניכט פאר איהם, אונד
 גריסטע איהן ניכט.

ויאמרו עבדי המלך

דיא קעניגליכען האפערדינטען טפראלען לו ארדכי: „וואס פיר
 גרעסערע ווירדע האסט דא, אלז וויר? וויר בייגען דאז קניא,
 אונד פאלען נידער פאר האן; אונד דא בייגסט דאז קניא ניכט
 פאר איהם. ווארום איבערטריטסט דאז דען בעפעהל דעם
 קעניג'ס? דא אנטו ארטעט ארדכי, אונד טפראך לו איהנען:
 „פערנופט אזע טהארען! הערעט פאן איר מין ווארט, אונד
 אנטווארטעט איר! וואס פיר ווערטה האט דער מענט, דער
 זיך יא טטאלן ערהעבט? ער מייט פאס ווייבע געבארען, אונד
 קורן זינד דיא טאגע ויינעס לעבענס - ערבעטריטט וויינענד אונד
 קלאגענד דיא וועלט, וועכסט אויף מין קואמער אונד ויפלערן;
 לעבענסלענגליך מייט ער פאל דעם פערדרוססעס, אונד קעהרט
 פונדלך מין דען טטויב לוריק. אונד פאר יא מיינעס אונזעכטיגען
 וועיטן ואלל מיר נידערפאלען? - מין! מיר פאלע נידער פאר
 דעם גראסען, לעבענדיגען, אונזאנדערבארען אונד אייניגען
 גאטט, דער מין היממעל טהראנט. ער מייט פיייערלעכע,
 רענדע פלאמע, לאנדערנדעס פיייער מין באט; ער הענגעט
 דיא ערדע אן ויינען מרס, דעהנט אלעכטיג דיא היממעל מויז.

תרגום שני על מגילת אסתר

זיין ווילן פֿערפֿיסטערט דיא: מאנע, ערהעללט דאז דונקעל;
 זינע ווייזייט ערשט דאז אסער, אונגערעכטע עז אים: אחד.
 ער דרמהעט, אחד דער וויד טרייבט דיא וועלן דעם גע,
 זאלנען: עטוואסערם; ער אונגריבט אים: אונדזערן דאז אסער,
 פֿערטליסט עז, וויא חין איינע סוף, דאס עז: זיך פֿערריי,
 גערע אין דען בעהעלטניסען דעם אבגורדעם, דאס עז ניכט
 דיא ערדע איבערטוואהע, דיא עז בעטטיראט, דאס עז
 זינע גרעלע ניכט איבערטערטע: זיין: ארט ערשט דען דיא,
 אעל, דעהנטע איהן אזוי וויא וואלקע אין דען ליפטען, בריי,
 טעטע איהן ויא נעבעל איבער דא וועלט, דאס ער וויא לעלט
 דיא ערדע דעקקע: ער טיילט אללאעכטיג דא העהערן, דיא
 נידערן וועלטען: מאנע, אחד, דאז זיבענגעטירן, דיא
 טטערנע אלע לויפֿען פֿאר איהם הער; זיא טטעהען קיינען
 אויגענבליק טייל: רוהען ניא; זיא לויפֿען אלע פֿאר איהם
 הער, וויא באטען, לור רעכטען אחד לנקען, זינען ווילן
 לו פֿאלפֿהרען: איהם, דער דיע וועיטן אלע טייל, געביהרט
 דער פֿריי, דיא אונגעטונג: "זיא ערוועדערטען דעם ארדכי:
 "וויר פֿירען יא, דאס דיינע פֿארעלטערן פֿאר דען פֿארעלטערן
 דעם האן נידערפֿילען: "ארדכי פֿערזעלטע: "ווער וואר עז,
 דער פֿאר דען פֿארעלטערן האן: נידערפֿיל? "זיא ספֿראכען
 וועדער לו איהם: "בייגטע ניכט דין טטאמאפֿאטער יעקב דאז
 קניא פֿאר זינעם ברודער עטו, דער האן: טטאמאפֿאטער
 וואר? "ער אנטווארטעטע: "איך בין פֿאן דען נאכקאממען
 בניאין: דא יעקב פֿאר עטו הינפֿיל, וואר בניאין נאך ניכט
 געבארען; אחד ער פֿיל אויך זעבענסלענגליך פֿאר קיינעם אעם,
 טען נידער: דער ערהאלטער דעם וועלטאלס בעוואהרטע
 איהן אים אוטטערלייבע: אחד דא דיא איזראעליטען אין דאז: אחד
 יטראל'ס הינאויפֿלאגען, ווארד דער טעאפעל אים לאנדע בניאין:
 ערבייטע, אחד דיא הערליכקייט גאטטעס רוהטע אין זינעם
 געביטע; דאז הוי יטראל זעבטע פֿרעהליך דארט, אחד אנדרע
 נאליאנען ווארען זינעם רייכע אונטער ווארען: זיא בייגע
 איך אויך דאז קניא ניכט, פֿאלע ניכט נידער פֿאר זינעם פֿינדע
 האן, דעם בעוועוויכט.

ויהי באמרים אליו

זיא: אגטען איהם דיעס טעגליך, אחד ער פֿאלגטע איהנען
 ניכט

תרגום שני על מגלת אסתר

יט

ניכט ; זיך לייגטען ער דעם האן אן , לו זעהען , אב ארדכי'ס
רעדען בעטטעהען , דער איהען זאגט , דאס ער איין יהודי
זיין .

וירא המן

האן זאג , דאס ארדכי דאז קניא ניכט בייגען , ניכט פאר איהם
נידערפאלען וואלטע , אונד געריטה אין העפטעגען למרן איבער
איהן .

ויבז בעיניו

ער הייט ער לו גערינג , אן ארדכי אללין האנד לו לעגען , דא
איהם דעסעס פאלק געמאכט ווארדע ; ער בעשאס פלאטעהר ,
דאז גאלע פאלק ארדכי'ס , אלע יהודים אים גאנלען רייכע
דעם אחסורוס אוילוראטען .

בהודש הראשון

אים ערסטען אכאטע , אים אכאטע ניסן , אים דרייטעהנטען
דעגירונגסאיהרע דעם אחסורוס אים האן זאמען , דאז הייליגע
פאלק אזוי לוראטען . דא ערסטאלז איינע טשיאטע פאלק איהם
אזל אונד ספראך : „פירכטע ניכטס , פערזאנלונג יסראל'ס !
טהעפט דאז בוסע , זא טרפלט איהן דאז איהם , דאז ער
דיר לודענקט .“ אונד דער טרייבער טאטי פייג אן , פאר האן
לו זאמען פאלן איינעם טאג אויף דען אנדערן . ער פייג אן
פאלק ערסטען וואכע טאג ; עס געלאנג ניכט , ווייל אן דיעסעם
טאג האטען אונד ערדע ערשטאפען ווארדען . אים לויטען
וואכענטאג געלאנג ער ניכט , ווייל אן דיעסעם טאג דיא אזוי
דעהנונג דעם הימלעס געמאכט ווארדע ; אים דריטען ניכט ,
ווייל אן דיעסעם טאג דער גארען ערן געשטאפען ווארד ; אים
פירטען ניכט , ווייל אין איהם זאגע , אונד דיא זיבען ווארדען ,
טערנע אונד דיא לועלץ געטירנע דעם טהעקרייטע געשטאפ ,
פען ווארדען ; אים פינפטען ניכט , ווייל אין איהם לויטען
אונד דער אויערהאן ערשטאפען ווארדען , דיא בערייטעט
זינד פיר דיא יידישע נאליאן , לוס איהלע דעם גראטען בעלמה ,
נאגסטאגע ; אים זעכסטען ניכט , ווייל אין איהם אונד אונד

חזה

תרגום שני על מגלת אסתר

חוה ערשאלען ווארדען ; אס סבת ניכט , ווייל ער איין בונד
 איזט לויטען דעם שוויגערן אונד דעם פלאקע ישראל . טאט
 הערשטע אויף פאן דען טאגן , אונד פונג איז דען אמאנטען אן .
 אין ניסן גמאנגעניכט , וועגן דער ווירדע דעם פסח פערשטעם ;
 אין אייר ניכט , ווייל ער איז דיעס אמאנטע לוערסטע מן רעג
 נעטע ; אין סיון ניכט , ווייל אין דיעס אמאנטע דיא לעהרע
 (תורה) אויף סיני געגעבען ווארדע ; אין תמוז ניכט , ווייל
 אין דיעס אמאנטע דיא איבער ירושלים לערשפרענגט ווארדע ,
 אונד קיין לויפאלעס אנגליק אין איינעם אמאנטע ענטשטעהען
 זאלטע ; אין אב ניכט , ווייל אין איהם דאס סטערבען ישראל'ס
 אין דער וועטע אויפהערטע . אונד דיא הערליכקייט דעם
 העררן דעם וועלטאלס ווערדע לו ישראל לוריקקעהרטע , אונד איז
 אסא ספרחך ; אין אלול ניכט , ווייל אין איהם אסא אויף דען
 בערג סיני שטיג , דיא לעלטערן לוייא געוועלטשעלן א עאפפאכ
 גען ; אין תשרי ניכט , ווייל אין איהם דיא זינדען ישראל'ס
 פערגעבען ווערדען ; אין ארחסין ניכט , ווייל אין איהם דיא
 זינדעלע אויף דיא ערדע טיירלעט , אונד נח , זיינע זעהנע
 אונד אלעס , וואס ביא איהם וואר גערעטשטעט ווארדען ;
 אין כסליו ניכט , ווייל אין איהם דער לויטע טעאפעל געגרינדעט
 ווארד ; אין טבת ניכט , ווייל אין איהם דער בעזעוויכט נבוכדנאזר
 ירושלים אינטאלס , אונד דיא אנגליק וואהל געניגטע ; אין שבט
 ניכט , ווייל אין איהם ניימיאהר דער בייאע וואר , פאן דענען
 אאן דיא ערשטלינגע דערבראכטע . ענדליך קאס האן אן דען
 לועלעטען אמאנט דעם יאהרעס , אן דען אמאנט אונד ; דא
 פרייעטע ער זיך , אונד ריף : „פערטאנגען ווערדען זיא פאן
 איר , וויא דיא פייטע דעם אעערעם מיהרען רויב פערטאנגען .“
 ער וואוסטע אבער ניכט , דאס דיא זעהנע יוסף'ס , גלייך דען
 פייטען דעם אעערעם , געווענעט ווארדען , וויא ער הייסט ;
 „גלייך דע פייטען דעם אעערעם פערעהרען זיא זיך , אונטער
 דען מענטען , אויף ערדען .“

וויאמר המן למלך

האן ספרחך לוס קעניג אחשוורוש : דא לעבט איין פלאק , געמאנט
 „יהודים ,“ לערשטרייעט אונד פערווארפען אונטער אלען פעל
 קערן , אין אלען לענדערן דיינעם רייכעם . זיא זינד שטאלן

אונד

תרגום שני על מגילת אסתר

ב

חונד האכאיהיג ; וזען איך טבת דיא וואראען בעדער חויף ,
 חונד זיצען איך תאוו אין קיהלענדען גראטטען . זיא אונטער ,
 טיידען זיך אין איהרער לעבענסמארט חונד אין איהרען געברייכען
 פאן אלען פעלקערן אין אלען פראפילען ; זיא בעמבאלטען
 אונזרע געברייכע ניכט לייגען אונזוילען געגען אינווערן לעבענס
 וואנדען , חונד טהון דען דינסט דעם קעניגס ניכט . געהען
 וויר אוי , זיא לויס דינסטע דעם קעניגס אלזוטרייבען , זיא בע ,
 טטיגען פילע פאן איהנען דיא אויערן , דורכברעכען ליינע ,
 ספריגען דארבער , לויפען דורך דיא העפע , טל פפען דורך
 אויערברייכע . וזען וויר זיא לו פאנגען , דאן בלייבען זיא וויעדער
 טטעהען , בלינען איט דען אויגען , בלעקען דיא לעהנע ,
 טטאאפען איט דען פיסען , חונד ערטערקען אונז זיא , דאס
 וויר זיא ניכט ערגרייכען קענען . וויר הייראטהען איהרע טעכט ,
 טער ניכט , חונד זיא הייראטהען ניכט דיא אונזריגען . וויל
 אאן איינען הינפיהרען לוס דינסטע דעם קעניגס , זיא ברינגט ער
 דען טאג הין איט „טבת אייט הייטע ! פסח אייט הייטע ! “
 וואלען זיא פאן אונז קויפען , זאגען זיא : „הייטע דארף אאן גע ,
 טעפטע אכען ; “ וואלען וויר פאן איהנן קויפען , זיא פערביטען
 זיא אונז דען מארקט , חונד זאגען : „הייטע אייט פערבאטען ,
 געטעפטע לו אכען . “ אין דער ערסטען טונדע זאגען זיא :
 „וויר לעיען דאז טאג ; “ אין דער לוייטען : „וויר בעטען ; “
 אין דער דריטען : „וויר פריהטיקקען ; “ אין דער פירטען :
 „וויר לאבען דען גאטט דעם היאמאלס , דער אונז ספייט חונד
 טראנק גאב . “ אין דער פינפטען טונדע געהען זיא אוי , אין
 דער זעכסטע קאממען זיא לוריק ; אין דער זיבענטען געהען
 איהנען איהרע ווייבער ענטגעגען , חונד רופען : „געניסעט
 דאז איטמאגסאמהל . “ דען זיבענטען טאג האלטען זיא טבת .
 דא געהען זיא אין איהרע זינגאגען , לעיען אין איהרעס גע ,
 זעלבוכע (פסח תורה) , ערקלערען איהרע פראפעטען , חונד
 זאגען : „דאז אייט דער זיבענטע טעפפונגסטאג , אן וועלכעס
 דער גראסע גאטט רוהטע . “ זיבען טאגע דויערט איהנען דיא
 אונזרייניגקייט איהרער ווייבער . לו אכט טאגען בעטיידען זיא
 דיא פארהויט איהרער קינדער ; זיא טאנען דער אונזויליגען
 ניכט , חונד זאגען : „דאדורך אונטערטיידען וויר אונז פאן דען
 איבריגען פעלקערן . “ דרייסיג טאגע אכען איהנען איינען
 אאנאט

תרגום שני על מגלת אסתר

ואנאט אזי ; דא זאגט זי : „אין אנאט איז פאלקאמאטן ,
 דער אנדרע אמאנעלעפּט .“ איז אנאטע ניטן האלטען זי
 אלט פּעטטאנע ; דא פּערברענגען זי דאזי געוויינלעכע ברודר ,
 רייניקען דיא געפּעטע , ריימען דאזי געוויינלעכע פאר דעם זונגע ,
 זייערען וועג , אונד זאגען : „דיט איז דער טאג , אן וועלכעס
 אונזער פּעטער איז אליין ערלעבט וואונדערן .“ דיעס פּעטט
 נעמען זי : „פּסח'טאג ;“ זי געהען אין דיא זינאגאגע ,
 לעיען אב איז איהרעס געוועלכע (ספּר תורה) אונד ער
 קלערען איהרע פראפעטען . איז אנאטע סין פיייערן זי לויף
 פּעטטאנע , געהען אין איהרע זינאגאגען , לעיען דאזי טאג ,
 בעטען , האלטען אב לעיען אין איהרעס געוועלכע , אונד
 פּערדאמאטעטען איהרע פראפעטען . דיעס פּעטט נעמען זי :
 „ענטהאלטונגסטאג“ (דא אאן זיך אלער געטעפּטע ענטהאלטען
 אונד) . זי טייגטען אויף דאזי דאך איהרעס גאטטעסהויעס ,
 ווערען עפּעל הערעכ , אונד לעיען זי אויף . „דיס , זאגען
 זי , איז דער טאג אן וועלכעס דיא הייליגע לעהרע (תורה)
 אונזערן פּעטערן , אויף דעם בערגע סיני , געגעבען וואונדער .“
 פאן יאהר לוי יאהר פּערקיינדען זי דאזי ניימיאהר אס ערסטען
 דעם תטרי ; זי געהען אין איהרע זינאגאגען , לעיען אב אין
 איהרעס געוועלכע , ערקלערען איהרע פראפעטען , אונד בלא
 טען דיא טראאפעטע . „דיען טאג , זאגען זי , קאם דאזי
 אנדענקען אונזער פּעטער פאר אונזערן פאטער איז היממעל ;
 זא קאממע אויך אונזער אנדענקען פאר איהן לוס גוטען !“
 קעממע דער ניינטע טאג דעם תטרי , דא טאכטען זי פיה ,
 גענוע אונד ענטען , עססען , טרינקען אונד זינד לוסטיג איז
 איהרען ווייבערן , זעהען אונד טעכטערן דען לעהנטען תטרי
 נעמען זי דען גראסען פאסטטאג ; דא פאסטען זי , איהרע
 ווייבער , זעהען אונד טעכטער , אונד פייניקען אויך , אהנע
 טאמאג , איהרע לארעטען קינדער . זי זאגען : „דיען טאג
 ווערדען אונזער זינדען פּערגעבען .“ זי געהען אין איהרע זינא
 גאגען , לעיען אב אין איהרעס געוועלכע , אונד ערקלערען
 איהרע פראפעטען . אס פאנלעהנטען תטרי זילען זי אין
 איינער לויבהיטע , אונטער דעם דאכע איהרער הייזער ; געהען
 אין אונזער טענען גערטען , ברענען אונזער פאמאנזיגע , פּעליק ,
 קען אונזער איהרעס , טייידען אונזער וויידען אב , פּערוויסטען
 אונזער

תרגום שני על מגילת אסתר

כא

אונטרע גערטען, אונד רייסען, אהנט טאכונג, דיא ליינע נג, דער. יא אהלען הוטענא, זאגען: „וויא דער קעניג זין דער טאכט, זאל ליהען וויר איינהער. “ יא געהען זין איהרע זינגאגען, לעזען חב זין איהרעס געוועלכע, בעטען, זינד פֿרעהליך; האלטען דען אונגאמנ, דעם הוטענא, טאכטען, אונד טפֿרינגען ויא ליגען. דיעס פֿעסט נענען יא: „דאז לויב, היטענפֿעסט; “ דא פֿערדיכטען יא דען דינסט דעם קעניגס ניכט, זאגען: „דינען טאג איז אונז דיא ארבייט פֿערבאטען. “ יא ברינגען יא דאז יאהר הין איז: „הייטע איז טבֿת! “ הייטע איז פֿסח! “ אונד פֿערדיכטען דען דינסט דעם קעניגס ניכט. דאז פֿונפֿליגסטע יאהר נענען יא אימער, פֿריימאהר, “ דאז זיבענטע, ערלאסימאהר. “ לועלף אהנאטע נענען יא זין יאהר, דרייסיג טאג איינען אמאט, דעספען ערסטען טאג יא אימער פֿייערן. דען זיבענטען וואלענטאג נענען יא טבֿת, אונד פֿייערן איהן, אלז דען טאג, זון וועלכעס דער הערר איב, ער דיא קעניגע רוהטע. — דא איהר ריך נאך בעסטאנד, ערהאב זיך זיין קעניג אונטער איהנען, נאמענס דוד, דער בעיע פֿלענע געגען אונז ענטווארף, אונז לוגרונדע ריכטען אונד אויפֿראטטען וואללטע. ער זיס אונז איז דער אעסטור און, אעסטען, לוייא טירע אונג פֿאן אונז אונדבריקגען, אונד איינע טור אונג לעבען זין טקלאפֿערייא, ויא עז הייסט: „ער זיס יא איז דער אעסטור און אעסטען; זאן לעגטע יא נעהליך אויף דיא ערדע “ און זי. — אונג נאך דעם דוד ערהאב זיך איינער דער קעניגע, דיא פֿאר דיר רעגירטען, נאמענס נבֿודנלר, זאג געגען דיא איינפֿאליטען, פֿערנוים זעטע איהרען טעאפעל, פֿאנדערטע איהרע טעטערטע אונד פֿיהרטע יא זין דיא געפֿאח, גענטפֿט. אבער נאך זינד יא האמאטיהיג, נאך אהסען יא איהרען טטאלן ניכט; יא זאגען: „וויר ווארען פֿאן יעהער דיא זעהנע עולער פֿעטער. “ איהרע פֿעטער גיגען, זין דער קליי, נען אהלאהל פֿאן זיבנליג פֿערזאנען, נאך אהריס, אונד זאגען און דיעס אונדען זין דער גראסען אהל פֿאן זעלליג איריאדען. נון זינד יא זין דער געפֿאכגענטאכט, אונד האבען ניכטס. יא זאגען: „וויר ווארען פֿאן יעהער זעהנע דער פֿראממען אונד גוטען; “ אונד יא זינד דיא עראסטען אונד דירפֿטיגסטען אעכטען זין דער וועלט. דיעס פֿאלק איז אללער ארטען לער.

תרגום שני על מגלת אסתר

טטרייעט ; האנלע פֿאן איהנען פֿערקויפֿען וואָס , האַנלע גיסען
אײַנער , האַנלע טפֿילען דיאָ גראַסען העררען . זיך געהאַרלען
דען קעניגלעך געײַנלעך ניכט , בעפֿאַלען ניכט דיאָ בעפֿעהלע
דעם קעניגס ; אונד עס איז דעם קעניגע ניכט ניליך , זיך בייַן
לעבען צו אַסמען , צו דולטען . "

אם על המלך טוב יכתב

„געפֿעללעט עס דעם קעניגע , זאָ וואָלען טריפֿטלע בעפֿעהלע צו
איהרער אויַרמטטונג אויַגעפֿערטיגט ווערדען . פֿיר יעדען פֿאן
איהנען געבע איך דעם קעניגע הונדערט וואָ ; דען דיאָ לאַהל
איהרער פֿעטער , דיאָ אויַ אלזריס לאַגען , וואָר נעכס אַהל הונד
דערט טויזענד אַהן , אונד נעכס אַהל הונדערט טויזענד וואָ
אַלעט לעהן טויזענד כּכר וילבער . געפֿעללעט עס נון דעם
קעניגע , זאָ ווילן איך דאָ וילבער אויַ איינער טאַקאָהער
אין דיאָ טאַקאָהער דעם קעניגס בריקען אַסמען .
און געבע איר נור דיאָ פֿערדער , בעפֿעהלע אויַלפֿערטיגען ,
אונד איך ווילן דאָ וילבער דען אינלאַייסטערן צו וועגען אַסמען .
דיאָ עי דאָן אין דיאָ קעניגלעך טאַקאָהער זעגען . " —
אבער דער הערר דעם וועלטלעך ספֿראַך : „דיאָ יסראַל אויַ
אלזריס לאַג , גאָבען זיך טאָן איינען האַלבען סנע פֿיר יעדען
קאָפֿל , אונד דאָ וילבער דער אויסטערונגען אַלע ע הונדערט
כּכר אונד טויזענד זיבען הונדערט אונד פֿינף חזר זיבליג ספֿיעס .
דאָ , האָן , קאָנסט זיך ניכט פֿערקויפֿען , אונד מחטורט קאָן
זיך ניכט קויפֿען . "

ויסר המלך

דער קעניג לאַג זיינען זיגעלרינג פֿאן דער האַנד , אונד גאָב איהן
דעם אַגני האָן , זאָהן דעם האַדלע , דעם פֿיינדע דער יהודים .

ויאמר המלך להמן

דער קעניג ספֿראַך צו האָן : „דיין וילבער בלייבע דיין אונד איט
דעם פֿאָקע קאָנסט דאָ אַלען וואָס דיר גוט דינקט . " —
דאָ , קעניג מחטורט טהאַטעסט ניכט וויל דעם קייפֿער אונד
ניכט וויל דער פֿערקייפֿע : דער קייפֿער גיבט געלד , אונד דער
פֿערקייפֿער

הרנוה שני על מגלת אסתר כב

פערקייפער ניהאט געזאגט; דאס ווארמט ניכט קייפער, ניכט פער, קייפער, גאבסט דיינען זיגעלרינג דעם האן, אונד טפראכסט לו איהם: „דיין זילבער באייבע דיין, אונד איט דעם פאלקע קאנכסט דאס אסלען, וואס דיר גוט דינקט. „אויף דיר, א קעניג, איזט אלעווענדען, וואס דיא טריפט זאגט: „אין גאלדנער רינג אין דעם ריסען דעם טוויינעס. „זא וועניג דער גאלדנע רינג דעם טוויי, נע ליאט, עבען זא וועניג ליאטע דיר דיא קעניג יכע ווירדע; דאס גליכעסט איינעם טענען, אבער זיטענלעזען ווייבע. „

וויקראו סופרי המלך

דיא געהייאסרײבער דעם קעניגס וואורדען בערופען איס ער, סטען אכאטע, איס אכאטע ניסן, אס דריילעהנטען טאגע דעם זעלבען, אונד עס וואורדען בעפענהע אויפגעעלט, וויא עס האן, וועגען דער יהודים, פערלאנגטע, אן אלע ערלען אונד גראסען דעם קעניגס אין אלע פראפילען, אונד אן דיא בעפפער אסאכער יעדעם פאלקעס, פיר יעדעס אונד אין זיינער טריפט אונד פיר יעדעם פאלק אין זיינער טפראכע, איט דעם נאמען דעם קעניגס אחסורוס אונטערטריבען, אונד איט דעם קעניגליכען זיגעל בעזיגעלט.

ונשלוח ספרים

דינע בריפע וואורדען דורך איילבאטען אין אלע פראפילען דעם קעניגס געטיקט, אלע יהודים, ענג אונד אלט, ווייבער אונד קינדער, אן איינעם טאגע, אס דריילעהנטען טאגע דעם לוע פ, טען אכאטעס, דעם אכאטעס דיר אואלבריקגען, לו פערטיל, גען, אויזלוראטטען, אונד איהרע היינער לו פלינדערן.

פתשגן הבתב

דינעם טרייבן וואורדע, אלע קעניגליכעס עדיקט, אין אלען פראפילען, זען, אונטער אלען פערקערטמפסטען בעקאנט געאכט, דאס זא אויף דינען טאג בערייט זייען. אזוי אלע דינעם געהט הערפאר, דאס דעם אכאטען איזאער איט דעם אכאטע, וועלכעס ער איסט, לוגעאעססען ווירד. יעהעט! יוסף ס ברידע פערקויפ, טען איהן אין איין פראדעם אונד, אונד איהרע ענקעל וואורדען

תרגום שני על מגילת אסתר

אין פֿרעמדע אַנדער פֿערקויפֿט ; ביזן האַטטע קיינען אַנטהייבן
אן דעם פֿערברעכען זיינער ברידער, אונד פֿאן זיינען ענקעלן
טאָאָאָטע יִסְרָאֵל'ס ערלעזער אַב, אַרד־י אונד אַסתר .

הרצים יצאו דהופים

דיא באַטען וואָרדען איינערסט טונעלן איט דען קעניגליכען
בעפֿעהלען אַבגעטיקט, אונד דאָ עדיקט וואָרדען אין דער הויפט
סטאָדט טון אַויגעגעבען . דער קעניג אונד האָן זאָסע אונד לעבֿ
טען, אונד דיא סטאָדט טון וואָר אין גראַסער בעטטירלונג .

ומדרכי ידע

אַרד־י, דער פֿראַמאָע, זאָה איך גייסטע דער הייליגקייט אַלעס,
וואָס געטאָה . דער קעניג דעם וועלטלעכס זאָדטע זיינע דינער,
חגי זכריה אונד אַל־י, אין זיינען טעאָפֿעל' אונד זיא זעלטען
זיך אין דיא האַלץ פֿאן געהוי נען טטיינען, אונד ווייזאָגטען
איבער דאָ גראַסע אַזער ירושלים'ס . אונד נאָדעס טון לוייט
אונד זיכליג טהיראָע אַזיך ירושלים'ס אַזער ערבויעט וואָרען,
טיקטע דער בעינעוועלט אַחטזונד, אונד זיס הונדערט אונד זיבען
אונד לואלניג טרייבער אַזי הונדערט אונד זיבען אונד לואלניג
פֿראַפֿילען קאָאָען . דינע נאָהאָען יעדער זיינע ראָלע, זיינע
טרייבטאָפֿעל אין דיא האַנד, זעלטען זיך אן דיא טהארע טון'ס,
טרייבען אונד טיקטען גרוואָע פֿעראַרדנונגען אַזי געגען דיא
יהודים אונד ליהרע געזעלע . זאָ אונטערטריבען זיא דען ער
פֿטען בריך איט דעם נאָאָען דעם קעניגס, בעיגעלטען איהן איט
דעם קעניגליכען זיגען, אונד זאָדטען איהן דורך איינבאָטען
אַזי . פֿאַלגענדעס וואָר אין דעם בריפֿע אין אַנגענעהאָען,
ליבליכען וואָרען, ענטהאַלטען : „איך, קעניג אַחטזונד, ענט
ביטע דען אַזינען אַלעס פֿעלקער, נאָליאָען אונד טפֿראַכען אַזי
ערדען איינען גרוס ; אַזעג איהר גליק איאָאָער טטייגען ! וויר
אָלען אייך קונד, דאָס איין אַמאָן פֿאַר אַזי קאָס, דער, אַב,
טאָן ניכט אַזי אַזערער הויפטסטאָדט, ניכט אַזי אַזערער פֿראַפֿילע,
לען געבירטיג, אַזי טרייאָ אַנהאַנגט, אונד אַזער ווידערהאַכער
אַעכטיג בעקעאָפֿט . וויר אונטערזאָכטען איהן גענויאָ . ער
אייסט האָן, זאָהן דעם קעניגס אַג, זאָהן דעם גראַסען עאָלך,
זאָהן

תרגום שני על מגלת אסתר

כג

ואהן דעם רעואל, ואהן דעם אל'פו, דעם ערסטגעבארענען עטו'ט,
אונד חיוט אין ואהן דער פירסטען בעזיצער פילער לענדעריינען
אונד אנדערע גיטער. דינער און פערלאנגטע פאן אונד עטוואס
קיינעם אונד לייטעם. ער בעריכטעטע אונד וועגן דער יהודים
אונד איהרער פערזענלעך קייט אין ווארט אונד טהאט. ער
זאגטע אונד פערנער: „דא דיא יהודים איז אלרים לאנגען,
ווארען זא זעלליג איריאדען מענער אן דער לאהל; זא געבע
אין דעם קעניג זעלליג איריאדען אנה אין יאבער, אין אנה
פיר יעדען און, אונד ערקויפט דיעס פאוק לור הינריכטונג:“
אין, קעניג אחסורוס, פרייעטע אין דיעס פארטלאנגעס זעהר
אונד ער געפיל איר, דאס יאבער פאן איהם אלונגעהאטען,
אונד איהם דאס פאוק לור הינריכטונג לו פערקויפטען. זא עס,
פעט, טרינקעט אונד זיך פרעהליך, זא אין עסעס, טרינקע
אונד פרעהליך בין. ווער דען באנגען פיהרט, ערגרייפט דען
באנגען! ווער דאס טווערט מואגירטעט, גירטע מוס דאס טווערט!
ליהטע אונד, אונד איבעט אירע געוואלט אן איהנען אונד אן דען
פעסטגעזעלטען טאנגען, אס פירלעהנטען אונד פונלעהנטען
טאנגע דעם אמאנטעס אדר. טאנעט ניכט איהרער פירסטען,
ניכט איהרער גראסען, ניכט איהרער קינדער! טעדיטעט זא,
אונד יעדער רובע איהר פערמאנען! אין, קעניג אחסורוס,
בעפעהלט איינען אונטערטאנען פאן אללען פאלקערן, נאליאנען
אונד ספראמלען: ווען אין איינעם ארטע, אין איינער פראפלין, אין
איינעם טאמאטע, אין איינער פאמיליע אין יידישער טקלאפע,
איינע יידישע טקלאפלין געפונדען ווירד: זא זאלען דיא פארשטעלן,
טען דיעס ארטעס אן דען טהארען הינגעריכטעט ווערדען, דא
זא דעם בעפעהלט דעם קעניגס ניכט געהארטען. אין
אחסורוס וויל דאס קיין יהודי מעהר אין איינעם רייכע געפאונדען,
דען ווערדע. „דער פראמאט ארדכי ואה דען בעפעהל, דער
געגעבען ווארדע. אונד דען ברייך, דער בעזיצער ווארד; דא
לעררים ער זיין געווארד פאן אללען זייטען, הייליטע זיך אין איי,
נען ואק, וועללטע זיך אין אסע, אז דרייז איט לויטער טטאמאט:
„וועהע! וועלכעס גראסע פערדערבען ספרהלען דער קעניג
אונד האן איבער אונד אונד! ניכט איבער דיא העלפטע פעלסטען
זא דאס אורטהיין, דאס דיא העלפטע איבעריג בליבע, ניכט דאס
דריטטע, דאס פירטעל זאל אונטערגעהען; ניין! איבער דאס

גאנלע

תרגום שני על מגילת אסתר

גאנצע פֿעלסטען דער קעניג אונד האן דאז טזדעסאורטהיין,
 אונז איט דער ווארלעך אויפֿוריסטען, אויפֿורסטען. " דאז
 פֿאלק ישראָל וואָה זאָ דען פֿראַממען ארדכי, דער איהנען זאָ
 טהייער וואָר, אונד זאָ זאָמאָלסטען זיך אלע לו איהס, איינע
 לאהללע אענגע דעס פֿאלקעס. אונד ארדכי טשאנד אויף און
 דער פֿערמאָלונג, אונד ספרמך ווייט: "פֿאלק ישראָל, זאָ גע,
 ליבט, זאָ טהייער זיינעס פֿאטער אס היאמעל! איהר וואָס,
 טעט ניכט, איהר הערטעט ניכט, וואָ געטאָה. דער קעניג
 אונד האן ספרמלעך דאז אורטהיין איבער אונז, אונז פֿאן דער
 ערדע לו פֿערטיליגן, אונטער דעס היאמעל אויפֿורסטען. ווייז האָ,
 בען קיינע קעניג, דער אונז טייללע, קיינען פֿראַפֿעטען, דער פֿיר
 אונז בעטע; קיין ארט, וואָהין וויר פֿליהען, קיינע פֿרעפֿינל וואָ וויר
 רעטטונג פֿינדען! איינערען ארט אייז געגען אונז געטריבען, און
 יעדע פֿראַפֿינל געגען אונז געטיקט. וויר זינד טאָפֿעלאַהנע היר,
 טען, איין טיף אויף דער זעע איהנע רודער; וויר גלייכען וואָסען, דיאָ
 פֿאטערלאָ זינד, דערען אונטער טטארב, דאָ זאָ זיינלינגע
 וואָרען. און טרוג דיאָ הייליגע אָרע (און הקודש) היי,
 אונז און דיאָ טהארע טוטן'ס, נאָהס דאָ געטעלרמללע (ספֿר תורה)
 הערמוי. דיאָ און איינען זאָק געהילט, און אטע געוועלנט
 וואָר, אונד לאָ דאָרמוי אב: "וואָן זיך ליידען טרעפֿלעך —
 פֿיר וואָהר! איין ערבאָראָנגספֿאלער גאטט אייז דער עוויגע,
 זיין גאטט. " אונד ארדכי טשאנד ווידער אויף און דער פֿער,
 זאָמאָלונג, אונד ספרמך: "פֿאלק ישראָל! געליבטעס, טהייערעס
 פֿאלק, געליבט אונד טהייער זיינעס גאטט! אויף! לאָסט אונז
 נאָלאַהנען נימה'ס בעוואָהנער! לו איהנען וואָרד דער פֿראַפֿעט
 יונה, וואָהן אַהתי'ס, געוואָרט, דען אונטערמאָג דער טטארט
 לו ווייזאָגען. דיאָ זאָג געלאָנגטע לוס קעניג און נימה, אונד
 ער טשאנד אויף פֿאן זיינעס העררליכען טהראָנע, לעגטע דיאָ
 קעניגליכע קראָנע אב, היילטע זיך און איינען זאָק' וועלטע זיך
 און אטע, אונד ליט און נימה אויפֿרופֿען: "עס אייז דער וויילע
 דעס קעניגס אונד זיינער גראַמען! אענט אונד פֿיה זאָלען ניכטעס
 געניסען, רינד אונד טמאָל ניכט ווידען, ניכט וואָסער טריי,
 קען. " זאָ ליסען אב פֿאן איהרעס בעזען וואָנדעל, פֿאן דעס
 אונרעכט, דאָ און איהרען הענדען קלעבטען, אונד דער עוויגע
 ענדערטע זיינען רמטהאָלום, וועגען דעס איבעלס, דאָ ער

איהנען

תרגום שני על מגילת אסתר כד

איהנען דראהטע , אונד פאלאפיהרטע עז ניכט . זא לאסט אונז
 דען בעוואהערן מינה'ס גלייך טהן , פאסטטאגע אויפדען ; —
 אזוי ירושלים ווארדען וויר פארטריבען , אונד דא דא: הויז
 יסראל זינדעטע , ערטאלן איינע שטיאט , ריף דעם נבאדלער ,
 קעניג פאן בבל , אונד שפראך צו איהם : „נבאדלער , קעניג
 דער כסדים , אמלע דיר אויף , ליהע געגען ירושלים , פער
 וויסטע עז , פערברע נע דען טעאפעל ! “ דא טייטעלטע דער
 בעוועוילט נבאדלער דען קאפל , בעוועגטע דא הענדע הין אונד
 הער , דא ער דא: ענדע דער העערע סנחריב'ס וואוסטע ,
 געגען וועלכע אין ענגעל אזוי דעם היממעל געוואנדט ווארדע ,
 דער פאלעס האט איריאדען אונד פילק טויענד פאן איהנען ערטלוג ,
 דאס פאן דען העערען דעם סנחריב'ס ניד ער אלץ איבריג בליב . “
 זא ערמינטערטע ארדלי אן דא לערטערונג ירושלים , לער ,
 ריס זיין געוואנד , הילטע זיך אין איינען נאך , זעלטע זיך אין
 דען שטויב , וועלטע זיך אין אטע , אים טהרעגען פליטען ,
 אונד בראך אזוי אין וויינעטענען : „וועהע אייך , הויז יסראל !
 וועלך אין גרוימאעס מורטהיין ווארד איבער אייך אויגעשפרא ,
 לען ! “ ער גינג אין דא איטע דער טאדט , אונד טריט
 אים אונד יעמערליך .

ויבוא עד לפני

ער קאם ביי אן דא פארטע דעם קעניגליכען פאלאסטעס ,
 דא בעפעהל וואר , דאס נאמנד , אין איינעם זאקע געהילט ,
 אין דא פארטע דעם קעניגליכען פאלאסטעס איינגעהען דורכ ,
 טע . צו דיער לייט גינג אין און אזוי דעם הויזע יסראל צו איי
 נעם אמנע אזוי איינער אנדערן נאליאן , אונד נאטע וואהם :
 „איך ביטטע דיר ! לאס איך , איינע פרוי אונד איינע קינדע
 דיר טקלאפען זיין , דאס וויר ניד פאם טאדע גערעטעט ווער ,
 דען . “ דער אמן אזוי איינער אנדערן נאליאן אנטווארטעטע
 דעם יהודי : „וואהעסט דא ניכט , וואס אין דעם פערזיטען
 עדיקטע דעם קעניגס אחסורוס געוואגט ווירד , דאס דעריינע ,
 גע , בייא וועלכעם אין יהודי געטראפפען ווירד , גלייך דעם
 יהודי הינגעריכטעט ווירד ? “ אונד דער אמן אזוי יסראל גינג ,
 אין גראסער בעטרייבניס , נאך הויזע . דאמאלס ווארדע דעם
 הויזע יסראל בעטעטיגט , וואס אין דעם בוכע אטה'ס געטרי
 בען

תרגום שני על מגלת אסתר

בין חייט : „מיהר ביטעט אייך דארט איירען פיינדען פֿיין לויט
טקלאפען אונד טקלאפען, אונד נאכד קויפען אייך .“
טעגליך גינג יעדער יהודי הין, און דאס פערזיטע עדיקט דעם
קעניגס מחסורום, אונד דארט וואס מען זיט, וואס אונזער
נאך פֿריסט אין דיינער וועלט האט מען . יא ווארדע דעם הויז
ישראל בעסטעטיגט, וואו אין דער לעהרע אטה'ס געטריבען
חייט : „איינער לעבען ווירד אייך געגענמיינער טוועבען ; מיהר
ווערדעט טאג אונד נאכט אין פֿורכט זיין, אונד איינער לעבען נא
פֿיר זיכער האלטען . דעם אהרענס ווערדעט מיהר זאגען :
„ווערע דאך טאן אבענד !“ אונד אבענד : „ווערע דאך טאן
אמרגען !“ יא פֿאלל פֿורכט ווירד איינער הערן, אונד יא טרעק,
ליך דער אנבליק זיין, דען מיהר פֿאר אונזער האבען ווערדעט : “

ובבל מדינה ומדינה

אין אלען לענדער, אין יעדעם ארט, וואהין דער בעפעהל
דעם קעניגס אונד זיין געזעץ געלאנגט, וואר גראסע טרוי,
ער מוכטער דען יהודים, פֿאסטען, וויינען אונד וועהקלאגען ;
זעקע אונד אטע ווארען דיא פאלסטער דער גראסען .

ותבואינה נערות אסתר

דיא קאמאנע פֿרויען אסתר'ס אונד מיהרע דינער קאמען, אונד
ערלעהלטען עס מיהר . דיא קעניגין ערטראק העפטיג, אונד
טיקטע זאגליך קליידער, ארדכי אומלוקליידען אונד מיהר וויינען
זאק מבלונעהאטען ; ער אבער געהט נאכטס אן .

ותקרא אסתר להתך

אסתר לויט דען הילף, איינען דער בעדינטען דעם קעניגס,
דער זיט בעדינטע, רופען, אונד גאב מיהר בעפעהל וועגען
ארדכי, לויט ערפֿאהרען, וואס דינעט ווערע, אונד ווארע
עו ווערע .

ויצא ההך

הילף גינג הינאוי לויט ארדכי אונד דען גראסען פֿאלן פֿאר
דעם טהארע דעם פאלאסטעס .

תרגום שני על מגלת אסתר כה

יגד לו מרדכי

מרדכי פרטעהלטע איהם מלעס, וואו איהם ווידערפיהר, אונד פלן
דער בעטטיאמטען וואמע געלדעס, דיא האן מין דיא קעניגליכע
טולקאמער לו ליפערן פערטפראך פיר דיא מויראטטונג
דער יהודים.

ואת פתשון כתב

אויך גאב ער איהם דיא אבסריפט דעם עדיקטעט, דאז מין טוטן
פערברייטעט ווארד, זיא מויראטטעטען, עז אסתר לו ליגען,
איהר פארלונטעלען, איהר אלז בעפעהל מויראטטעטען, דאס
זיא לוס קעניגע געהע, אונד איהן פלעהענטלך לוס טון אונד
גמארע פיר איהר פאלק ביטטע.

ויבא התך

התך דאס לוריק, אונד בעריכטעטע אסתר, וואס מרדכי זאגטע.

והאמר אסתר להתך

אסתר ערוידערטע דעם התך, אונד בעפאלא איהם, עז
אריכי לו זאגען.

כל עבדי המלך

אלע דינער דעם קעניגס אונד אלע אונטערטאנען מין דען
קעניגליכען פראטעלען וויסען, דאס יעדער, עז זיא אאן
אדער פרוי, דער זיך אונגערופען דעם קעניג מין דעם איינערס,
טען פארגעאאלע נחהעט, נאך דעם אלגעמיינען געזעללע
טערבען וואס, עז איסטע איהם דען דער קעניג זיינען גאלדענען
לעפטער רייכען, דאס ער דאז לעבען בעהילטע. אונד וואו איך
בעטריפט, זיא בעטע איך טאן דרייסיג טאגע, דאס דער
קעניג איך ניכט פערלאנגע, אונד איך לור זינדע פערלייטע;
דען דא דא איך ערלאנגעט, לעהרפעסט דא איך, דאס יעדע
פרויא פאן דען טעכטערן יסראל'ס, דיא זיך וויליג אייננעם אהנע
אויז איינער אנדערן כאליאן הייגיבט, קיינען אנטהילן אנהר
אונטער דען טעמאנען יסראל'ס האט. "אונד ווילן התך דער באטע

תרגום שני על מגילת אסתר

לויטען אסתר אונד ארדכי וואר, זא לירנטע האן העכטיג איבער
מיהן, אונד לים מיהן טעטען.

ויגידו מרדכי

און איבער בראכטע דיא אנטווארט אסתר'ס טריפטליך דעם
ארדכי.

ויאמר מרדכי להשיב

ארדכי לים אסתר דייטליך לוריק זאגען: „בילדע דיר ניכטס איין,
זאגע ניכט: „איך בין לורקעניגליכען זיירדע בערווען, קעניגין
לו זיין; “ דענקע ניכט: „איך ברויכע ניכט לובעטען פֿיר דאז
הויז ישראָל. “ ווירד דער פֿוס איינעם דער יהודיק געטטמסען,
דאן דענקע ניכט, דאס דאז אלליין פֿאן אלען יהודיק גערעטטעט
ווירט, און דיינעם פֿאטערס טאן ווילען. טאן פֿערמור,
זאלטע ישראָל דיינעם גראסע אנגליק. העטטע ער דען בע,
פֿעהל דעם פֿראפעטען טאואל ערפֿילט, טרעטע יעלט ניכט
דער בעזונליכע האן, דער פֿאס הויזע טאן אבסטאמט
געגין אונז אויף; העטטע ער דען קעניג אונז אונגעבראכט,
טטיכע נון דיער וואהן דעם האדל'ס ניכט געגן אונז, העטטע
אונז ניכט, פֿיר לעהן טויזענד כסר זילבער, אונז דען הענדען
דעם קעניגס אהטורט געקויפט, אונד דער אלערהייליגסטע,
געלאבט זיין ער, העטטע ישראָל ניכט דער געוואלט לוייער
בעזונליכע איבערגעבען. פֿאס איבערגינע טאן לאג נר טאן,
דער טאמאפֿאטער דעם בעזונליכעם האן, געגן דאז הויז
ישראָל, אונד פֿיהרטע קריג איט יהושע, זעהן טאן, אין
רפֿידים; אונד דורך דאז געבעט אונזערם לעהרערם אסתר
ווארדע טאן אונדענקען אונז דער וועלט פֿערטיליגט. זא אא,
בע דין אויף, בעטע לו דיינעם פֿאטער איס האמעל פֿיר דאז
פֿאלק ישראָל! ווער דיא אלען בעזונליכע ריכטעט, דער ריכטעט
אויך דיא טיערן. וויא העכטיג איט דער בעזונליכע האן? וויא
ווערדען זינע בעזונליכע בעטעטיגט? איט ער העכטיגער,
און זיין טאמאפֿאטער טאן, דער געגן דאז הויז ישראָל לאג,
דען דער אלערהייליגסטע, געלאבט זיין ער, אונז דער וועלט
פֿערטיליגט? האט ער גרעסערע אכט, און יענע טיין אונד
דרייסיג

הרגום שני על מגילת אסתר

כו

דרייסיג קעניגע, דיא דאז הויז יסראל בעקריגטען, געגען דיא
יהוסטע, יאהן טן ס, אויף בעפעהן דעם עויגטען, לאג אונד
זיא טערטעטע? האט ער אעהר געוואלט, אלז מיסרע, דער
דאז הויז יסראל איט טין הונדערט איינערטען טערטעטעטען בע,
קריגטע, דען אייראטעטען אלז וואססערקעלען פערטאלט,
דאס איהרע ווייבער זיך ניכט באדען, ניכט איט איהרען אעג,
נערן בעגאטטען זאלען, אונד יסראל זיך ניכט פערטעטערע חין
דער וועלט? דער הייליגסטע, געטאכט זיא ער, איבערגאב
דען מיסרע דער האנד איינעם ווייבעס, דאז איהן ערטלונג.
אויט דער בעטעניכט האן טטערקער, אלז גלייט, דער העראן
לאג, דער טאלכטארדנונג יסראל'ס טאעהטע, אונד חין דיא
געוואלט דוד'ס געגעבען ווארד, דער איהן טערטעטע? אויט
ער אעכטיגער, אלז דיא זעהנע דער ערפה, דיא העראן לאג,
גען, דאז הויז יסראל'ס בעקריגטען, דיא דער געוואלט דוד'ס
אונד זיינער דינער איבערגעבען, אונד פאן איהנען געטערטעטע
ווארדען? זא ענטליהע ניכט, א אסתר, זיינען אונד דעם
געבעטע, זיינע ליפפען ניכט דעם "פארהענטליכען געבעטע לו
זיינעם טעפער. דורך דיא פראוואיקייט אונדער פערטער
ווארדע יסראל אלט פאס טאיע גערעטעט; אונד ווער איה,
אער פיר יסראל וואונדער טהאט, דער גיבט געוויס אונדער
פיינדע חין אונדער האנד, דאס וויר איט איהנען טהון, וואס
אזוי גוט דינקט. נור בילדע דיר ניכט חין, אסתר, דאס
דאז אלזין, איס קעניגליכען פאלאסטע, פאן אלען יהודים
גערעטעטע ווירסט. "

כי אם החרש

"פערטיסמעט דאז יעלט זיינער נאליאן, זא זענדעט דער אלזער,
הייליגסטע דען יהודים, דענען ער איאאער רעטטונג אויט,
טפראססען לעסט, הילפע פאן אי נער אנדערן זייטע; אונד דאז
אונד דין פערטערליכעם הויז געהען אונטער. אונד ווער ווייט,
אב דאז ניכט דיא קעניגליכע ווירדע ערלאנגטעטע, ווייל דער
פערטעטעטע זיינעם פערטערליכען הויזעם געדאלכט ווירד?"

ותאמר אסתר

אסתר ערווינדערטע דעם ארדלי טריפטליך:

הרגום שני על מגילת אסתר

לך בנוס

„געהע, פערזאמלע אלע אין סוסן בעפירליכען יהודים; פאס, טעט אייגענטומען, עססעט אונד טרינקעט ניכט דריי טאגע אונד דריי נעכטע לאנג. איך און ווערדע אים אייגען קאמאנדירטען ווא פאסטען, אונד דאן געהע איך, ווידער דאן געווען, לוק קעניג. געהע איך, וועגען אייער, אין דיער וועלט אונד; ווא האבע איך טהייל אן דער קינעט גען וועלט. ביהער גינג איך געלוממען לוק קעניג, אונד איינע טאכטער יסראל'ס, דיא פאן איינעם ניכטי דיטען אונדע געמאטהעליכטיגט ווירד, איינע מיהרעם עהמאנע ערלייבט; און אבער געהע איך וויליג אן קעניג. ווא פערלסטע דער ברייטגאס יין טאפליאמער, אין איינען זאך געהילט, דיא ברויט מיהר פראגמירטעט געמאך, דאן הויפט אים חסע געוועלט! אונד פיה, דיא אונד טאזל זאלען ניכטען געסען, טרענעט דיא וויגליכע פאן דער אונטערבריסט! „אונד און זאכערטע אין דער געאיינדע אונד, פאנד לועלף טויזנד ערלענע פריס, טער, אונד גאט מיהנען טראמפעטען אין מיהרע רעכטע, אונד דיא געוועלדאלע (ספר תורה) אין מיהרע לינקע. ווא וויינטען לויט, אונד ריפען גען היאמאל: „גאטט יסראל'ס! היר מייט דאן געווען, דאן דאן מוז גאבעט. ווירד דאן גע, ליכטע פאק אונד דער וועלט פערטיליגט, ווער טעהט אונד לויט דאן געווען, געדענקט דינעם נאמעם? „ווא פלען אונד מיהר מאלין נדער, אונד ריפען: „ערהערע אונד, פאטער, ערהערע אונד! קעניג, ערהערע אונד! „דיא טראמפעטען טענטען אים מיהנען, דאן פאק טטיאמטע און, ביא דיא הערע דעם היאמאל יינטען, אונד אונדע פערטער מיהרע גרעכער פערליסטען.

ויעבור מדרבי

אנדלי גינג אין דער טאדט מואהער, אונד טהאט, וואס מיהן אסתר בעפאמל.

ויהי ביום השלישי

דער דריטע טאג קאם, דא אסתר דריי טאגע אונאונטער, ברמלען

תרנום שני על מגילת אסתר כו

בראשון געפלאטעט האטע . יא שטאנד מן , געבייגטען איין
בעס , אויף אויז דעם שטובע אונד דער אטע , אונד שאיקטע
זיך איט דעם שאוקקע דער קעניגטען . יא לאג איין קעניגליי
כעס געוואנדט אן , פערלירט איט פיינעם גאלדע אויז אוסיר ;
עז וואר פאן פיינעם פארמאגטען וידענייג , בעזעלט איט
עדעלטטייטען אונד פערלען אויז פערקא . יא זעלטע איינע טענע
גאלדע קראנע אויף מיהר הויפט , אונד באנד טוהע פאן מופירי
טעם גאלד אן מיהרע פייטע . דאן בעטעטע אסתר , אונד ספראך ;
„דאס ביסט דער גראסע גאטע מברהק'ס , יצחק'ס , אונד
יעקב'ס , דער גאטע ביאנס , איינעם פאטערס . ניכט ווייל
איך גאט פאר דיר פאנד , ערטיינע איך פאר דיעם טהערליי
טען קעניג ; יאדערן וועגן דיעס פאקס ישראל , דאס עז
ניכט אויז דער וועלט געטליכע ווערדע . ווירד ישראל אויז דער
וועלט געטליכע , ווער רופטע דן דריימאהל טעגליך : „היי
ליי ! הייליג ! הייליג ! פאר דיר ? ווייז דאס חסידה , איטאל ,
אונד עיריה אויז דעם פלאט ענדען ברענאפען , דעמאל אויז
דער לע וועגרובע רעטטעטעס : יא רעטטע איך אויז דער
המלך די עס טהערליכע קעניגס , פערליהע איר גונסט אונד
גאלדע און ווייטען אויגטן ! איט טהערעמן ספראך דאס אסתר ,
אונד אידעטע דאס פלעהענטליכע געזעט : „טהערער דער
געבעטע , ערהערע איין פלעהען ! וויר זינד מן און געפאנגען
טאפט , אויז אונד ערס אונדע פערטריבען ; אונדער ווירדען
וועגן איבערגאבסט דאס אונד אונדערן פיינדען , דאס אונד
בעטעטעטע ווערדע , וואס געטריבען אייז : „מיהר ביטעט
איך מירען פיינדען פייז לו טקל פאן אונד טקלפאנגען , אונד
נאמנד קויפטע איך . “ דאס עדיקט איט קונד געמאכט לו
אונדערס טאדע ; וויר זינד אלע דעם אונדענדען טווערטע ,
דער געלויבטע פערטלינגע הייגעגעבען . אין יעקקען געהילט
זינד מברהק'ס נאכקאממען , אטע אייז געטע ייטע אויף מיהר
דעם הויפטע . ווירגטען דיא פאטער , וואס פערבראכען דיא
קידער ? ווערדען וויר פערטלינגע , וועל דאנקעט דיר דאן ?
ווירגטען דיא קידער , ערלירטען דיר : וואס בעגייגען דיא
זיגלינגע אן דער אוטטערברוסט , וואס פערבראכען יא פאר
דיר ? ירוסליק'ס געטטארבע בעוואהנער פערליסטען מיהרע
גרעכער , דא דאס מיהרע קידער דער היינליכטונג איבער ,

תרגום שני על מגילת אסתר

גיבסט • דוא לעטעסט אונז הינטווינדען , וויא דיא וואלקען דעס
הימאעלס , אונד וויא וועג האטטען וויר דער פֿרעהליכען טא,
גע ! דעם בענעוויכט האן , אונזערן פֿינדען איבערגעבט דוא
אונז , אונז הינאריכטען . איך געדענקע פֿאר דיר דער טהאטען
דיינער געליבטען , בעגינע מיט אברהם • איהן פֿערזאכטעסט
דוא מיט אלען פֿערזאכטעסט איהן געמיא ,
אונד ער ווארד טרייט בעלונען • טטילע טן יינע געליבטען
קינדער , האלטע איהנען דען בעניגעלטען בונד ! רע'ע אונזער
טאמך אן האן , טטראגע דען וואהן דעס האדלס , טטראגע
איהן דורך דין פֿאלק יסראל דאז ער וויא איין לאס טלאכ,
טען וואלטע , דעם ער אלענטהאלבען ליידען , בעדרענגיט
אונד טטורן בערייטעט • דער עוויגע בונד , דען דוא מיט אונז
ערריכטעטעסט , דיא בינדונג ילחק'ס לוס אפפער ריכטע אונז
עאפאר • האן גאב דעם קעניג זילבער , קויפטע אונז פֿיר לעהן
טויזענד ככר זילבער ; זא ערהערט אונזער פֿלעהענדע טטיאזע ,
פרהערט אונז , פֿיהרע אונז אונז דער בעדרענגיט חן ווייטען
רויך! דער דוא דיא אעכטיגען לערטאעטערסט לערטאעטערע דען
האן , טטירלע איהן , דאס ער ניהאער עאפארקאמז ! אסתר ,
ערהאב איהרע טטיאזע , טרייט אונד יאמאערטע לויט , אונד
וויינטע ביטטערליך • מיט טהרגען טפראך יא , ארדנעטע
איהר פֿלעהענטליכע געבעט • דיא קעהלע ווארד איהר טראק,
קען פֿאס געטרייט , אונד טהרגען בלענדעטען איהרע אויגען •
אסתר דאכטע און איהרעס הערלונ : „פֿלייכט ערטייט איך
פֿאר דעם קעניגע , אונד ער ניהאט איינע ביטטע ניכט גענדיג
אויף • דאך , איך ערטייט פֿאר דעם קעניגע , גאנצע פֿיר איין
ערבע (איינע נאליאן) לו ערביטטען • איין ענגעל דעס ערבאראענט
געהע פֿאר איר הער , אונד גונסט אונד גאנצע בעגלייטע איך •
דיא טוגענד אברהם'ס וואלטע פֿאר איר הער , דיא בינדונג
ילחק'ס לוס אפפער ריכטע איך עאפאר ; דיא זיבליקייט
יעקב'ס ווערדע איינעם אונדע , יוסף'ס אמוטה איינער לונגע
פֿערליהען • הייל דעם אענטען , דער דעם עוויגען פֿערטרויעט !
ווער איהן פֿערטרויעט , ווירד נא בעטעאט • טטראקע
דיינע רעכטע אונד זינקע איר לויט , מיט דענען דוא , עוויגער ,
דאז וועלטאל טופט ! בעטעט פֿיר איך , איהר איראעליטען
אלע ! איך טטילע איך אויף אירע פֿירטפראכע ; איך בעטע

הרגום שני על מולת אסתר

כח

פֶּדֶר אֵיךְ , אִנֹּכְךָ פֶּלֶה־עַם דַּעַר אֶעֱנֶה דַּעַן אֲלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
 גַּעֲלֹמֶט יִיחַ עַד , מִן , וְאֵה וַיִּרְדּוּ יֵינִי גַעֲבֹמֶט מִן דַּעַר נֶאֱמָה
 עֲרֵה־עֲרֵט . אֲמַסְטֶמֶט אִנֹּכְךָ מִכֹּרֶם פֶּעֶטֶר נֶאֱמָה־מֶטֶן , אִיהֶנֶט
 גִּלְיָד טֶהֱוִן , אִנֹּכְךָ דַּעַר עֲוִיגֶט וַיִּרְדּוּ טֶהֱוִן , וְאֵה וַיִּרְדּוּ בַּעֲגֶה
 דַּעַן . אֲבִרְהָם לִיכָקֶה הִלֵּט לִחֶקֶם הָאֵל , יִינֶט רַעֲטֶט דַּעַן
 טֹאֲמַט־מַעֲטֶטֶר . וַיִּלְלֵיךְ בַּעֲרִיטֶטֶט עַד יֵיךְ , דִּינֶטֶן וַיִּלְלֶנּוּ
 גִּמֶט , לֹא טֶהֱוִן , אִנֹּכְךָ נִיכָטֶט הִלֵּט אִיהֶן אֵב , דִּינֶטֶן אִוִּי
 טֶרַח לֹא עֲרִילֶטֶן . אִנֹּכְךָ דֹּא עֲפֶלֶטֶטֶטֶט פֶּעֶטֶטֶטֶטֶט אִיט
 הִיאֶמֶט , גַּמֶטֶט רִיט דַּעַן עֲגֶטֶן מִן דַּעַן הַעֲהֶטֶן , דִּיחַ
 בִּיטֶטֶטֶטֶטֶט וַיִּינֶטֶן , אִנֹּכְךָ רִיפֶטֶן : „וַעֲהֶט דַּעַר וַעֲלֹט , וַעֲנֶן
 אֲבִרְהָם דִּיט פֶּלֶה־פִּיהֶרֶט ! “ יֵה רֹפֶט אֵיךְ דִּיךְ כֵּן מִן , עַר
 הַעֲרֵט אֵיךְ ! דֹּא עֲרֵה־עֲרֵטֶטֶט יֵה יַעֲדֶט , דַּעַר מִן נֶאֱמָה , מִן
 בַּעֲדֶרֶטֶטֶטֶטֶט אִיט . דֹּא וַיִּהֶטֶט דִּיחַ לִידַעַן דַּעַר יַעֲלֶט ,
 דַּעַר דֹּא „אֲלֵי־עֲרֵב־רֶמֶס , אֲלֵי־גַעֲדִיגֶר “ הִיטֶטֶטֶט
 דֹּא בִיטֶט לֶאֱגִיטֶהִי , פֶּלֶטֶן אֲוַעֲרִילֶטֶר הֹלֵד אִנֹּכְךָ טֶרִיט .
 דֹּא עֲרֵלֶטֶטֶטֶטֶט יִנֶדֶטֶן אִנֹּכְךָ פֶּטֶר־גַּעֲהֶנֶטֶן הַעֲלֶטֶטֶט דַּעַן בֹּוֹד
 אִנֹּכְךָ דִיחַ גַּמֶטֶטֶטֶטֶט דַּעַנֶטֶן , דִּיחַ דִּיךְ לִיבֶטֶן , דִּיחַ גַּעֲבֹמֶטֶט דִּינֶטֶר
 לַעֲהֶרֶט הָאֵלֶטֶן , בִּי מִן דֹּא טֹוִיטֶטֶטֶטֶט גַּעֲטֹמֶטֶט . אִוִּיךְ אִוִּי
 יַעֲרֶן פֶּעֶטֶטֶרֶן נֶאֱמַטֶטֶטֶט דֹּא דִיךְ „אֲלֵי־גַעֲדִיגֶר “ , אִנֹּכְךָ עֲרִיכֶטֶט
 טַעֲטֶט אִינֶטֶן בֹּוֹד אִיט אִיהֶנֶט . יֵה עֲרֵה־עֲרֵט דִּיחַ טִי־אֶמֶטֶטֶטֶט
 טֹוִיבֶט (יֶטֶרֶט) , דִּיחַ וַיִּינֶטֶט , וַיִּיט גַּעֲבֶטֶטֶטֶטֶט אִוִּיךְ דַּעַן
 קֶרִיטֶטֶטֶטֶטֶט ! פֶּעֶרֶטֶט אִוִּיטֶט טִי־אֶמֶט , עֲרֵה־עֲרֵט אִוִּי
 פִּיהֶרֶט אִוִּי אִוִּי דַּעַר בַּעֲדֶרֶטֶטֶטֶט מִן וַיִּינֶטֶטֶטֶט רִיט ! אֵיךְ הִלֵּט
 דֶּרִיט פֶּלֶטֶטֶטֶטֶטֶט פֶּלֶטֶטֶטֶט דִּיר , וְאֵה קֶלֶן אֵיךְ כֵּן נֶאֱמָ טֶהֱוִן ?
 הַעֲרֵר דַּעַן וַעֲטֹמֶטֶטֶט ! אֵיךְ קֶמֶטֶט פֶּר . פִּיךְ פֶּלֶטֶטֶטֶטֶטֶט
 הָאֵלֶטֶן ; אֵיךְ פֶּלֶטֶטֶטֶטֶט אֲבֶטֶט דֶּרִיט טֹאֲגֶט גַּעֲגֶטֶן יַעֲנֶט דֶּרִיט
 טֹאֲגֶט , דִּיחַ אֲבִרְהָם רִיטֶט , וַיִּינֶטֶט זֶהֱנֶן , פֶּלֶטֶטֶט דִּיר אִוִּיךְ דַּעַן
 אֲלֵטֶרֶט לֹא בִינֶדֶטֶן . דֹּא טֹוִיטֶטֶטֶט דֹּא אִיהֶן , אִנֹּכְךָ טֶפֶרֶט
 פֶּעֶטֶט : „יֵה אֶפֶט דִּינֶטֶט נֶאֱמַק־מֶטֶטֶט מִן בַּעֲדֶרֶטֶטֶטֶט קֶמֶטֶטֶטֶט
 גַּעֲדֶטֶטֶטֶטֶט מִיךְ אִיהֶנֶטֶט דִּיחַ בִּינֶדֶטֶט אִיהֶרֶטֶט פֶּלֶטֶטֶטֶטֶט לִחֶק לֹט
 אֶפֶטֶט , אִנֹּכְךָ רַעֲטֶטֶט יֵה . “ אִוִּיךְ פֶּלֶטֶטֶטֶטֶטֶט אֵיךְ דֶּרִיט
 טֹאֲגֶט גַּעֲגֶטֶן יַעֲנֶט דֶּרִיט טֹאֲגֶט , דִּיחַ פֶּרִיטֶטֶטֶט , לַעֲוִיטֶטֶטֶט אִנֹּכְךָ
 גַּמֶן יֶטֶרֶטֶטֶטֶט אִוִּיטֶטֶטֶט אֶס בַּעֲרֶטֶט טִיכִי טֶטֶטֶטֶטֶט , אִנֹּכְךָ רִיפֶטֶן :
 „אֲלֵטֶט , וְאֵה דַּעַר עֲוִיגֶט טֶפֶרֶטֶט , וְאֲלֵטֶט וַיִּרְדּוּ טֶהֱוִן , אִנֹּכְךָ
 גַּעֲהֶמֶטֶטֶטֶט . “ יֵה רַעֲטֶטֶטֶטֶטֶט אִוִּי , גִּמֶטֶט , אִוִּי־דִיַּעַר בַּעֲדֶרֶטֶטֶטֶט !

הרנח שני על מנחת אסתר

אזכר אסתר שפראך פערנער : „שוויגער, הערר דער העצער, טאמערן, דער דאס הערן אונד נירען פריפסט, געדענקע יענע דער טיגענדען אברהם'ס, יצחק'ס אונד יעקב'ס! אלס איין פערלאנגען ניכט אבגעוויסען, אלס איינע ביטטע געוועהרעט ווערען!“

ותלבש אסתר מלכות

אסתר נאך זיך קעניגליך אן, אונד שטעלסט זיך אן דאס איינע, נערע גאלדענע דעם קעניגליכען טאמערן, געגען דאס ליאנער דעם קעניגס, דער עבען, איס מוידענאמאלע, און זיין „עס קעניגליכען טהראנע זאט, דעם איינגאנגע דעם גע, אלעס געגענמיכער.“

ויהי בראות המלך

דאס נון דער קעניג דאס קעניגין אסתר איס פארמאלע שטעהען זאט, ערטיין דאס האלדענע אן זינען אויגען. דאס זייבוואלע דעם קעניגס ערהאב זיך, קאס הערמן, אסתר אונדבריקען; דער קעניג אבער רייכטע איהר דען גאלדען לעפטער הין, דען ער אן הענדען האלטע, אונד אסתר טראט הינען, אונד בעריהרטע דאס סס לזע דעם לעפטערס.

ויאמר לה המלך

דער קעניג זאגטע איהר : „וואס אייז דיר, קעניגין אסתר! וואס אייז דיין גענוך? אונד פארדערטעסט דאס מויד דאס האלבע ריין, איך געבע עס דיר.“

והאמר אסתר

אסתר הערטע דאס ווארטע, ערבעכטע, אונד שפראך : „איך פערלאנגע ניכטס; נור אעכטע דער קעניג, ווען עס איהקאפ געפעלט, איט האן הייטע לו איינער אמהלליט קאממען, דאס איך דעמוטלבען בערייטען זיס.“

ויאמר המלך מהרו

דער קעניג זאגטע : „האן רופע דען האן מיליג, אסתר'ס זין! זען לו פאלליהען!“ אונד דער קעניג אונד האן קאמען לו דער אמהלליט, דאס אסתר לובערייטען זיס.

תרגום שני על מגלת אסתר

כט

ויאמר המלך לאסתר

ב"ס וויינע זאגטע דער קעניג ווידערזאגן לו אסתר : „וואס דייע
פאר דערונג אויך זייט , קעניגין אסתר , איך וויל דיר עי געבען ;
וואס דייע ביטטע זייט , אונד בעטרעפֿע עי דאס האלבע רייך ,
איך ערפֿילע זיט .”

ותען אסתר

אסתר ערווידערטע , אונד עפראך : „איינע פֿארדערונג ?
איינע ביטטע ? —”

אם מצאתי חן

דיא קעניגין פֿוהר פֿארט : „געפֿעלט עס דיר , א קעניג ,
הארע איך דיא גונסט אונד דיא גנאדע דעס קעניגס , דאס ער
גערוהעט , איר איינען וואונט לו געוועהרען , איינע ביטטע לו
ערפֿילען : זא בעליבע דער קעניג זאמאלהס איט האן לו איינער
אמהלזייט לו קאממען , דיא איך מיהנען לובערייטען למסע ,
אונד אהרגען ווערדע איך דעס קעניגליכען בעפֿעהלע נאכקאמ
אפן .” אויז דרייט אורזאכען לוד אסתר דען האן לוד אמהלזייט :
דיא ערסטע אורזאכע וואר , ווייל אסתר וואוסטע , דאס האן
דען הילך זא , דא ער איז באטטמאכט לויטען ארדכי אונד אסתר
גינג אונד מיהן דארום ערטלאגען לויט ; דארום דאכטע זיט : „איך
ווייל דען האן לוד אמהלזייט לארען , דאס איך דען האס גע
גען איך אויז וויינעס הערלען רייטע .” דיא לויטע אורזאכע
וואר , דאס איין גרמל לויטען מחסורוס אונד האן ענטטעהע
זאס דער קעניג רענקע : „וואס בעדייטעט דיעס ? פֿאן אלל
איינען פֿירסטען לוד אסתר נאמאנדען , אלז האן , לוד אמהל
זייט .” לוד דריטען אורזאכע דאכטע אסתר : „דיא אויגען
אלער מיראמליטען זינד אויף איך געריכטעט , דאס איך דען
קעניג מחסורוס ביטטע , האן אוואכרינגען לו למסען . דארום
לארע איך דען האן לוד אמהלזייט , דאס דער זין דער מיראמ
ליטען זיך ענדערע , דאס זיט זיך אן מיהרען פֿאטער איס היא
אעל ווענדען , אונד מיהן אום גנאדע אנפֿעהען .”

ויצא המן

האן גינג דיען טאג פֿרעהליך אונד וואהלגעמוטה הינוועג . דא

ער

ח

8

תרגום שני על מגלת אסתר

ער אבער אירד'י ערב'ליקטע, דער אן דער פֿאַרשטע דעם
קעניג'ליכען טאָלסמסטע זאָס, אונד ווערער פֿאַר מיהס מוילִע,
טאָלד, נאָך זיך מיט אינדעסטען רעגטע, דא וואָרד ער פֿאַר
וואָס אַ מיכער מיהן.

ויתאפק המן

ער היילט מבער נאך אן זיך, ביז ער נאך הויע קאס, וואו ער
אלע זיינע פריינדע מוזד זיינע פרוי זרט קאממען זיט.

ז'ספר להם הזמן

דינען ערלעהלטע ער פאן זיינעם נאהאהאלפען רייכטהום, ווייל
פיל קינדער ער האבע, ווייל איהן דער קעניג ערהאב,
איהם דען ערשטען ראנג אונטער אללען פירסטען אונד טאמאס,
דינער גאב.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־

יא, פֿוהר ער פֿארט, זעלבסט דיא קעניגין אסתר וואר איאמא
דען איט דעס קעניגס צו דעס פֿאן מיהר אנגעטעטעלטען גאסט
אמאלע, אזוי איך, אהר מויל אהרגען בין איך ווידערס איט
דעס קעניגס ביים מיהר איינגעלאדען."

וּכְלִי זֶה אֵינְנִי

אין אונזערעם חסיד'ס האט קיינען ווערטה פיר אים, פרייע
אין נאכט, וואס אונזער אים דען יודען ארדען אים קעניגליכע
האטע יעדע. "

וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרַע

זיינע פֿרוי זיט אונד אלע זיינע פֿריינדע ערווידערטען איהם :
 „אינט פֿייער קאנגסט דאס דען ארדכיניכט ווערפֿען, דא זיין פֿאטער
 אברהם אזוי דעם פֿייער גערעטטעט ווארד ; איט דעם
 טווערטע קאנגסט דאס איהן ניכט הינריכטען, דא זיין פֿאטער
 יצחק פֿאן דעאזעלבען גערעטטעט ווארד ; אינט וואסער קאנגסט
 דאס איהן ניכט טטירלען, דען אטא אונד דאס זעהנע יטראלס
 ווארדען אזוי דעם אעערע גערעטטעט ; אין דאס לעזענדיגער
 קאנגסט דאס איהן ניכט ווערפֿען, דא דער פֿראפֿעט דניאל אזוי
 דערנעלבען גערעטטעט ווארד. (אסמעט אבער זיינען גאנצען

בויען, פונעליג עלען האך, אונד אסרען: מאסט דא דעס קעניגע,
דאס און ארדכי דארטן הענגע; דען נאך ווארד קיינער דער
יהודים איט דעס הענגען אן דען גאלגען פערזעכט, אונד גע-
רעטטעט. דאן קאמסט דא איט דעס קעניג פערזעכט לור אמהל,
לייט קאממען. "דויער ראטה געפיל דעס האן, אונד ער ליט —
יך ועלכסט דען גאלגען בויען."

בלילה ההוא

אין דויער נאכט שטיג דאן יאמאערגעטרייח דער קינדער אויז
דעס הויז יטראל מין דען היממעל עאפער, אונד ווארד, פאר
דעס העררן דעס וועלטאלס, וויא דיא טטימאע יונגער ליגען
געהערט. אלע ענגעל דעס היממעלס ערבעכטען טאמערען
ערטערקען אויף, אונד ריפען איינמאדער לא: "ווען נור ניכט
דיא לייט דא אייט, דאס דיא וועלט אונטערגעהע!" וויא יאמאערען,
טען יך, ערטיגען פאר דעס העררן דעס וועלטאלס. אונד דער
הערר דעס וועלטאלס פראגטע יא: "וואס פיר טטימאע יונגער
ליגען הערע מיך?" אונד דאן ערבראען ערוידערטע: "דאס
הערסט ניכט, א גאט, דיא טטימאע יונגער ליגען, וואדערן
דיא טטימאע דער קינדער אויז דעס הויז יטראל, דיא דעס
טאדע הנגעגעבען ווערדען אויף בעפעהל דעס בעזעוויכטעס
האן." אונד ער רעגטע יך דיא גאדע, דיא גיטע דעס
העררן דעס וועלטאלס זייעס פאלקע, אונד ער בעפעהל, דאן
זיגען לא לערברעכען, דאן אונגליק בעזעוויכטע דעס הויז יטראל.
דער עוויגע גאט דעס ענגעל דער פערזעכט בעפעהל, דער
פאך היממעל העראבסטטיג, אחשוורוש פערזעכטע, אונד דען
פאלך דעס קעניגס פערטריב. דער קעניג טאמער דעס אהר,
גענס פערזעכטע אויף, אונד בעפעהל דעס געהיימטרייכער
טאטי, דיא קראטיק דער דענקוויירדיגען לייטעראייגניסטע לא
ברייגען, ווא אלעס פערלייכעט וואר, וואס אונטער אלען
קעניגען פאן פרט אונד ווי פאן יעהער געטאה. דער געהיימ-
טרייכער טאטי זאה מין דעס בוכע, וואו ארדכי, וועגען בייטן
אונד ארט, אללייגטע, ווענדעטע דיא בעזעכטער דעס בוכעס
אויס, אונד וואללטע ניכט לעיען. עס וואר אבער דער ווייזע
דעס העררן דעס וועלטאלס, דאס דיא בלעטטער יך פאן ועלכסט
אויפליקעלטען, אונד דיא ווארטע אויז דען בלעטטערן, פאר

תרגום שני על מגלת אסתר

דעם קעניגס , געלעבן ווארדען .

וימצא כתוב

דאז איז בוכע דער דענקוויידיקייטען געטריבענע ווארדע גע-
זעהען-אונד בעטרמכטעט , וואס ארדכי אלזייגטע וועגן בגלגל
אונד תרט , דער גראסטע דעם קעניגס פאן דער ליבוואלע , דיא
האנד אן דען קעניג מחטורט לעגן , מיהן טעדטען וואללטען .

ויאמר המלך מה נעשה

דער קעניג ספרמך : „וואס פיר עהרע אונד ווירדע ווארד דעם
ארדכי דאפיר ערטהיילט ? “ אונד דיא קאמאערדינער דעם קע-
ניגס אנטווארטעטען : „עז ווארדע מיהן ניכט דאז אינדעסטע
ערטהיילט . “

ויאמר המלך מי בחצר

דער קעניג פראגטע : „ווער איזט פארגעמאך ? “ אינדעם
וואר האן מין דיא מייסערע גאלעריא דעם פאלאסטעס געקאממען ,
דעם קעניגס לוי זאגן , דאס און ארדכי אן דען גאלגען הענגע ,
דען ער פיר מיהן בערייטען ליט .

ויאמרו נערי המלך

דיא בער נטען דעם קעניגס זאגטען : „האן ווארטעט איז פאר-
לימאער ; “ אונד דער קעניג זאגטע : „ער קאממע הערמין . “
ויבא המן

האן קאס הינאין , אונד דער קעניג פראגטע מיהן : „וואס
ווערע וואהל איזט דעם וואנע פארלונגהאטען , דען דער קעניג
בעואנדערס געהערט האבען וואלטע ? “ מין דאלטע האן בייא
זיך זעלבסט : „ווער אונטער דען דינערן דעם קעניגס איזט זא גע-
עהרט , אלז מייך ? אונד וועס אנדערס , אלז איר , קענטע דער
קעניג זאלע עהרע ערלייגען וואלטען ? “

ויאמר המן אל המלך

ער זאגטע דא הער לוס קעניג : „דער און , וועלכען דער קע-
ניג אויסעראנדענטליך עהרען וויל ? “ —
יביאו לביש

„און ברינגע דען קעניגליכען מאנטעל , מין וועלכעס דער קעניג
געקליידעט

הרגום שני על מגלת אסתר לא

געקליידעט וואר , אונד דאס פֿעערד , אויף וועלכעס דער קעניג
ריטט , דא איז דא קעניגליכע קראנע אויף דאס הויפט געוועלט
ווארד . "

ינהון הרבובש

"דיס קלייד אונד דאס פֿעערד איבער געבע אמן איינעם דער פֿאר
נעהאמטען קריגסמאנערן דעם קעניגס , דאס ער דען אמן , וועל
זען דער קעניג עהרען וויל , אנקליידע , איהן , אויף דעם פֿעער
דע , אן יעדעס גראסען פֿאללע דער טטאדע הערואפֿיהרע ,
אונד פֿאר איהם הער אויורופֿע : דיס געטיהט דעם האנט ,
וועלכעס דער קעניג אויסערמירדע טיכע עהרע ערלייגען וויל !
דער קעניג נעטראכטעטע דען האן אויפֿהערקאמס , אונד דאס
טע ביי זיך יע בסט : "האן וויל איך אוואברייגען , אונד אן איי
נער טעעלע רעגירען , וויל איך מיס טרויאט זאח . "

ויאמר המלך להמן

אונד דער קעניג טפרמך לו האן : "געהע טנעלל אין דיא קעניג
ליכע טאלאקאמער , אונד האלע איינע דער טענסטען פֿורפֿורנען
דעקקען , דאס קלייד אויף פֿיינעם פֿארמאגייטען ווידענלייג , פֿער
זירט איט ערלען טטיינען אונד פֿערלען , אן דעססען פֿיר פֿליגעלן
אימער איינע גאלדנע טעלע אונד איין גראמאטעפֿען האנגען , דיא
גראסע , אהקעדאס טע , גאלדנע קראנע , דיא אמן איר אוי
דער פֿראפֿינל קארען , אן איינעם ערסטען רעגירונגסמאנע ,
האלטע , איינען יעבעל אונד איינען פֿאלנער , דיא אמן איר אוי
דער פֿראפֿינל כט בראכטע , דיא לוייט קעניגליכען אענטעל ,
איט פֿערלען בעוועלט , דיא מיך איר אויף אפֿריקא ברינגען ליס ;
געהע אויך אין דען קעניגליכען אארטטאלן , אונד פֿיהרע דאס
קעניגליכע פֿעערד , נאמענס טיפֿרג , הער אויף , דאס אס איי
גאנגע דעם טטאלעם טטעהט , אונד אויף וועלכעס מיך , אס
ערסטען טאגע איינער רעגירונג , ריטט . געהע הין , אונד
לעגע דיע פרעכטיגען עהרענקליידער , פֿאן וועלכען מיך היר
טפרמך , דעם ארדכי אן ! " האן אנטווארטעטע דעם קעניג :
"עז גיבט פֿילע יהודים אין טוטן , דיא ארדכי הייסען , לוועלכעס
אונטער איהנען זאלן מיך געהען ? " דער קעניג זאגט : "לו
דעם יהודי ארדכי , דער לוס בעסטען דעם קעניגס טפרמך ,
אונד

תרגום שני על מגלת אסתר

אזכר דער אן דער פארטע איינעם פאלאסטעס זילט . " האן
הערטע דיועס , אזכר עז ווארד מיהס זעהר באקנע . " זיינע
געזיכטספארבע ענדערטע זיך , זיינע אויגען ערבליכערטען , זיין
אזכר קריאטע זיך ; זיינע געדאנקען ווארדען פערווארט , דער
גורט זיינער לענדען לעטע זיך אויף , אזכר זיינע קניע טאגטען בע
בענד איינמאנער . האן ערוואנדערטע דעם קעניג : " איין קעניג ,
ליכער געביטער ! עז גיבט פילע מענער אין דער וועלט , די
ארדכי הייסען , אזכר איך ווייס ניכט , פאן וועלכעס ארדכי דא
ספריכט . " דער קעניג טפראך : " איך זאגטע דיר יא טאן ;
פאן ארדכי , דער אן דער קעניגליכען פארטע זילט . " האן
זאגטע לוס קעניג : " איין קעניגליכער הער ! עז גיבט דער
קעניגליכען פארטען פילע ; איך ווייס ניכט , פאן וועלכער
פארטע דער קעניג טפריכט . " דער קעניג זאגטע :
" איך זאגטע דיר : אן דער פארטע , ווא און אזוי דעם הארעס
אין דעם פאלאסט געהט : " האן פערזעלטע דעם קעניג : " די
זער און מיט איין פיינד , דער פיינד איינער פערטער . מעגען
מיהס לעהן טויזנד כזר זילבער געגעבען ווערדען , אזכר נור
דיוע עהרע ערלייגט און מיהס ניכט . " דער קעניג טפראך :
" געהט , גיב מיהס לעהן טויזנד כזר זילבער ! איך זאגטע מיהן לוס
הערדן דיינעם גאנלען הויזע , אזכר דיוע עהרע ווערדע מיהס
ניכט ענטלאגען . " האן ערוואנדערטע : " איינע לעהן זעהנע
זאלען פאר זיינעם פערדע הער אויפגען , אזכר נור דיוע עהרע זאגטע
מיהס ניכט ערלייגט ווערדען . " דער קעניג זאגטע לואהן : " דא
דיינע פרוימאנד דיינע קינדער זייען קנעכטע דעם ארדכי , אזכר
דיוע עהרע ווערדע מיהס ניכט ענטלאגען . " האן טפראך לוס קעניג :
" ער מיט איין און פאן גערינגעם טאמנדע ; דער קעניג זעלנע מיהן
איבער איינען אהרקט , איבער איינען לאנדטריך , אזכר נור דיוע
עהרע ווערדע מיהס ניכט ע לייגט . " דער קעניג זאגטע : " לוס
בעזעהלסמאנער איבער טוערטע אזכר פראפילען ערנענע איך
מיהן , מיהס געהארען אלע רעגירונגען לו לאנד אזכר נור זעע ;
אזכר דיוע עהרע ווערדע מיהס ניכט ענטלאגען . " האן טפראך :
" דיין רויף , א קעניג , אזכר איין רויף ערשאלט אין אלען פרא
פילען ; זאגטע דיין אזכר זיין רויף אין דער וועלט ערשאלטען , אזכר
נור דיוע עהרע מיהס ניכט ערלייגט ווערדען . " דער קעניג
טפראך : " דיוער און טפראך לוס בעשטען דעם קעניגס , רעט
טעטע

הרגום שני על מגלת אסתר לב

פועטע דאז קעניגליכע הויפט פֿאם אהרדע ; זא מעגע איין אונד
 זיין רויף אין דער גאלנען וועלט ערשטלונגן , אונד דינע עהרע מיהס
 ניכט ענטלונגן ווערדען . " האן אנטווארטעטע : "עדיקטע
 אונד בריפע ווארדען אין אלע פראפילען דעם קעניגס געטיקט ,
 ארדכי'ס נאליאן מילוראטטען ; וויא זאלו מיהס טון דינע עהרע
 ערלייגט ווערדען ? " דער קעניג ספראך : "דיא בריפע אונד
 עדיקטע , דיא מייך אוינאמרטע , ערקלערע מייך פֿיר נכטיג , אונד
 אלל דינע עהרע ווירד מיהס ניכט ענטלונגן . " אונד דער קעניג
 גאב דעם האן איינען טערענגען פֿערווייס , אונד ספראך :
 " האן ! האן ! טענע ! אונטערלאספע ניכטס פֿאן אללעס , וואס
 דאז פֿארטלונגסט ! "

דיקה המן

דער בעיענליכט האן זאז , דאס זיינע פֿארטלונגע דעם קעניגע
 ניכט געפילען , דאס זיינע ווארטע קיין געהער פֿאנדען , אונד
 ער גינג אין דיא קעניגליכע טאלקאמער . ער גינג הין , גע,
 בייגטען ליבעס , טרויריג , איט פֿערהילטעס הויפטע ; דיא
 מהרען ווארען מיהס לערשאפטערט , דיא אויגען פֿערפֿינס ,
 טערט ; זיין אונד וואר געקרימאט , זיין הערץ בעטייבט , זיין
 איינגעוויידע לערריסען ; דער גורט זיינער לענדען וואר אויפֿ ,
 גע'ענט , זיינע קייע טלונגען בעבענד איינאנדער . ער האלטע
 דאז קעניגליכע געוואנד , דאז אלן דעם קעניגע , אס ערסטען
 טאגע זיינער רעגירונג , בראכטע , אונד דען מיכריגען קעניג ,
 ליכען לירמטה , וויא מיהס בעפֿאהלען ווארדע . ער טיילטע אויז
 דער קעניגליכען טאלקאמער אין דען קעניגליכען אהרסטאל ,
 אונד האלטע דאז פֿעערד , דאז אס איינגאנגע דעם שטאלעס
 שטאנד , אונד אן וועלכעס גאלדנע קעממע הינגען . ער ערגריף
 דעם לויס דעם פֿעערדעס , אונד טרוג דען גאלנען קעניגליכען
 טאוק אויף דער טולטער ; ער איסטע דען גורט אום זיינע לען ,
 דען פֿעסטער בינדען , דאז זיין געוואנד לאז ווארדע , מיהס פֿאסט
 ענטפֿיל . ער גינג , שטעללטע זיך נעבען דען פֿראממען ארדכי
 אונד זאגטע לו מיהס : "אמלע דיק אויף , ארדכי , פֿראממער ,
 זאזן אברהם'ס , יצחק'ס אונד יעקב'ס ! דיין זאק , דינע אטע
 קאס דען לעהן טויונד ככר זילבער לופֿאר , דיא מייך אויז איינעם
 פֿאלנע אין דיא קעניגליכע טאלקאמער לו ליכערן פֿערטפֿראך .

אין

דרגום שני על מגלת אסתר

איין זילבער ווארד נישט אנגעמאכטן, ווייל מ'הער געליבט וויר
 פֿאן אירעם פֿאטער מיט האמאל. יא אפֿע מ'הער לו מ'הס בע,
 טעט, נאמט ער איער געבעט געדיג אויף, מונד רעטטעט
 אייך פֿאן אירעם פֿיינדען. יא טטעהע טון אויף, פֿראמער
 ארדכי, לעגע דיינען זאך, דיינע אטע סב, ליהע אן דאז קע,
 ניגליכע געוואנד, רייטע דאז קעניגליכע פֿעערד! " דער פֿראמער
 ארדכי מנטווארטעטע דעם האן: "האן, בעזעוויכט, נאכקאממען
 דעם הויזעם עאלק! המררע איין וועג, לאס איך דאז ברוד
 דעם ווערמוטהם עססען, דען טראנק דער ביטערקייט טריי,
 קען; דאן לאס איך הינמיוויפֿיהרען, מונד אן דען גאלגען העכ,
 גען. " האן פֿערמאך: "אויף, פֿראמער ארדכי, וסדן דער
 טוגענדהאפטען נאכקאממענשאפט! פֿאן יעהער געטמהען גרא"
 סע וואנדער פֿיר אייך; דען גאלגען, דען איך בערייטעטע
 בערייטעטע איך איר לוס פֿערדערבען. יא טטעהע אויף, ארדכי,
 ליהע אן דאז קעניגליכע געוואנד, רייטע דאז קעניגליכע פֿעערד,
 דאס דער בעפֿעהל דעם קעניגס נישט מוכעפֿאלגט בלייבע! "
 ארדכי פֿרוידערטע דעם האן: "ווער טאן דריי טאגע מונד
 דריי נעכטע פֿאסטעט, וויס זאלן דער דאז קעניגליכע פֿעערד
 רייטען? " האן הערטע דים, גיג מין דיא קעניגליכען פֿאר,
 ראטהסקאמערן, מונד האלטע אללערליי טפעלערען. מונד
 וואהרליכענדע מהלע; זאלטע ארדכי, באדעטע מיהן, לאג מ'הס
 דאז קעניגליכע געוואנד אן, מנד לירטע מיהן טען איט דעם
 גאלגען קעניגליכען לירטהע. האן ברעכטע ארדכי טפֿיינען,
 דיא מ'הס דיא קעניגין אסתר זאנדטע. עהע ער דאז קעניג
 ליכע פֿעערד בעטטיג, ווארדען מ'הס מווי דעם פֿאלאסטע
 זיבען מונד לואמליג טויענד ערלעגע יינגלינגע געזאנדט, פֿאן דע
 נען יעדער איינען גאלדענען בעכער מין דער רעכטען מונד איינען
 מין דער לינקען האנד הילט; דיע לאגען פֿרייענד פֿאר ארדכי,
 דעם פֿראמערן, הער, מונד ריפֿען מווי: "דים געטיהט דעם
 אהנע, דעם דער קעניג מויסערמארדענטליכע עהרע ערלייגען
 ווילן! " דיא מ'הסעליטען זאהען דים, לאגען לור רעכטען דעם
 ארדכי מונד לור לינקען הין, טאמאטען איין, מונד ריפֿען: "דים
 געטיהט דעם אהנע, דען דער קעניג, דער טעפֿער דעם
 האמאלס מונד דער ערדע, עהרען ווילן! " אסתר טויעטע
 מווי דעם פֿאלאסטע, מונד זאה ארדכי, דען זאה מ'הרעם

מה"אם

תרגום שני על מגלת אסתר

לג

אחייאם, דער, געקליידעט איט דעם קעניגליכען געוואנדע, דיא קעניגליכע קראנע אויף זיינעם הויפטעטרוג, אונד אויף דעם פפערדען דעם קעניגס ריטט. דא פרייז זיך דען גאטט דעם האמאלט, אונד דאנקטע איהם פיר דויע רעטונג. ארדכי האטטע זיינען לייב אין איינען זאק געהילט, אסע אויף זיין הויפט געטטרייעט, אונד דען עוויגען אנגעפליעהט, דער דיא בעדרענגטען ערהערט. כן וואה אסתר ארדכי דען זאחן איהרעם אחייאם, אונד זיך טפראך לו איהם: „דיר ווארדע בעטטעטיגט, וואס אין דער הייליגען טריפט געטריבען איינט: „ער טרהעבט דען אראפ אוי דעם טטויבע, דען ערנידריגטען אוי דעם קא, טהע, זעלנעט זיך נעבען פירטטען, גיבט איהנען דען טהראן דער הערליכקייט לונג ערבע. „אונד אויך ארדכי זאג דאס דאנקליד: „דא גאטט, פער-וואנדעלטעטט איינע קלאגע אין פריידע; נאהאטט דען זאק איר וועג, קליידעטעטט איך אין קעניגליכעם געוואנד. דין לאב איך, גאטט, עוויגער, איין רעטער! דא ליטעטט איינע פיינדע נכט איבער איך טרימא, פירען.“

ישיב מדרכי

ארדכי קעהרטע לוריק אין דאס קעניגליכע טאמט אין גראטער הערליכקייט, האן אבער איילטע בעטטירלט, טרויריג אונד פעהרליטען הויפטעם אך הויזע. דעם האן ווארען דאמאלס פיר אייטער לוגעגעבען ווארדען: איין בארביער, דער דעם ארדכי דען בארט טאר, איין באדעמייטער, דער איהן באדעטע, איין לייטאייטער, דער דאס פפערד פיהרטע, אונד איין הערליך, דער פאר ארדכי הער אויזריך: „דיס געט הט דעם אמנע, דען דער קעניג עהרען וויל!“

ויספר המן לזרש

האן ער נעהלטע זיינער פרוי ורט אונד אלל זיינען פריינדען, וואס איהם ווידערפער. דיא ערפאהרנען אנטער איהנען אונד זיינע פרוי ורט טפראכען לו איהם: „הערטעטט דאס ניכט פאן יעהער פאן דען דרייא מעננען יידיטער נאליאן, נאמענס חנניה, איטאל אונד עזריה, דיא איינעם אין דער פראפייגן בבל לעבען? זיך בעפאלגטען ניכט דען בעפעהל דעם קעניגס נכודנלר, אונד

תרגום שני על מגלת אסתר

ער לים ויא חין דען געהיילטען ברענגטען ווערען . ויא גינגען
חבער אונבעטעדקט חיו דעם פלאהאענדען פייער . דיא פלאהאע
גינג חיו דעם אפען , אונד פערלעהרטע חירע פערליידער ;
אונד חכיה , איטאל אונד עזריה ווארדען געלעסטעט חיו דעם
געהיילטען ברענגטען . טטאמאט ון ארדכי פלאן דען זעהנען
דינער מענער אב , גלייכעט ער , חין זיינעם לעבענסוואנדעל ,
חיינעם פלאן מיהנען : ויא קאמאטט דואמיהס ניכט בייא , פעלסט
איאמער טיפער , ויא דוא טאן בעגאנעסט , פאר מיהס לו
פאלען , אונד קאמאעסט ניאמער עאפאר . "

עודם מדברים עמו

וועהרענד ויא ויא איט מיהס רעדעטען , קאמען דיא קעניגליכען
בעדינטען אן , אונד מילטען , דען האן לו דעם גאסטאמהלע א
ברינגען , וועלכעס אסתר לובערייטען אס .

ויבא המלך והמן

דער קעניג אונד האן גינגען , איט אסתר לו טפיוען .

ויאמר המלך לאסתר

אס לזוייטען טאגע זאגטע דער קעניג ווידערוס בייס וויינע לו אסתר :
"וואס דינע ביטטע אויך ויא , קעניגין אסתר , ויא ווערדע דיר
געוועהרט ! וואס דיין וואנט ויא , אונד בעטרעפע עו דאס
האלבע רייך , ער ווערדע ערפילט . "

ותען אסתר המלכה

דיא קעניגין אסתר ערוידערטע : "ווען איך גונסט אונד גאנצע
פאר דיר , א קעניג , פידע , אונד עו דעם קעניגע געפעלט :
זא ווערדע " איר אויף איינע ביטטע איין לעבען , אויף איינען
וואנט איין פאלק געטענקט . "

כי נמכרנו

"אאן האט אונז פרייז געגעבען , איך אינד איין פאלק , לוס חוי ,
רסטען , נידעראעלען אונד פערטילגען . ווערען וויר נור
לור טקאפעריי פערקויפט , איך טויגע ; וואהרליך ! דער פיד
דעם קעניגס אכטעט דען טאדען זיינעם קעניגס ניכט . "

ויאמר המלך אחשוורוש

דער קעניג אחשוורוש זאגטע דעם דאלאעטער , אונד דער דאל
אעטער

הרגום שני על מגילת אסתר

לד

אנטטער זאגט דער קעניגין אסתר : „ווער איזט דא? ? וועט,
סען זאהן איזט דער זאן, דער זא פערזענען זיין דירפטע, דינעם
לו טהון ?”

ותאמר אסתר איש צד

אסתר אנטווארטעט : „אין גרויזאכער פיינד, דינער בלוע,
זיכט האן ! המין (הא זאן : דינער איזט עי), הייטט ער, ווייל
ער עי איזט, דער האנד אן דיא נאליאן דער יהודים, וועלכע
„זעהנע דעם מאטעלטיגען “ הייטען, (זענען), זיא הינריכטען
ווייל. “ האן ערטרחק פאר דעם קעניג, מונד דער קעניגין.

והמלך קם בחמתו

דער קעניג טטאנד לארטיג פאם זאהלע אויף, אונד גינג אין דען
טלאמגארטען. און היב פאר דעם קעניגע טענע ביאע זאס,
דאס זיין לארן נאכלאססע; אונד דער לארן דעם קעניגס זיס ניכט
נאך. האן בליב אינדעם, ביא דער קעניגין אסתר פיר זיין זע,
בען לו ביטטען; דען ער זאה וואהל, דאס זיין אונגליק פאם
קעניגע בעטלאססען וואר.

והמלך שב

דער קעניג קאם אויז דעם טלאמגארטען ודער אין דען טפיוע,
זאהל לוריק, אונד ערבליקטע האן אויף דעם זאפא נידערגעטירלט
אויף וועלכעס אסתר זאס. דא זאגטע דער קעניג לו האן :
„וויילסט דא זאגאר דער קעניגין, אין זיינעם זייגען געהאכע,
געוואלט אנטהון ? “ דיס ווארט גינג אויז דעם אונדע דעם קע,
גיגס, אונד האן'ס אנגעזיכט ווארד פערהיללט.

ויאמר הרבונה

אונד חרבונה, איינער דער האפבעדינטען, טפראך פאר דעם
קעניגע. דעם חרבונה ווירד זאנסט לוס בעזען ער זעהנט,
היר אבער ווירד זיינער לוס גוטען ערוועהנט. אויך ער וואר
איזט האן איס ראטהע, פיר ארדכי דען גאנצען לו בערייטען; דא
ער אבער זאה, דאס איבער האן אונד זיין הויז אונגליק גע,
טלאססען וואר, גינג ער פיר זיך הין, אונד זאגטע לוס קעניגע :
„אויך דיק, א קעניג, ווייל האן אואבריינגען, אונד דיין רייך
נעהמען. “ גאליבסט דא איז ניכט, זא ווענדטע הין, אונד לאסט
דען גאנצען זעהען, דען האן דעם ארדכי בערייטען זיס, דער
לוס

תרגום שני על מגילת אסתר

לֹא כַעֲשָׂתָהּ דַּעַם קַעֲנִיגָם סְפָרָאךְ • דַּעַר גִּלְגֻּלְגֵּן טַטְעֵהִט אַן
 הַאָן'ס הוּי, אֹנֶד אִיט פֿאַנפֿליג עֶלְגֵּן הַאָךְ • " אֹנֶד דַּעַר קַעֲנִיג
 סְפָרָאךְ לֹא אַרְדֵּי : " אַמֶּס דַּעַן הַאָן יַעֲלֹבֶט אַן דַּעַן גִּלְגֻּלְגֵּן הַעִיג •
 עַן ! " יֹא וואָרד דַּעַם אַרְדֵּי כַעֲשָׂטְטִיגָט, וואָס אַן דַּעַר
 הַיִּלְגֵּן טַרִיפֶט גַעֲטַרִיבֵּן אִיט : " גַעֲפֶעֱלֶט דַּעַם עֹוִיגֵּן דַּעַר
 וואָרדֶעל דַּעַם אַעֲטֵעַן, יֹא אֹנֶטֶרֶטִילֶגֶן אִיהֵן יַעֲלֹבֶט יִינֶע
 פֿיִינֶד " דַּעַר קַעֲנִיג יֹאגֶט לֹא אַרְדֵּי, דַּעַם יִהוּדִי, דַּעַר דַּעַן
 קַעֲנִיג פֿאַס טאַדֶע רַעֲטֵטֶעט : " אַמֶּע דִּיך אֹוִיג, גַעֲהֶע הֵן,
 לִיכ דַּעַן הַאָן, דַּעַן גַרֹוִיחֶאעֵן פֿיִינֶד דַּעַר יִהוּדִים, הַעִיגֶט אִיהֵן
 אַן דַּעַן גִּלְגֻּלְגֵּן, דַּעַן עַר יִיך יַעֲלֹבֶט כַעֲרִיטֶעט ! רִיכֶטֶע אִיהֵן
 אִיט טַרֶאפֿאַגֶרִיכֶטֶען, טַהוּע אִיט אִיהֵם, וואָס דִיר גֹוֶט
 דִינֶקט ! " דַא גִיג אַרְדֵּי וואָס פֿאַס קַעֲנִיג, לִיט דַעַן הַאָן אַס
 טַהאַרֶע דַעַם פֿאַלֶאֶסֶטֶט פֿאַר הַאָפֶּט, אֹנֶד סְפָרָאךְ לֹא אִיהֵם :
 " קַאמֶע אִיט אִיר, הַאָן, אִיין פֿיִינֶד, גַרֹוִיחֶאעֵר פַֿעֲרַפֿאַגֶר
 דַּעַר יִהוּדִים ! אִיר הַעִיגֶען דִיך אַן דַּעַן גִּלְגֻּלְגֵּן, דַּעַן דֹא דִיר
 יַעֲלֹבֶט כַעֲרִיטֶעטֶעט • " דַּעַר כַעֲוִיכֶט הַאָן עַרֹוִידֶערֶטֶע
 דַּעַם פַֿרֶאמֶען אַרְדֵּי : " עַהֶע אַחַן אִיך לֹא גִלְגֻּלְגֵּן הַיִּמֹוִיפֿ •
 פֿיִינֶד, בִיטֶט אַךְ דִיך, פַֿרֶאמֶען אַרְדֵּי, אַמֶּס אִיך לִיכֶט
 הַעִיגֶען, ווִיֹא גַעֲאִינֶע פַֿעֲרַבֶדֶעכֶער ! דִיֹא הַעִלֶדֶען דַּעַר וואָס
 אַכֶטֶעט אִיך לִיכֶט, דַא פֿאַרֶטֶטֶהֶער דַּעַר פַֿרֶאפֿיִלֶגֶן וואָרֶען
 אִיר אֹנֶטֶרֶטֶהֶאן ; קַעֲנִיג כַעֲטִירֶאטֶע אִיך אִיט דַעַן וואָרֶטֶען
 אִינֶעט אֹנֶדֶעט, אִיט דַעַן רַעֲדֵען אִינֶער לִיפֶפֶען עַרֶטֶרֶקֶטֶע אִיך
 פַֿרֶאפֿ לֶגֶן • אִיך הַאָן הִיט, " קַרִיִטֶהוִיפֿטֶאחַן דַּעַם קַעֲנִיג, " •
 אִיין כֹאמֶע וואָר : " פֿריִינֶד דַּעַם קַעֲנִיג • " נֹון לִיטֶרֶע אִיך
 פֿאַר דִיר ! דֹא אַכֶטֶעט אַר טַהוּן, וואָס אִיך דִיר לֹא טַהוּן
 דֹאֶטֶע אַ טַאנֶע אִינֶער עַהֶרֶע טַעֲדֶע אִיך לִיכֶט, רִיכֶטֶע
 אִיך לִיכֶט הֵן, ווִיֹא אַגֶג, אִיין פֿאַטֶער, הִיט עַרִיכֶטֶעט וואָרד !
 אַךְ, אַרְדֵּי ! טַהוּע נֶאך דִינֶער גִיטֶע, טַעֲדֶטֶע אִיך לִיכֶט, ווִיֹא
 אִיין אַרְדֶּער הִינֶגֶרִיכֶטֶעט וואָרד ! עַס גִיפֶט יֹא אֹנֶטֶער אִיך
 קִינֶע אַטִירֶער • גַעֲדֶעקֶט אִיר לִיכֶט דַעַם הַאָס דַעַם אַגֶג, דַעַן
 גֶרַאָל דַעַם עֶלֶק ! ווִיֹא אִיר לִיכֶט גֶרַאָס אִיך הַעֲלֶען, ווִיֹא אִיין
 פֿיִינֶד, טַרֶאָגֶע אִיר דַעַן גֶרַאָל לִיכֶט נֶאך, ווִיֹא אִיין פֿאַטֶער עַס
 הַאָס אֹנֶד רֶאָלֶע אִיך הַעֲלֶען נֶאכֶטֶרוֹג ! דַר גַעֲטֶאֶהֶען גֶרַאָטֶע
 וואָרדֶער, ווִיֹא דִינֶען פַֿעֲטֶערן גַעֲטֶאֶהֶען, דַא יֹא דוּך דֹא אַעֲר
 אַגֶגֶן • פַֿעֲרֶדֶקֶעֶלֶט יִינֶד אִינֶע אִיגֶען, קַעֲנֶען דִיך לִיכֶט
 אַנֶטֶוִיעַן

הרגום שני על מגלת אסתר

דוא ספראכטט ! איך בעראטהאלאגטע נור איט דיר, אב ער אן
דיינען וויפפעל געהענגט ווערדע; אבער דוא ביסט איין גלייכעס
פאאר איט דער געהיינט לויט, דער פילגעליכטען "דער אחרון"
בייס יאגטע: "איך קאן ניכט דולדען, דאס ער אן איינען וויפפעל
געהענגט ווערדע, ווייל אלע נאלימנען קאממען, פאן איינער
פרוכט לו נעהמען, א פד דיק, גאטט, לו לאבען." דיא אירטע
עפפעטע מיהרען אינד, אונד ספראך: "איך דולדע ניכט, דאס
ער אן איינע ספילע געהענגט ווערדע, ווייל און איבער איך, פריי"
דע ! וואנע ! "רופט, אונד ווייל איך פערבונדען איט דעם אחרון
בין." דיא איינע ריף לויט: "איך דולדע ניכט, דאס ער אן איינען
וויפפעל געהענגט ווערדע, ווייל דבורה, דיא מאמע רבקה'ס
אונטער איר בעגריבען איט." דיא לויטע ריף: "איך דולדע ניכט
דאס ער אן איינען וויפפעל געהענגט ווערדע, ווייל אכטלונג
דער וואהן דוד'ס, אן איינעס וויפפעל האנגען בליב." דער
גרמאטאפפעלבוים יאגטע: "איך דולדע ניכט, דאס ער אן
איינען וויפפעל געהענגט ווערדע, ווייל דיא פראממען איט איר
פערקלינען ווערדען." "הערעט איך ! " ריף דיא לערער, הענג
עט דען בעיעוויכט האן מונד זיינע לעהן זעהנע אן איך, אן דען
גאלגען, דען ער זיך זעלבסט בערייטעטע !

ויתלו את המן

און הענגטע דען האן אן דען גאלגען, דען ער פיר ארדכי בע,
רייטעטע, אונד עו וואר געשטיללט דער לשרן דעם קעניגס, דער
אין דען העהען טהראנט. וואווארדע דעם ארדכי בעסטעטיגט,
וואס אין דער הייליגען טריפט געטריבען לויט: "דער פראממע
ווינד און דער כאטה גערעטטעט, אונד דער בעיעוויכט קעממע
אן זיינע טטעלע." "

ביום ההוא נהן

אן דיינעם טאגטע טענקטע דער קעניג אחרון דער קעניגין אסתר
דאס הויז האן'ס, דעם פערפאלגערט דער יהודים; אונד ארדכי
ערטין פיר דעם קעניגט, דען אסתר זאגטע מיהס, וואס ער
מיהר אנגעהערע.

ויסר המלך את טבעתו

דער קעניג לאג אויך זיינען זיגעלרינג אב, דען ער דעם האן אב,
נעהמען לויט, אונד גאב מיהן ארדכי; אונד אסתר זעלטע ארדכי
איבער דאס הויז האן'ס.

ותוסף

תרגום שני על מגלת אסתר

ל

ותוסף אסתר

אסתר פוהר פארט, פאר דעם קעניגע לוי רעדען, ווארף זיך
מיהם לוי פייטע, וויינטע אונד פלעהטע פאר מיהם, דאס ער דיא
באטהייט האן'ס, וואהנעט דעם האדל'ס, דעם אגג, אונד דען
אנסלאג, דען ער גען דיא יהודים פאסטע, פערנילעטע.

ויושט המלך לאסתר

דער קעניג רייכטע אסתר דען גאלדענען לעפטער היין, אונד זיח
ריכטעטע זיך אויף, אונד טטאנד פאר דעם קעניגע.

ותאמר אם

זיח טפראך: "ווען ער דעם קעניגע בעליבט, אונד זיך גאסט
אונד גאדע פאר מיהם פאנד, ווען דער פארטלאג מיהם רעכט
טייט, אונד זיך מייניגען ווערטה און וויינען מייגען האבע: זיח
טרייבע און, דאס יענע בריפע, נאך דעם גוט יקען דעם אגג
האן, דעם וואהנעט דעם האדל'ס, געטרייבן, מאלע יהודים
זיך דען קעניגליכען (אנדען) אואלזבריינגען, לוריק געמאמען ווערדען."

כי איככה

"דען זיח קענטע זיך דאז אונקגליק זיט אנועהען, דאז מיינעם
פאלקע ווידערפעהרט, וויח דען אונטערקאנג מיינער פאמיליע
זעהען, אונד ער ערטראגען."

וואמר המלך אחשוורוש לאסתר

דא זאגטע דער קעניג אחשוורוש לור קעניגן אסתר אונד לוי ארדכי,
דעם יהודי: "דאז, קעניגן, פעהלטעסט פאס אונגעגין. זיך
פראגטע זיך: "לוי וועלכער נאליאן געהערעסט דאז? זיך ווילן מיי
דיינער נאליאן פירטען, קעניגע מיינעלען; וועלכער פאמיליע
געהערעסט דאז און? זיך ווילן דיא דיינען לויטאטטהאלטערן אונד
פעהלדעררען אמלען. דאז אבער זאגטעסט זיך: "זיך קעניגע
מיינע פאמיליע ניכט; איין פאטער אונד מיינע אונטער טטארבען,
אונד ליטען זיך, מלי קליינעס אעדלען, דא." אונד טון גאב זיך
טאן דאז הויז האן'ס אן אסתר, נאכדעם און מיהם אן דען גאלגען
הענגטע, ווילן ער זיך אן דען יהודים פערגריף."

ואתם כתבו

"מיהר אבער טרייבט זיך נאמען דעם קעניגס, וואס מייך פיר דיא
יהודים גוט דינקט, אונד בעזיגעלט ער זיט דעם קעניגליכען
זיגען

הרגום שני על מגילת אסתר

ויגעל ; דען יענעם טרייבען, דאז איינמאלה! איס נאמען דעם קעניגס
געטריבען, אונד איט דעם קעניגליכען ויגעל בעלעגט מיט, מיט
ניכט לוריק לו נעהמען . "

ויקראו סופרי המלך

אונד דיא געהייאטרייבער דעם קעניגס וואורדען בערופען און
דיאזעלבע לייט, אסן דרייט אונד לואאליגסטען טאגע דעם דריטטען
אמאנטעס, דעם אמאנטעס סיון, אונד עז וואורדע אולעט נידער
געטריבען, וואס ארדלי אויפטרוגן אן דיא יהודים, אן דיא
גרסטען דעם קעניגס, אן דיא פירסטען אינד פארטטעהער דער
פראפילען, פאן אינדיע ביי כוס, אן הונדערט אונד זיבען אונד
לואאליג פראפילען, פיר יעדעס לאנד נאך וייער טריפטאדט,
פיר יעדעס פאלק נאך וייער טפראכע, אונד אויך אן דיא יהודים
נאך איהרער טריפט, אונד אונדארט .

ויכתב בשם המלך

איט דעם נאמען דעם קעניגס אחסורוס אונטער טריבען, אונד
איט דעם קעניגליכען ויגעל בעליגעלט, וואורדען דיע בריפע אבא
געטיקט דורך רייטענדע באטען אויף טעלפלייגען רמסטען .
דראמאדארען אונד אוילטהירען .

אשר נתן המלך

דער קעניג גאב נעמליך דען יהודים אן יעדער טטאדט פרייט,
לור ערהאלטונג איהרעם לעבענס לואאמען לו טרעטען, אונד דיא
לואאמענגעראטטעטען יעדעס פאלקעס אונד לאנדעס, דיא זיא
ליינדעליג בעהמערפאן, יאמאט ווייבערן אונד קינדערן וואלובריגען,
לו פערטיילגען אונד אוילוראטטען, אונד איהרע גיטער לו פלינדערן .

ביום אחד

דיס וואורדע, אן אלען לאנדען דעם קעניגס אחסורוס, אויף
איינען טאג פעסטגעזעלט, נעמליך אויף דען דריילעהנטען טאג
דעם לועלפטען אמאנטעס, דעם אמאנטעס אדר .

פתשגן הכתב

איינע אבטריפט דיועס טרייבענס וואורדע בעקאנט געאכט .
דער קעניג אחסורוס טיקטע בריפע אן דיא בעוואהנער דער זעם,
אונד לאנדסטעדטע, אן דיא פארטטעהער דער פראפילען אונד
אן דיא אבערן דער העערע אן אלען לענדערן, וויא פאלגט :
"איינער

תרגום שני על מגילת אסתר

לז

חיימר גליק אעהרע זיך ! אין דיעסן טרייבען פערקינדען וויר זיך
 חזירט גרעסע . וויר בעהעררעטען , מיט קעניגליכער אהכט ,
 פילע פולקער , דיא בעוואהנער דער זעע אונד דעם לאנדעס . וויר
 רעגירען אבער ניכט מיט טטאלן ; וויר וואנדעלן מיטאמער אין
 זאפטאווה , אין העראבלאססונג , אין פרידוועיגקייט , זיך דען
 פאלקאמאנעסטען פרידען לו בערייטען . אלע בעוואהנער איינעם
 רייכעס קענען , כאך חייגעס ווילען , געטעפטע טרייבען לור זעע אונד
 לו לאנד , אונד דען פערקעהר אנטער פערטידען פולקערן אונד
 טפראכען אונטערהאלטען . אייניג מיט אונדע רעגירונג פאן
 איינעם ענדע דער ערדע לוס אנדערן . וויר טרייבען זיך זין
 אונדע טרייט אונד אונדע וואהרהייטסליכע לו פערקינדען , דיא
 פאן אלען פולקערן געליכט , פערעהרט פאן אלען קעניגען
 אונד פאן אלען פירסטען דער ערדע געפרייען ווערדען . עס
 פאנדען זיך אבער מענער , דיא , דעס טהראנע נאה אונד מיט
 אהכט פערזעהען , אויף פאלטע אונד טיקקישע מרט דיא רעגירונג
 רונג אירע אייטעטען , אונד ברייכע טרייבען , דיא דעס הימאמען
 זיספאלען , דען מענטען אונדויל ברינגען , אונד דער רעגירונג
 געפעהרליך זינד . דיא בעוועזליכע פערלאנגטען פאן דעס קע
 ניגע , פראמאע מענטען אונדויל ברינגען , אונד פיל שולדאמעס
 נאט לו פערקייטען . דיא פאן מיהנען פערמאדטהייטען זינד דעס
 נאדעס ניכט שולדיג , טהאטען ניכטס בעזעס , זינד פראמאע
 אייטע . אסתר מיט איט אלער איינעסטעט פעהעררליכט , אונד
 ארדכי מיט אלער ווייהייט בעגאבט ; וויר ענטדעקטען אן מיהנען
 אונד אן מיהרער נאמיאן ניכט דען אינדעסטען פעהלער . וויר
 גלייכטען , אאן פערלאנגטע דיא אונדוילטונג אירגענד איינער אונד
 דערן נאליאן פאן אונד ; וויר וואוסטען אבער ניכט , דאס אאן דיא
 פערטיליגונג דער יהודים פאן אונד פערלאנגטע , דיא " זעהנע דעס
 הערן דעס וועלטאלס , דעס טעפפערס דעס הימאמען אונד
 דער ערדע גמאכט ווערדען , אונד דיא דער עוויגע , וויא מיהרע
 פטטער , דורך גרעטרע אונד אעכטיגערע רייכע , אלז דמו אונד ,
 רגע , פיהרטע . זא קאס האן , זאהן דעס האדלח , דער
 אונד מינדען אונד פאס הויזע דעס עאלק אכטאמאט , לו אונד ,
 אונד זאה זיך פאן אונד מיט פילען וואהלטהאטען אונד גראסער
 העררליכקייט איבערהייפט . וויר ערהאבען מיהן , ערטהייטען
 מיהן ווירדען , נאנטען מיהן : פריינד דעס קעניגס ; ער זאס

תרגום שני על מגלת אסתר

דעם קעניגע לור רעכטען. ער קאנטע אבער דיא העררליכקייט
ניכט ערטראגען, דיא רעגירונג ניכט פֿיהרען; ער טראכטעטע,
דעם קעניג אומלויברענגען, דאז רייך לו רויבען. דארום ליסען וויר דעם
האן, זעהן דעם האדל'א, הענגן, מונד פֿערהענגטען איבער ווין
הויפט, וואס ער פֿערדינטע. נא וועלסטע דער טעפֿער דעם הא,
אעלס מונד דער ערדע ווינען בענען מנטלאג מויץ ווין מייגעס הויפט
לוריק. "

הרצים רוכבי הרכש

דיא פֿאר נעהאמסטען רייטענדען מילבאטען מויץ טענעלייגען ראס,
טען גינגען מייסערסט טענעלייט דיא קעניגליכען בעפֿעהלען מוב,
מונד דאז עדיקט ווארדע מין דער רעידענץ טוטן מויגעגעבען.

ומדרכי יצא

מויך קאסן ארדלי פֿאסן קעניגע הערמוי מין מיינעס קעניגליכען
געוואנדע, היאמאלבליא מונד ווייס, איט מיינער ברייטען גאלדען
האלוקעסטע מנד מיינעס אאנטעל פֿאן ביסוס מונד פֿילעס פֿור,
פֿור; מונד דיא טטארט טוטן פֿראהלאקטע מונד ייכלטע.

ליהודים היתה

בייא דעם יהודים וואר ערלייכענא מונד פֿריידענלעכסט מונד יאמקע
מונד העררליכקייט.

ובכל מדינה ומדינה

מין יעדעס לאנדע, מין יעדער סטאדט, וואהין דער קעניגליכע
וויילע מונד דעסטען בעפֿעהל אאנטען, וואר פֿריידע מונד
וואנטע בייא דעם יהודים מונד וואהלאעבען מונד פֿעסטטאג; יא,
פֿילע פֿאן דעם פֿעקערן דעם לאנדעס הילטען זיך לודען יהודים, דעם
עו איבערפֿין זיא דיא פֿורכט פֿאר דעמאלטען.

ובשנים עשר חודש

אס דריילעהנטען טאג דעם לונדלעכטען אאמאטעס, דעם אאמאטעס
אדר, דא דער וויילע דעם קעניגס מונד ווין בעפֿעהל לור מויז,
איבונג געלאנגען זאלטען דא דיא פֿיינדע דער יהודים האפֿטען, נאך
וויילקיהר איבער זיא לו טאלטען, מונד עו דמהין מואגעקעהרט וואר
דעם דאס דיע איט מיהרען פֿיינדען וויילקיהרליך טאלטען קאנטען,
נקאלו

הרגום שני על מגלת אסתר

לה

נקלהו היהודים

אן דיועם טאג פֿערזאמלען זיך דיא יהודים אין איהרען שטעד, טען, אין אלען לאנדען דעם קעניגס אחשורוש, האנד לו לעגן אן אלע, דיא מיהר אונגליק וואללען, אונד זיא מואלזבריינגען; אונד זיאמאנד בעשטצנד פֿאר איהנען, דען איהרע פֿורכט איבערפֿילן אלע פֿעלקער.

וכל שרי המדינות

אויך אלע פֿרסטען דער לענדער, דיא שטאט האלבער, דיא גרא, טען אונד אלע, דיא דען קעניגליכען געשעפטען פֿארשטאנדען, ערהאבען דיא יהודים, ווייל זיא דיא פֿורכט פֿאר ארדכי איבערפֿילן.

כי גדול מרדכי

דען ארדכי וואר זעהר אנגענועהען אימ הויזע דעם קעניגס; זיין לוי פֿערברייטעט זיך דורך אלע לאנדע, דאס דיוער אמן זיא, אער גרעסער ווארדע.

ויכו היהודים

דיא יהודים טאגן אלע איהרע פֿיינדע, אעללעטען זיא איט דעם שווערסטע נידער, ראטטעטען זיא אונד פֿערפֿוהרען זיא איהרען ווידערזאכערן גאנץ נאך איהרער ווילקיהר.

ובשושן הבירה

אין דער רעזידענץ טוטן בראכטען דיא יהודים אונד אונד אעללען טען נידער פֿינף הונדערט אמן.

יואת עשרת

אויך דיא לעהן זעהנע האנ'ס, זאהנעם דעם האדלע, דעם פֿער, פֿאלגערס דער יהודים, בראכטען זיא אונד; אן דיא בייטע לעגטען זיא ניכט האנד.

ביום ההוא בא

אן דיועם טאג קאם דיא אנלאהן דער אין דער רעזידענץ טוטן ערשלאגען פֿאר דען קעניג. — —

ויאמר המלך להעשות

דער קעניג זאגט, דאס דיא געטעהען זאל, אונד דאס עדיקט ווארדע.

תרגום שני על מגלת אסתר

וואורדע אין טוטן אויגעגעבען • האן ווארד אין דריי עללען גע-
הענגט, פרטנדלע אייגענעלע ווייט פאן איהם? פרטנדלע ווארד-
דע אין דריי עללען געהענגט, דלפון איינע עללע ווייט פאן איהם;
דלפון וואורדע אין דריי עללען געהענגט, מספילע איינע עללע ווייט
פאן איהם; מספילע ווארדע אין דריי עללען געהענגט פירלע
איינע עללע ווייט פאן איהם; פירלע ווארדע אין דריי עללען גע-
הענגט, אדלע איינע עללע ווייט פאן איהם; אדלע ווארדע אין דריי
עללען געהענגט, ארידלע איינע עללע ווייט פאן איהם; ארידלע
וואורדע אין דריי עללען געהענגט, פראסטלע איינע עללע ווייט
פאן איהם; פראסטלע ווארדע אין דריי עללען געהענגט, אריי-
איינע עללע ווייט פאן איהם; אריי ווארדע אין דריי עללען גע-
הענגט, אריי איינע עללע ווייט פאן איהם; אריי ווארדע אין
דריי עללען געהענגט, וועלע איינע עללע ווייט פאן איהם; וועלע
וואורדע אין דריי עללען געהענגט, אונד ווארדע דער לעהנטע;
זא וואורדען דיא לעהן זעהנע דעס האן אן דען גאלגען געהענגט.
דער גאלגען שטאק דריי עללען טיף אין דער ערדע, זיין געשטעל-
רייכטע דריי עללען ווייט פאן דער ערדע וועג, אונד ער וואר-
פאן דיא אן נאך פיר אונד פירליג עללען אונד; האן אונד זיינע
זעהנע וואורדען, לעגט דעס גאלגענס, ביז אן דעסטען טפיל,
לע געהענגט, אונד דער גאלגע רויט לונגאמען אעלטע פלינג-
עללען, אין דער לענטע, אזוי • אריי גינג היין, אונד זאג האן
אונד זיינע זעהנע אן דעס גאלגען האנגען • ער שפראך, לו האן:
„דוא דאלטעסט, בעסטע לו טהון דעס פאקע ווערן, אונד דער דא-
עפאנטליכע אונד דא פערברענגע ווייס וועלעט דיינען בעסען
מאסאך אויף דיין אייגענעם הויפט לוריק • דוא וואלטעסט אונד ווא-
ברייגען, אונד ענטרייסען דעס טולע אונדערס פאטערס אים
האמען; אונד וויך ערלינגטען דיר אונד דיינען קנדערן איינע
וואהלטהאט, הענגטען דיר אונד דיינע זעהנע אונטער דיר היין •“

ויקהלו היהודים

דיא יהודים אין דער רענדעלן טיטן פערמאמטען זיך אויך אס
פירלעהנטען טאגע דעס וואלפעס אדר, אונד טעדטעטען דא,
זעלבסט נאך דריי הונדערט יאר; אבער אן דיא בייטע לעגטען
זא נילט האנד •

זענאר היהודים

דיא איבריגען יהודים אין דען לענדערן דעס קעניגס פערמא-
מעטען

הרננים שני על מגלת אסתר

לש

אעלעטען זיך, טראנדען אויף לור ערהאלטונג איהרעס לעבענס
ערהאלטען זיך איבער איהרע פיינדע, אונד ערשלאגן פאן איה
רען פיינדען פֿינף חונד יב"ג טויזנד און, אהעס חונד און דיא
בייטע לזעגן. דינע אענכער, דיא פאן דען יהודים זין טוטן
ערשלאגן ווארדען, ווארען דיא פיינדע ישראָלס, דיא לזען
איראמאָליטען זאגטען: „אין וועג טאָגן ברינגען חיר מיך אונס,
אונד טיילען אירע קינדער לור ערדע הין.“

ביום שלשה עשר

דיס געטאָה אס דריילעהנטען טאָג דעם אמאָלטעם אדר, אונד
זי פֿייערטען דען פֿירלעהנטען טאָג דעסעלבען, אונד אמאָלטען
איהן לזאיינעס טאָג דעם וואהללעבענס אונד דער פֿריידע.

והיהודים אשר בשושן

דיא יהודים אין טוטן אבער, דיא זיך אס דריילעהנטען אונד
פֿירלעהנטען טאָג דיעם אמאָלטעם פֿערזאמלען האטטען,
רוהטען אס פֿונפלעהנטען טאָג דעסעלבען לזי, אונד אמאָלטען
איהן לזאיינעס טאָג דעם וואהללעבענס אונד דער פֿריידע.

על בן היהודים הפרזים

דאָהער פֿייערן דיא לאנד, הודים, דיא אין אפֿפֿען לאנדטעדטען
וואהנען, דען לעהנטען טאָג דעם אמאָלטעם אדר, און איינען
פֿעסטטאָג דער פֿריידע אונד דעם וואהללעבענס, אונד אן דיעס
טאָג טיקקען זיך אויך פֿריידע וועלכעסלעכע געטענקע לז.

ליכתוב מרדכי

ארדכי טריב אלע דינע אונטערדע נידער, אונד טיקטע בריפֿע
אן אלע יהודים אין דען וואהללעכען לאנדען דעם קעניגס
אחסורס, נאָהע אונד פֿערן,

לקיים עליהם

געטעלעך אויף זיך לזעהאטען, דען פֿירלעהנטען אונד דען פֿונפלעהנטען
טען טאָג דעם אמאָלטעם אדר לזאיינען יאהר פֿיר יאהר,

בימים אשר נחו

אלז דיא טאָג, אן וועלכען דיא יהודים רוהע ערהילטען פאן
איהרען פֿיינדען, אונד אלז דען אמאָלט, אין וועלכעם זיך איהנע
קוואַטער

הרגום שני על מגלת אסתר

קאמער אין פריידע, ברויער אין פעסטליכקייט פערואלדעזטע,
אונד זיא היכוברינגען אלז טאגט דעם וואהלערענס מונד דער
פריידע, דער וועכטעלייטיגען טעמקונגען אונד דעם אללאמאנע,
טפענדענס.

וקבל היהודים

אויך נמהאען דיא יהודים גערן אויף זיך, וואס זיא טאן פאן זעלבסט
זו טהון אנפלינגען, אונד וואס זון אויך ארדלי, וועגען איהרער, טריב,
כי המן בן הכדחה

דא דא: ענדע האן'ס: וואהן דעם האדלע, קאס, דער פאן דען נאכ,
קאמער דעם אונד פערפאלגער אלזער יהודים וואר, אונד דען
אנטאגה העסטע, אלזע יהוד'ס אונד ברינגען, אונד צור דאז הייט:
אמא, ווארף, זיא זו פערווייררען אונד אויפערשטען. דיא טריפט,
געלעהרטען דעם קעניגס וואהען, דאס האן אונד זיינע זעהנע
פילע טאגט אן דעם גאנצען הינגען, אונד ספראלען: „ווארום איבער,
טריט אסתר וואס איז געוועלע געטריבען אייז: „אסתר דיא זיינע
ניכט אן דעם גאנצען איבערנאכטען! „אונד אסתר אנטווארטעט,
טע איהנען: „ווייל דער קעניג טאז דיא געווייטען בעקעהרטען
הינריכטען אים, ווארדען זיינע זעהנע געהענגט, אונד בליבען
זעכט אנטאטע אלז, פאס אנפאלגע דער גערסטענערנטע ביידע,
גען אויף זיא פיל, האנגען, דיא איזראעליטען לאגען הימאלי, זיך
אין דעם טעאסעל זו לייגען, אונד דיא אויפגאדער פראגטען זיא:
„ווארום האנגען דיזע אונטען? „אונד דיא איזראעליטען ערוידער,
טען: „ווייל איהר פאטער האנד אן דיא בעקעהרטען געווייטען זעג,
טע, אונד זיא אונד ברינגען אים. זון ליאט עז זיך געווייט פיל איהר,
דאס דער בעוועזיכט האן, דער דאז גאנצע הויז יסראל אויפערשטען
וואללטע, דאס ער וואלט זיינען זעהנען עוויגליך אן דעם גאנצען
האנגע.

ובבואה לפני המלך

אונד דא אסתר פאר דעם קעניג ערטין, ספראלע זיא: „עז הייסט
אין דעם בולע דעם געוועלעס (תורה): „ראטטעט דאז אנדענקען
עאלק'ס אונטער דעם הימאעל אזוי! „האן, דער פאס הויזע
עאלק'ס אנטווארטעט, טטאנד אויף, פאסטע איינען בעזען אה,
טאמא געגען דאז דאז יסראל; דארום ווארד זיין בעזער אנטאגה
אויף

תרגום שני על מגילת אסתר - ט

אויף זיין אייגענעם הויפט לוריקגען עלצט, אונד האן הענגטע זיין
אונד זיינע יעהנע חן דען גאלגען. "

ער בן קראו

ווייל דען יהודים דים לוקאס, כאנטען זיט דיע טאגע פורים, שע
גען דעם פור (דעם אמועט) אונד דעם לונגליקעס, דאז מיה
נען דראהטע. אונד מין דיער טריפט ווירד דייטליך ערלעהנט.
וויט מונדע פערער בייטלמסען, דיע פערסטע טאגע מיינלעכעלעך לוק
אנדענקען דער וואונדער, דאז מיהנען דער הערר דעם האמאלט
טהאט, אונד דים איינפיהרטען, אויף דאס מיהרע קינדער וויסמען,
וואס מיהנען לוקאס.

קימו וקבלו

מיט האמאלט ווארד בעסטעטיגט, וואס דאז יהודים אויף זיך נאה
מען, אויף מיהרע קינדער אונד אלע בעקעהרטען, דאז זיך לואיה
נען האלעטען, אלז מוגעברדיכלעכע געזען, דיע ביינען טאגע,
יזהר פיר יאהר, נאך פארגעטריבענער מרט מוגד לייט לו בעגעהען.
והימים האלה

דיע פורים, טאגע זינד נאך מיט אנדענקען ערהאלטען אונד געפלי
ערט ווארדען מין יעדעס לייטאלטער, מין יעדער יידישען פאמיליע,
מין יעדעס אונד מין יעדער טטאדט; דיע טאגע ווארדען
אויך נים אונטער דען יהודים אבקאממען, אונד מיהר אנדענקען
ווירד נים בייט מיהרען נאכקאממען ערלעטען.

ותכתוב אסתר

דען דאז קעניגין אסתר, טאטער אביה'ל'ס, אונד ארדלי, דער
יהודי, זעלטען דיע לויטע טריפט דעם פורים אויף, דיעס
בעטלעסע אלע אעגליכע קראפט אונד פערטיגקייט לו געבען,
דאס האן, מין איינעם טאטימיהרע (פכת עיבור), דאז אגילה (דאז
בוך אסתר) ניצט מיט ערסטען אדר, וואדערן מיט לויטע
אדר אב'שע.

וישלח ספרים

זיט טיקטען אויך מין בריפען אן אלע יהודים, מין דען הונדערט
אונד זיבען אונד לואמליג פרחלינען דעם קעניגרייכע דעם אחטורוט,
ווארטע דעם פרידענס אונד דער וואהרהייט,

לקיים

תרגום שני על מגלת אסתר

לקיים את ימי

דאס האן דינען פורים, טאגטן איאער וועהרענדען בעסטאנד גע,
בע, נאך איהרען בעשטיאמטען לייטען, וויא עו איהנען דער
יהודי ארדכי אונד דיא קעניגין אסתר אויפטרוג, אונד וויא
זי פיר זיך אונד איהרע נאכקאממען יענע פאסט, אונד בעט,
טאגט בעשטיאמטען.

ומאמר אסתר

זא ווארדען דינע רעכטע דעם פורים דורך דאז קעניגליכע ווארט
אסתר'ס בעשטיאמט, אונד דיא געטיכטע דעמועלבען ווארד אין
דער אגילה (דעם בוך אסתר) נידער געטריבען.

וישם המלך אחשורש

דער קעניג אחשורש אמכטע זיך דאז גאנצע פעסטע לאנד זינע,
באר, אונד דא מחשורש דיא נאלימן אסתר'ס אונד איהרע פאמי
ליע קאננטע, זא אמכטע ער זי פרייט אין דער וועלט, אונד אונד
טער ווארף איהנען אלע נאלימען אונד רייכע; דען איהם ווארען דיא
בעוואהנער דעם פעסטען לאנדעם אונד דיא קויפלייטע לור זעע
לינכאר.

וכל מעשה הקפו

דיא גאנצע געטיכטע זיינער אמכט אונד געוואלט אבער, וויא דיא
אויסערמארדענליכע גרעסע ארדכי'ס, לו וועלכער איהן דער קעניג
ערהאב, איינט געטריבען אין דען טאגעביכערן דער קעניגע פאן
אוי אונד פרט.

כי מרדכי היהודי

ארדכי, דער יהודי, וואר פאלדערער דעם קעניגס אחשורש, טאלאייס,
טער אונד עלטעסטער דער יהודים. ער וואר פירסט אונטער אל,
לען פאלקערן, אונד זיין רוף פער ברייטעטע זיך ביז אן דאז ענדע
דער וועלט; איהן פירכטעטען אלע קעניגע, בעכטען פאר איהם,
דא זיא איהן וואהען. דינער ארדכי גליך דער פיינען איררהע,
דעם אבערסטערנע, דער גאלנפאל אונטער דען טטערנען
סטראהלט, דעם אהרגענראטהע, דאז אס פריהען אהרגען
אערפארברייט; ער וואר דער גרעסטע דער יהודים, געפאלליג
דער אלטע זיינער פריינדע, וואהלנאליענד זיינעם פאלקע אונד
היינבריינענד איהרער גאנצען נאכקאממענשאפט.

